

گی دو موپاسان

قیان

کوچیرۆک

و: حه‌مه‌ که‌ریم‌ عارف

پېرست

- ۱ - قيان
- ۲ - گوړ
- ۳ - بېرکړدنه وهی کولونیل
- ۴ - باوک
- ۵ - خیانه ت
- ۶ - جولی رومن
- ۷ - موراسیل
- ۸ - شیت
- ۹ - نایا خهون بوو؟
- ۱۰ - نامه ین عاشقینی
- ۱۱ - گه پانه وه
- ۱۲ - بیره وه رییانی شیتیک

قیان

چەند لاپەرەپەیک لە یاداشتنامەى نیچیرقانیک...

ئێستا لە لاپەرەپەى ھەوالە جۆراوجۆرەکانى رۆژنامەپەیکدا بویەرێکی خەمناکم دەربارەى قیانیکی خویندەو، پیاویکی ژنیکی کوشتوو و پاشان خۆیشی کوشتوو، کەواتە بابەتیکی ئاشقینی و دلدارى لە ئارادا بوو، یارۆى بکوژ ئەم ژنەى خۆشویستوو، لای من ئەم ژن و پیاو ھەردووکیان یەكسانن و ھیچ باپەرەپەیکیان نییە، ئەو ھەى بەلای منو ھە گرینگە تەنیا قیانەکەیانە. چونکە ئەم قیانە یادەو ھەریبەکی دەورانی گەنجاتی خۆم بێردەخاتەو، یادەو ھەریبەکی سەیر دەربارەى بویەری شکاریک، کە حەقیقەتى قیانی لیئاشکرا کردم و ھەکو چۆن خاچ لە حەویقی ئاسماندا، بۆ مەسیحیانی ھەو ھەلین بەدیار دەکەوت.

من و ھەکو ھەر مەروئەیکى ئاسایی دى، ھەموو غەریزە و کەلکەلەپەیکى مەروئەیکى ھەبوو، لە رادەبەدەر حەزم لە تیرەندازی و پراو و شکار بوو. و پراى ئەو ھەش دیمەنى بەلندەپەیکى بریندار کە خوین لە بەلکەکانیەو بەسەر دەستما دەچۆراپەو، بەجۆری دلی دەگوشیم و خەمبارى دەکردم کە ھەندىجار خۆزیام دەخواستەتو بئانم ئەم خوینە رابگرم.

ئەو سالا لە ئاخر و ئۆخرى و ھەرزى پاییزدا، دنیا لەناکاوا تەواو ساردى کرد، خزمیکم بەنیوی کارل دو روفیل، بۆ کۆشکەکەى خۆى دەعوەتى کردم تا بەرەپەیکى بەنیازی راولە مرۆى بچین بۆ قۆپى و مرداوەکانى ئەو دەورووبەرە.

خزمەکەم (کارل) پیاویکی چل سالان بوو. پیاویکی خۆش قەد و قەلافەت بوو. قژ سووریکی رڊین درێژ بوو، بەشپۆھەیکى گشتى پیاویکی نیمچە ھۆقى و پووخۆش و شوخ بوو، لەھەمان کاتدا بەدخو بوو، کە بەدخووییەکەى ئاویتەى شیرین زمانى و حەنەکچیاتى ھەرنساوییەکەى دەبوو، ھاورپییاتى زۆر خۆش دەبوو.

کۆشکەکەى لەنیو مەزرا و دۆلیکی فراوانا بوو، روباویکی خرۆشان بەنیو ئەم دۆلەدا دەپۆی کە گەردەکانى ئەم بەر و ئەووبەرى، یەکپارچە لیرووار بوو، ئەم بیئشە و دارستانانە لە کونا ھى دەولەمەند و ئاغاوات بوون و ھیشتا دار و درەختى زۆر گەورەیان تیاوو، ھیشتاش دەگمەنترین نیچیر و بەلندانى کۆی لەویندەر دەژیان و پووویان دەکردە ئەویندەر.

لەپاینى ئەم دۆلەدا مێرگ و سەوزەزارى پان و بەرین ھەبوو کە پیر بوو لە قۆپى و مرداو و دەشت و دەرەکەى ئاو دەدا، قۆپى و جویبارانى کە سروشت لیکی جیاکردبوونەو، کەمیک پاینتر لەم قۆپیانە، ھەمان روباوی خرۆشاو بوو، کە ئاو زۆرەکەى لەپەیک شویندا کۆ دەبوو ھەو و دەبوو بە مرداویکی گەورە... ئەم قۆپى و مرداوە باشترین راولە جیروا بوو کە بە عەمراتم دیتبووم و لە راستیا قیبلەى ھەموو حەز و ئارەزووکانى کارلى پسمام بوو، بۆیە زۆرى باپەرەپەیک پێدەدا و بەدل و گیان خزمەتى دەکرد. کارل بە کۆمەیکى رەعیەتەکانى خۆى لەبەینى ئەو قامیش و نەجانەو کە سەرى قۆپىکەیان داپۆشى بوو و دیمەنیکی سەیریان پێبەخشی بوو، کۆمەلیک راپوھى بارىکی لە زەلکاوەکەدا کردبوو ھەو کە بە بەلەمى ژیر ساف و کۆمەیکى

سەولان بە ئاسانى بەناويا تىدەپەپرى، بەدەنى بەلەمەكان لە قامىش و نەيجەكانى ئەم بەرو وئەوبەر دەخشی و ماسىيەكان دەپەوینەووە خوین وەبن گیا و زەلەكاندا دەکرد و لە زەلکاوەكەدا ون دەبوون و مراویانى كیوى دەپوینەووە سەرە رەش و تیژەكانیان وەبن ئاوەكەدا دەکرد.

من عاشقى ئاوم، شیتانە ئاوم خۆشدهوئى، دەريا دەپەرستم، چونکە زۆر گەورەیه ولە جوولەى بەردەوامدايه، هەرگیز ناوەستى و هیز نىيە بيوەستىنى. روبرو جۆبیارانى خرۆشان و بەهەرە و هاژەم خۆشدهوئى، چونکە جوان و دلگیرن و بەردەوام دین و دەپۆن... بەلام لە هەموو ئەمانە زیاتر مرداو و زەلکاوانم خۆشدهوئى، زەلکاو شوئىنیکە هەمیشە نەئىنى تايبەتى خۆى هەيه، بەلندەين ناديار، دەيههژئىنى و دەيخاتە جوولە.

زەلکاو، بۆخۆى دنيايهكى تايبەتى تەواوە، دنيايهكە تايبەتمەندى خۆى هەيه، هەموو شتەكانى هى خۆيهتى، پۆنشىنانى هەمیشەيى و پيىوارانى رەوتەنى و زوو گوزەر. هەرا و هەنگامە خەيال ئەنگیزەكانى، تايبەت بە خۆين. لەم دنيايهدا هېچ شتیک لە زەلکاو و مرداوان زندووتر، هەيهجان ئەنگیزتر و لەهەمان کاتدا ترسناکتر نىيە، چونکە ترسیكى گونگ فەرمانرەوايى ئەم دەشتە ئارامە پر ئاوە دەكات! ئەمە چ سړیکە! ئايا رەنگدانەوہى راز و نیاز و سۆز و زەمزمەى خەمناكى زەل و نەيجەكانە؟ باشە ئەو رۆشنايىيە سەيرەى كە شەوان بەسەر مرداوانەوہ دەبينرئ چييه؟ ئەو بیدەنگى و ئارامىيەى كە شەوان بەل بەسەر زەلکاوەكاندا دەكيشيت چ سام و هەيهتیکى هەيه! ئەو چرە تەمتوومانەى كە سەرى زەلکاوان دادەپۆشيت وەكو پەردەيهكى ناديار يان كەفیکى سېى وایە كەبە نەرمى و بەكاوہخۆ بەسەر مرداوەكەدا دەدریت! ئەمانە، هەموو ئەمانە مرداو لەبەرچاوى من دەكەن بە مەلەبەند و سەرزەمىنى ئەفسانە و خەوان.

نا، جگە لەمانە، رازيكي ديكەش هەيه، رەنگە ئەم رازەيان رازى خيلقەت بئى! مەگەر تەبيعەت بەخۆى لە هەوہلەوہ، خەلقەنە و ئافەريدەى ئاوى وەستاوى قوراوى نەبووہ كەلەژير گەرمای بەتین و سووتینەرى هەتاودا بەرەبەرە ژيانى تىگەرپاوەو بەرەبەرە ئەم شیوەيهى ئەمپۆى وەرگرتووہ؟

ئەو پۆژە، لای خۆرئاوا گەييمە كۆشكەكەى خزمەكەم، سەرماكەى لەكيشا نەبوو، بەردى دەتەقاند. ميژى نانخواردنەكە لە هۆليكى گەورەدا دانرابوو، كە هەموو ديوار و بەر پەنجەرەكانى بە جۆرەها بەلندەى مۆمياكراو رازابووہوہ، هەنديكيان بەليان كەردبووہوہ و هەنديكيان بەليان دادابووہوہ، جۆرەها بەلندە بەدى دەكران، لە هەلۆوہ بيگرە تا دەگەييه شينە شاھۆ و سەقاقوش و بووہ كويژە و... كارل، جليكى لە پيىست و چەرمى سەگلاوى لەبەردا بوو، بەدەم شام خواردنەوہ بۆى دەگيژامەوہ كە بە چ زەحمەتیکى فرە ئەم گيانلەبەر و بەلندە سەير و جۆراو جۆرانەى لە شوئىنانى سەردەسیر و سەهۆلبەنداندا راول كەردووہو هەروەها باسى بەرنامەى راول و شكارى ئەو شەوہشى بۆ كەردم و گوتى:

- دەبئ ئەمشەو سەعات سئ و نيوى دواى نيوہشەو رابين تا سەعات چوار و نيوو بگەينه مەنزل و راولگەكە و لە حەشارگەكەدا دانيشين و چاوەپوان بكەين. لەوئى كۆلبەيه كمان لە پارچە سەهۆلى گەورە دروستكەردووہ، تا لە كزەى سەرما و ئەو بايە ترسناكەمان بپاريزئ كە ريك لەو دەمى گورگ و

میشهی بهره بهیانه دا هه لده کات. ئەم بایه ئەوهنده سارد و تیژه که وهکو هه ره گوشتی به دهن ده بری و وهکو تیغ ده بریت و وهکو ناگر ده سووتینیت.

کارل، دواى شام به دهم هه لگوفتنی دهسته کانیه وه گوتی:

- به عه مراتم سه رمای وام نه دیتوو، هیشتا سه عات شه شی ئیواره یه، که چی پله ی گه رما دوازده ی ژیر سفره.

من هه رکه له خواردنی شیو بوومه وه، یه کسه ر چووم بو ژووره که ی خوم، له سه ر جیگا که م پراکشام و له به ر گری سورباوی ناو سوپا که دا که نیله نیل ده سووتا، خه وم لیکه وت.

کارل ریک له سه عات سینی پاش نیوه شه و بیداری کردمه وه، خیرا پوسینه که م له به رکرد، ئەویش که وله ورچیکی له به رکرد، سه رو قاوه ی تالمان خوارده وه، سه رو پیکی شامپانیامان به سه ریا کرد، له گه ل پاسه وانیک و هه ردوو تاژی که مانا، بلونجون و بیسرودا که وتینه ری.

هه رکه له کوشکه که وه ده رکه وتین، هه ستم به سه رمایه ک کرد خه ریک بوو ره ق ده بوومه وه. یه کیک بوو له و شه وانیه ی که له تو وایه دنیا له سه رما ره ق بووه ته وه و مردوو، بایه سه رده که، وهکو جه سه ته یه کی هه ست پیکراوه، خوی به روخساری به شه ردا ده کیشا و له تو وایه گازت لیده گریت، دره خته کانی ده شکانده وه. تهیر وتوو یه کی زور له سه ر ریگا که مان ره ق بوو بوونه وه، له سه ر چلی دره خته کانه وه که وتبوونه سه ر ئه رزه ره ق و یه خبه ندانه که.

مانگ که ته نیا یه ک چاره کی سه ره وه ی روناک بوو، له تو وایه به حه ویقی ئاسمانه وه له مؤله قا وه ستاوه و ره ق بووه ته وه، هینده لاواز و بی توانا ده هاته به رچاو که ته نانه ت توانای ئاوابوونیشی نه بوو، له تو وایه ساردی دنیا له نیوان ئه رز و ئاسمانا هه لی واسیوو، تریفه یه کی سارد و خه مناکی هه بوو، هه مان تریفه ی مرده له و بی ره نگ بوو که هه میشه له رۆژانی ئاخر و ئوخری ته مه نی خویا به سه رمانا په خشی ده کاته وه.

من و کارل، شانبه شانیه یه کدی ریمان ده کرد، له سه رما خومان کور کردبووه وه و ده سه ته کانمان په ستابوونه گیرفانی پانتوله کانمانه وه و ته ننگه کانمان نابوو ژیر بالمان. رووکه شیکی خوری ئەستوورمان له پیناوه کانمانه وه پینچابوو تا له سه ر سه هۆلبه ندانی سه ر روبره که نه خزین و دهنگی پیمان نه بیستریت. من ده مروانیه ئەو هه لمه سپیه ی که له ده می تاژییه کانی کارله وه ده رده هات. زوری نه برد گه بیینه قه راخ زه لکاوه که، خومان کرد به یه کیک له و تووله ریگایانه دا که به نیو نه یجه به رزه کاندایه پهری و به بیشه وده وه نه جاریک کۆتایی ده هات. که ئانیشکمان به ر گه لای دریزی نه یجه کان ده کوت، خسه خش وده نگیکی نه رمی لیبه رز ده بووه وه. زه لکاوه که ته واو سه رمه سته کردبووم، ده تگوت زه لکاوه که ی جارن نییه، ده تگوت مردبوو! له سه رما مردبوو! بیده نگیه کی مه رگبار بالی به سه ر هه ر چوارنکالا کیشابوو، من وه ختیک هه ستم به م بیده نگیه خه مناکه کرد که ده گه ل کارل دا به تووله رییه کی ته نگا ده رۆیشتین و به ره وپیش ده رۆیشتین. له پیچی یه کیک له م تووله رییه نه دا له ناکاوا چاوم به ژووروچکه یه کی یه خین که وت، یه کسه ر خومان به م ژووروچکه یه دا کرد،

هیشتا نزیکه‌ی نیو سه‌عاتیکمان به‌دهسته‌وه مابوو، تا مراوی و بالنده سه‌رگه‌ردانه‌کان بیدار بینه‌وه، هه‌ولمدا له گۆشه‌یه‌کا دانیشم و خۆم له‌و په‌تۆیه‌وه بنالینم که له‌گه‌ل خۆما بردبووم. له‌سه‌ر گازی پشت پراکشام و که‌وتمه ته‌مه‌شای مانگ که‌له پشت ساپته ته‌نکه‌که‌ی ئه‌و کولبه سه‌هۆلینه‌وه ده‌رده‌وشایه‌وه، به‌لام سه‌رمای به‌تره‌فی دیواره سه‌هۆلینه‌کان زۆر زوو کاری تیکردم و کۆکه‌گرتمی، کارل که‌به‌و حاله‌وه منی بینی زۆر نارحعت بوو و گوتی:

- ئه‌گه‌ر ئه‌م‌رۆ هیچ راویکمان ده‌ست نه‌که‌وت گرینگ نییه، گویی مه‌ده‌یه، خۆ ناکرئ له‌به‌ر راو خۆمان له‌سه‌رما بکوژین، با ئاگرئ بکه‌ینه‌وه.

یه‌کسه‌ر، به‌و پاسه‌وانه‌ی، که ده‌گه‌لمان هاتبوو، گوت هه‌ندیک هه‌ژگ و بژال و چیلکه و چه‌ویلان و زه‌ل و قامیشان خر بکاته‌وه و له‌ناو کولبه‌که‌دا، که سه‌ره‌که‌ی کون بوو، ئاگرئ بکاته‌وه. کاتی که بلیسه‌ی سوورباوی ئاگره‌که به‌رز بووه‌وه، سه‌هۆلی دیواره‌کانی کولبه‌که ده‌ستیان به‌توانه‌وه کرد، دلۆپه‌ی دره‌خشانی ئاوه‌که وه‌کو خوناوی سپیده له‌میچ و دیواره‌کانه‌وه تک تک داده‌چۆرا.

کارل، که‌له ده‌ره‌وه‌ی ژوورۆچکه‌که بوو، گازی کردم: - وهره ته‌مه‌شاکه!

وه‌ختایه‌ک چومه‌ه‌ری، دیمه‌نیکی زۆر جوان و عه‌نتیکه‌م له‌هه‌نبه‌ر خۆدا بینی، کولبه سه‌هۆلینه‌که که ئاگرئ تیادا ده‌گرا، وه‌کو پارچه ئه‌لماسیکی درشتی سوورباو ده‌هاته به‌رچاو، وه‌ختایه‌ک دووباره خۆم به‌ ژوورۆچکه‌که‌دا کرده‌وه، تاژیه‌کانی کارلم بینی که ته‌واو خۆیان له‌ئاگره‌که نزیک کردبووه‌وه و خه‌ریک بوون خۆیان گه‌رم ده‌کرده‌وه.

له‌ناکاوا ده‌نگیک که زیاتر له‌هاواری بوونه‌وه‌ریکی گوم بووی سه‌رگه‌ردان ده‌چوو هاته‌گویی، که ته‌مه‌شای ئاسمانمان کرد، له‌به‌ر رۆشنایی ئه‌و ئاگره‌ی که‌له کولبه‌که‌دا ده‌سووتا، پۆلیکی گه‌وره‌ی سۆنه‌ی کیویمان بینی که‌به خیرایی تیده‌په‌رین!

هیچ شتیکی به‌ئهناده‌ی هاواری بوونه‌وه‌ریکی زندوو که‌له تاریک و پوونی سپیده‌دا تیده‌په‌ری و به‌چاو نایه‌ته دیتن، کارم تیناکات، بۆمن و به‌لای منه‌وه هاواری ئه‌و بالنده کیویانه، که به‌ز ئاسمان ده‌دنه ژیر بالی فرینه‌وه و دوور ده‌که‌ونه‌وه، ریک له‌نالین و ئاخینی روحیکی سه‌رگه‌ردان ده‌چی که‌له و دنیاوه بگاته‌گویی!

کارل، له‌ناکاوا هاواری کرد: - ئاگره‌که وه‌کوژین، دنیا پوناک بووه‌وه.

شه‌و خه‌ریک بوو ده‌ره‌وییه‌وه و په‌نگی به‌رده‌دا، سپیده به‌پوخساری که‌وه‌یی خۆیه‌وه به‌ئارامی ده‌رده‌که‌وت و مراویان به‌ئاسمانه‌وه ریزیان ده‌به‌ست و به‌په‌له ده‌رۆیشتن. پوناکی سپیده ئاسۆی پوناک کرده‌وه و سینه‌ی تاریکی شه‌وی شه‌ق کرد. کارل ته‌قه‌ی کرد، جووته تاژیه‌که به‌په‌له به‌ره‌و نیچیره‌که تاویان دا. ئیدی له‌م ساته به‌دواوه هه‌ر بالنده‌یه‌کمان دیتبا یه‌کسه‌ر ته‌قه‌مان لیده‌کرد، تاژیه‌کان، ببیرۆ و بلانجون خۆشحال و به‌هانکه‌هانک به‌ره‌و نیچیره‌که ده‌چوون و دوا‌ی توژیک ئه‌و بالنده بال به‌خوینانه‌یان، که هیشتا خوینیان

لیده چکاو دهنگوت چاوانی ترساویان به نیگایه کی پر نازاره وه بری بووه ئیمه، دینان و لهسه به فرو بهسته له که که ی به ریپی ئیمه دا دایان ده نان.

خور له پشت کئوانه وه هه لاتبوو، رۆژ به حه ویقی ئاسمانه وه ددره وشایه وه، ئاسمان ساف وشین بوو. ئیمه شه به ره به ره که وتینه بیری ئه وه ی بگه ریینه وه، له وکاته دا دوو مراوی ده نووک و مل دریژ، به سه ره سه رمانه وه به دیار که وتن که به ز به سه رمانا تیده په پین. من دوو فیشه کی دوا به دوا ی یه که م پیوه نان، یه کیکیانم پیکا وریک له بهر پیمدا که وته سه ره ئه رزه که. مراویه کی کیوی گه وره ی سینه زیوین بوو. له م کاته دا له ناکاوا به سه ره سه رمه وه و به ئاسمانی شینه وه گویم له دهنگی هاواریک بوو، هاواریکی وشک، هاواری بالنده یه کی دی بوو.

ئه م هاواره کورته، یه ک له سه ره یه ک وپچرپچره، له ناله ی که سیک ده چوو که بو کوشته و مه رگی نازیزیکی خوی بگری و بنالی. که ته مه شای ئاسمانم کرد، مراوییه کی بچووکم به دی کرد، که به ئاسمانا ده خولایه وه و هاواری ده کرد و ده پروانیه جووته که ی خوی که مردبوو و به ده ست منه وه بوو.

کارل چوکی دادابوو، تهنه که که ی نابوو به شانیه وه و نیشانه ی گرتبووه وه، حازر وئاماده تا هه رکاتی بالنده که بیته مه داری تیری، ته قه ی لیبکات و... به منی گوت:

- تو مراویه میچکه که یته کوشتوو، ئیدی نیره که ی له م ناوه دوور ناکه ویتته وه.

به راستی سه ره بوو! مراوییه نیره که به هیچ جوژی نیازی ئه وه ی نه بوو له وناوه دوور بکه ویتته وه، به رده وام به سه ره سه ری منه وه ده خولایه وه و هاواری ده کرد. له ژیانما ناله و ئاخینی هیچ بوونه وه ریک به ئه ندازه ی هاوار و ناله ی ترسناکی ئه م بالنده جووت گوم کرده و سه ره گه ردانه، ژانی نه کردوو ته دلمه وه.

هه ندیجار، که به ئاسمانا ده سوپایه وه، ریک ده هاته به رسیره ی ئه و تهنه که ی که چاودیتری ره فته ره کانی ده کرد، هه ندیجاریش واده هاته به رچاو که بیه وی به ته نیا ملی ریگا بگریت و بروات. به لام دیار بوو، به راده یه ک په رۆشی مه رگی جووته که ی بوو که نه یده توانی بریار بدات، یه کسه ره ده گه رایه وه تا به لکو جووته که ی خوی بدوژنیتته وه.

کارل گوتی: - مراوییه پیکراوه که له ئه رزه که دابنه، ئیستا جووته که ی دیت بۆلای!

هه رواش ده رچوو، چونکه وه ختایه ک مراوییه کوژراوه که م له سه ره ئه رزه که دانا، مراوییه نیره که، بیئه وه ی سل له هیچ مه ترسییه ک بکاته وه له حالیکا وه کو ئه وه ی له ئه شقیکی ئاگریندا شیت بووین، هاته خوارتره وه و دوا ی توزیک به سه ره سه ری جووته کوژراوه که یا ته واو له عاردی نزیک بووه وه، ریک له وکاته دا دهنگی گولله ی کارل، له ئاسمانا ده نگیدایه وه و ریک وه کو ئه وه ی په تیک مراوییه نیره که ی به ئاسمانه وه گری دابی و له ناکاوا پچرابی، له ناکاوا وه کو تارماییه کی ره ش به ره و زه وی داکشا ویه کسه ره دهنگی که وتنی جه سه ته یه ک، چه ند هه نگاویک له ولاتره وه، له نیو قامیشه لانه که وه هاته گوئ. یه کیک له تاژییه کان به ز رۆبی و مراوییه که ی، که هیستا خوین له باله کانی ده چکا، بۆلای من هیئا. هه ردوو مراوییه که م، که سارد بوو بوونه وه، له تووره که که م نا و هه ره ئه و رۆژه بو عه سه ره که ی بو پاریس گه رامه وه.

۱۸۸۶/۵/۷

گۆر

له ۱۷ / ۷ / ۱۸۸۳، سه‌عات دوو نیوی دواي نیوه‌شه‌و زیوانی گۆرستانی " بزیه " که‌له خانۆچکه‌یه‌کی کۆتایی گۆرستانه‌که‌دا ده‌ژیا، له‌ده‌نگی قروسکه قروسکی سه‌گه‌که‌ی، که‌له مووبه‌قه‌که‌دا ده‌رگای له‌سه‌ر داخستبوو، خه‌به‌ری بووه‌وه.

بله‌ز چوو ه قاتی خواره‌وه‌و سه‌یری کرد سه‌گه‌که‌ی له‌ژێر ده‌رگا‌که‌وه بو‌ن ده‌کات وشیتانه ده‌وه‌رێ. رێک وه‌کو ئەوه‌ی گویی له‌ده‌نگی پێی دزیکی شه‌وگه‌ر بی که‌له ماله‌که‌دا بسورپێته‌وه. فنسانی زیوان، تفه‌نگه‌که‌ی هه‌لگرت و به‌پاریزه‌وه وه‌ده‌رکه‌وت. سه‌گه‌که‌ی به‌ره‌و شه‌قامی (جه‌نه‌رال بونه) که‌وته غاردان و له‌به‌رانبه‌ر بینا یادگاریه‌که‌ی مه‌دام (توموازو) دا وه‌ستا.

زیوانه‌که، له‌ حالێکا به‌پاریزه‌وه ده‌چوو په‌ششی، روناکیه‌کی کزی له‌ سه‌متی شه‌قامی "مالین فه‌ر" دا به‌دی کرد. زۆر به‌ ئەسه‌پایی، له‌سه‌ر نووکی پێ، به‌نیو به‌رد وکیلی قه‌به‌ره‌کاندا چوو په‌ششی و یه‌کیک له‌ ترسناکترین کارین کوفرئامیزی له‌ هه‌نبه‌ر خۆیا به‌دی کرد.

پیاویک، گۆری ژنیکی گه‌نجی، که‌ رۆژی پێشتر به‌ خاک سپێردرابوو، هه‌ل‌دابوووه‌وه جه‌نازه‌که‌ی له‌ گۆره‌که‌ ده‌ردیئا. فانۆسیکی چکۆله‌ی کز که‌له‌سه‌ر بارسته‌ خاک و خۆلیک دانرابوو، ئەم دیمه‌ن و به‌رجه‌وه‌نه نه‌فه‌رت ئەنگیزه‌ی روناک ده‌کرده‌وه.

فنسانی زیوان، له‌ناکاوا په‌لاماری کابرای تاوانباری دا و دای به‌ عاریدیئا، هه‌ر دوو ده‌ستی به‌ست و بو پۆلیسخانه‌ی برد.

ئەم پیاوه‌ یه‌کیک بوو له‌ وه‌کیل و پارێزه‌ره لاوه‌کانی دادگا که‌ سه‌روه‌ت و سامانیکی زۆری هه‌بوو و نیوی " کورباتای " بوو.

دادگا دانرا. دادسین، له‌ وته‌که‌یا ئەم کاره‌ی به‌ تاوانه‌ دزیوه‌کانی عه‌ریف " برتران " شوبه‌اند و بووه‌ مایه‌ی هارپۆژاندنی هه‌ستی ته‌مه‌شاقانان، هۆله‌که‌ له‌ توورپه‌یی حه‌شیمه‌ته‌که‌دا هاتبووه‌ له‌رزه، هه‌رکه‌ سه‌رۆکی دادگا دانیشت، هاواری خه‌لکه‌که‌ به‌رز بووه‌وه که‌ " ئیعدامی بکه‌ن! ئیعدامی بکه‌ن! " و سه‌رۆک زۆر به‌ زه‌حمه‌ت خه‌لکه‌که‌ و هۆله‌که‌ی کۆنترۆل کرده‌وه.

به‌راویژنیکی زۆر جدی گوتی: - تۆمه‌تبار، هه‌یج قسه‌یه‌کت هه‌یه که‌ به‌رگری له‌خۆ بکه‌ی؟

کورباتای، که‌ وه‌کیلی مودافیعی په‌فز کربوو، هه‌ستا. گه‌نجیک بوو جوانخاس، قۆز، زه‌لام، په‌شتاله‌ و پوو‌خۆش، به‌ پوواله‌ت ئارام و بیباک.

ده‌نگی وس‌ و سی خه‌لکه‌که‌ به‌رز بووه‌وه و بیده‌نگی بالی به‌سه‌ر هۆله‌که‌دا کیشا.

یارۆی تۆمه‌تبار، ئارام و بیخه‌م و خه‌یال، به‌لام به‌ده‌نگیکی برێک وشک ده‌ستی به‌قسان کرد، له‌ هه‌وه‌له‌وه ده‌نگی هیواش بوو و به‌ره‌به‌ره به‌رزتر و مکومتر بوو و گوتی:

ئەوێ من دەمەوئ بیلیم، زۆر کورتە، ئەو ژنە ی که من گۆرە کهیم هەلدایه وە، ماشقە و گراوئی من بوو و منیش ئاشقی ئەو بووم. من ئەوم خۆش دەویست، بەلام نەک خۆشە ویستیەکی شەهوانی، نەک خۆشە ویستیەکی سادە و هەلقولای میهرەبانی دل و روح، بەلکو عەشق و خۆشە ویستی من بو ئەو عەشقیکی تایبەت بوو، لە ئاستی کەمال و ئاویتە بە جۆرە کە لکە لە یه کی سەودایی بوو. ئیستا، گوی لەو حیکایەتە بگرن کە ناچارم لێرەدا بیگیرمە وە:

هەو لە جار کە دیتم، هەستیکی پەڕیشانی سەیر دایگرتم، هەستی حەیرەت و حەپەسان نەبوو، هەستی ستایش و شەیدایی نەبوو، چونکە بەهیچ جۆری لەو عەشقانه نەبوو کە دەلین بە نیگایە ک دیتە ئاراو، بەلکو هەستیکی لەزەتەخش و خۆشبوو، وەکو ئەو بوو لە پریکا کە وتبمە ئاوی شیرتینی گەرماویکە وە. رەفتاری دلی دەبردم، دەنگی ئەفسوونی دەکردم، کە تەمەشای دەکردم ئوخزنیکی بیکۆتاییم لە دل و دەروون دەگەرا. لە هەمان کاتدا وام هەستە کرد کە لە میژە دەیناسم، لە تۆوا یە پیشتر دیتبووم، وادیار بوو یه کێک لە روحەکانی من چوو بوو و پێستی ئەو وە.

ئەم ژنە بۆمن وەکو وەلامیک بوو کە بە پێویستیەکانی روحی من درابیتە وە، هەمان ئەو پێویستیە گونگ و بەردەوامە ی کە لە سەرانی سەری قوناغەکانی ژیاندا بەرەو ئومید و ئومیدواریمان دەبات.

کاتی کە کەمیک دەگەلیا ئاشناتر بووم، هەموو فیکر و زیکری من هاتە سەر ئەوێ کە دووبارە بیدینمە وە. ئیدی ئەمە بوو بە خەون و خولیا، دوو چاری نیگەرانی و ئاشوفتەییەکی سەیری کردبووم. تەماسی دەستی لە نیو دەستما، لەزەتیکی ئەوتۆی بەمن دەدا، کە لە خەونیشا، قابیلی تەسەور نەبوو، بە زەر دەخەنە یه کی ئەو شادی و ئومید لە چاوانما پەرشنگی دەدا و حالیکم لێدەهات کە وام هەستە کرد خەریکی هەلپەرکی و راکردن و رەقسینم یان بەسەر عاریدیا غل دەبمە وە.

ئیدی لەو دەمە وە بووبە ماشقە ی من.

بەلام ئەو بۆمن زۆر لەمانە زیاتر و بالاتر بوو. ئەو ژیان و ژینی من بوو. ئیدی لەم دنیا یەدا هیچ ئارەزوویەکی دیکەم نەبوو، هیچ نە دەویست و هیچ کەسەر و عەزەرەتیکم لە دلدا نەما بوو. تا ئەو بوو، عەسرانیک دوا ی پیاسە یه کی بریک دووردریژ لە کەناری روباریکا، لە ناکاوا باران غافلگیری کردین و ئەو زۆر سەرما ی بوو. بۆ سبە ی تووشی برک و باپەر بوو و دوا ی هەشت رۆژ نەخۆشی مرد. لەو ماوێ کورتەدا دوو چاری حیرەت و حەپەسانیکی هیندە ترسناک بوو بووم کە نە لەهیچ حالی دەبووم و نە دەمتوانی بیرکەمە وە.

وختایە ک مرد، تووشی جۆرە نائومیدیەکی ئەوتۆ بووم، ئازام ئیفلیج بوو، توانای بیرکردنە وەم نەبوو، تەنیا دەگریام.

لهو ماوهیه‌دا که ریټوره‌سمی ترسناکی کفن ودفنه‌که ده‌کرا، خه‌میکی قوول و له راده‌به‌دهر دایگرتبووم، خه‌میک زور له توانای مروفتیک زیاتر وقورستر بوو. به‌گوته‌یه‌کی دی جوره خه‌م و که‌سه‌ریکی جه‌سته‌یی ناوټه به شیتی بوو.

دوای ئه‌وه‌ی که مرد، به‌خاک سپی‌دردا، می‌شکی منیش له ناکاوا که‌وته‌کار و هه‌موو شتی‌کم بو پوون بووه‌وه و گه‌رایه‌وه بارودوخی ئاسایی خو، به‌لام په‌رینه‌وه به‌ناو ئه‌وه هه‌موو عه‌زابه روحی و ده‌روونییه دور ودریژده‌دا، ئه‌وه‌نده ترسناک و ناخو‌شبوو، که ته‌نانه‌ت ئه‌وه ئه‌شفه‌ش که ئه‌وه به‌منی به‌خشی بوو، قه‌ره‌بووی نه‌ده‌کرده‌وه.

پیک لهو کاته‌دا بوو که نیگه‌رانی و وازو‌زییه‌کی تووند به‌سه‌رما زال بوو، نیگه‌رانی ئه‌مه‌ی که: " ئیدی هه‌رگیز ئه‌وه نابینم."

ئه‌گه‌ر ئیوه یه‌ک روژی ته‌واو دانیشن و بیر لهو حاله‌ته بکه‌نه‌وه دین و هار دهن. بیری لی‌بکه‌نه‌وه! بی‌هیننه به‌رچاوی خو‌تان که کیژیک لی‌ره‌دا بی، کیژیک که ده‌په‌رستن، بوونه‌وه‌ریکی تاییه‌تی که‌له سه‌رانسه‌ری ئه‌م دنیا پان و به‌رینه‌دا که‌سه نه‌توانی " ئه‌وه " بی، یان ته‌نانه‌ت له‌وه بچیت و، ئه‌م بوونه‌وه‌ره ته‌نیا و بی‌هاوتایه خو‌ی راده‌ستی ئیوه بکات، ئه‌م په‌یوه‌ندییه نه‌هینییه ئامیزه‌ی که ئه‌شقی ناوه، له هه‌میزتان بخولقینی. نیگای ئه‌وه له‌به‌ر چاوتان له ئاسمانی بی‌کو‌تایی به‌رینتر بی، له‌هه‌موو دنیا دل‌رفینتر بی، نیگایه‌کی دره‌خشان که سه‌رپیژ له بزهی میهر و مه‌حه‌به‌ته، ئه‌م کیژه ئیوه‌ی خو‌شبویت و، وه‌ختی قسه ده‌کات ده‌نگی ئیوه له شادی و به‌خته‌وه‌ریا تقوم بکات.

ئه‌وسا ئه‌م بوونه‌وه‌ره له‌ناکاوا دیار نه‌می‌نی! جا خو‌تان بیری لی‌بکه‌نه‌وه! نه‌ک هه‌ر له‌به‌رچاوی ئیوه دیار نه‌می‌نیت، به‌لکو له‌به‌رچاوی هه‌موو که‌سیک دیار نه‌می‌نی! به‌لکو بمریت! ئایا ده‌زانن ئه‌م وشه‌یه چ ده‌گه‌یه‌نی، چ مانایه‌کی هه‌یه. هه‌رگیز، هه‌رگیز، هه‌رگیز، شتی وا له هیچ شوینیکدا نه‌بووه و نابیت، ئیدی ئه‌وه چاوانه نابینرین، هه‌رگیز ئه‌وه ده‌نگه نایه‌ته‌وه بیستن. هیچ ده‌نگیکی دیکه، ته‌نانه‌ت ده‌نگی تیکرای به‌شه‌ریش ناتوانی تاقه وشه‌یه‌ک به‌وه راویژ وده‌نگه‌وه که ئه‌وه ده‌یدرکان، ده‌ربهریت.

هه‌رگیز نمونه‌یه‌کی دیکه‌ی وه‌کو ئه‌وه نایه‌ته دنیاوه. هه‌رگیز، هه‌رگیز! ده‌توانین په‌یکه‌رانی زورچاک دروست بکه‌ین، مؤرمان هه‌ن، که هه‌مان هیل و ره‌نگان وه‌کو خو‌ی له‌سه‌ر کاغه‌ز کوپی ده‌کاته‌وه، به‌لام ئه‌م به‌ده‌ن و ئه‌م دیم و دهم وچاوه هه‌رگیز و جاریکی دی له سه‌ر رووی زه‌وی نایه‌ته دیتن. له‌کاتی‌کا هه‌زاران ژنی دی دینه‌نیایی، ملیونان، هه‌زاران ملیون و له‌وانه‌یه زور زیاتریش بی‌نه دنیاوه، به‌لام له‌هه‌موو ئه‌م ژنانه‌دا هه‌رگیز یه‌کیکی وه‌کو ئه‌وه په‌یدا نابیته‌وه. ئایا شتی وا دووباره ده‌بیته‌وه؟ ته‌نانه‌ت بیرکرده‌وه‌ش لهو شته مروفت دین و هار ده‌کات!

ئه‌وه، ته‌نیا بیست سال ژیا، بیست سالی خشت، بی که‌م و زیاد، و حالی حازر دیار نه‌ماوه، بو هه‌میشه هه‌تا هه‌تایه رووی! ئه‌وه بیری ده‌کرده‌وه، پی‌ده‌که‌نی، عاشقی من بوو، نها له‌هه‌موو ئه‌م شتانه، هیچ شتی‌ک، هیچ شتی‌ک

نەماوە! ئەو مێرو و مەگەزانەى كە لە پاییزا دەمرن چەند لە پروانگەى سروشتەو بەبەخیان هەیه، ئێمەى بەشەرىش هەر ئەوەندەمان بەبەخەیه.

لە حالەتێكى وەهادا بوو كە من بېرم كردهو، بەدەنى ئەو، بەدەنى گەرم و بۆنخۆشى ئەو، بەو نەرمییە، بەو سپییتیە، بەو جوانییە، لەناو سەندوو قیكى دارینا، لەژێر زەویا لەحالی پزیندایە، ئەدى رۆحى ئەو، عەشقى ئەو، ئەمانە كوێو چوون؟

هەرگیز جارێكى دى نای بینمەو! هەرگیز بېرى ئەو بەدەنە فەوتاوەى كە مێشكى منى پركردبوو، ئەو بەدەنەى كە بەهەموو ئەم قسانەشەو لەگینە هێشتا بیناسمەو! دووبارە نابینمەو!

هەستام، بە بێلێك، فانۆسیك و چەكوشیكى گەورەو لەمال وەدەر كەوتم، بەدیواری گۆرستانە كە دا هەلزانام و خۆم هەلداى ئەو دیووە، ئەو قەبرەم دۆزییەو كە ئەوى تیا نیژرابوو، هێشتا بەتەواوى پریان نەكردبوو. خاك و خۆلى سەر تابووتەكەم لا دا و خستە لایەكەو، لەناكاوا بۆنىكى ناخۆش، نەفرەت ئەنگیز، بۆنى بۆگەنى جەستەیهك كە لەحالی پزیندا بوو، وەكو شەپۆل بەر رۆخسارم كەوت... ئاخ، جیگا كەى ئەو هەمیشە بۆنى گۆلە مریەمى لێدەهات.

وێرای هەموو ئەمە تابووتەكەم كردهو، فانۆسەكەم برده پیشەو ئەوم بینى، رۆخسارى ئاوسابوو، شین و مۆر بوو بوو وەو و ترسناك بوو! زوخواویكى رەش لە دەمیەو پزابوو.

ئەو، هەمان كیژی جوان بوو! ترسم لێنیشت، دەستم برد، گیسوێكانیم گرت تا ئەو رۆخساره بەسامە بۆلای خۆم راکیشم! رێك لەو كاتەدا و بەدەم ئەو كارەو گێرام:

بەدریژایی شەو كە ئەو بۆن بۆگەنیەم لەگەل خۆدا هەلگرت، رێك وەكو كەسێك كە عەترى ماشقەكەى خۆى دواى هاوئامیزیەكى سیكسى لەگەل خۆیدا هەلدهگریت، منیش هەلدا بۆن بۆگەنى ئەو جەستە پزیه لەگەل خۆدا هەلگرم، بۆنى تاقە مەحبوو بەكەم!

ئێستا هەر كارێكتان دەوى، بێكەن!

بێدەنگیەكى سەیر بالی بەسەر دادگا كە دا كیشا. وەكو ئەو بوو كە خەلك چاوەروانى ئەو بن كە شتى زیاتریان گوی لێبیت. دادسینەكان، بۆ ئەو دوا بریار بدن، چوونە دەرەو و دواى چەند خولەك كێك هاتنە ژوورەو، تۆمەتبارەكە هیچ ترس و نیگەرانییەكى بەسێماو نەبوو، تەنانەت دیار بوو كە بېرىش ناكاتەو. بەگوێرەى رپۆرەسمى باو، قازى (دادسین) بە تۆمەتبارەكەى گوت كە هاوکارەكانى، ئەویان بەبیتاوان زانیو.

ئەو كەمترین جوولەى نەكرد، بەلام خەلكەكە بەتووندى كەوتنە چەپلەلێدان.

بیرکردنه وهی کۆلونیل

کۆلونیل " لاپورت " گوتی:

- من ئیستا پیرم و نوقرسم له گه له، لاقه کانم وهکو کۆله گه ی په رژین وشک بووه، به لام نه علهت له من، له م دله سه گه ی من، ئیستاش ئه گه ر ژنیک، ئه گه ر ژنیکی شوخ و به ناز فه رمانم بداتی که به کونی دهرزییه کا بچم، یه کسه ر وهکو لیبۆکی که به ناو ئه لقه یه کا ر هت ده بی، به بازیگ ئه وکاره ده که م. من به و ده قه وه دهمرم، ئه مه له خوینمایه. من پیاویکی کۆنه کار و به ئه زمونم، من پیره میریکی به ئه زمونم و ساردی و گه رمی ژیانم چه شتووه، سه ر به نه وه ی کۆنم، دیمه نی ژنیک، ژنیکی خشیک و به نازو کریشمه، ئازام دینیتته جۆش، دلنیا به که واهیم. ئه وسا بزیه کی بۆ کرد وله سه ری رۆیی:
- به ریزینه، ئیمه ی فه ره نس ی هه موومان واین، ئیمه تا رۆژی مردن هه ر سوارچاکین، سوارچاکی " فیان و سه رکیشیان " ی، ئه مه له خوینماندایه، که به ناشوکی نه بی ئیستا خوا بریویه تی. به لام هیزنیه بتوانی ژن له دلی ئیمه دا بسریتته وه. ژن له کانگای دلی مه دایه و هه ر له ویشدا ده میتی.

تا فه ره نسا له سه ر نه خشه ی ئه وروپادا هه بی، ئیمه ش عاشقی ژنین و عاشقی ئه و ده بین و له پیناوی ژنا، هه ر کاریکی شیتانه ده که ی. ته نانه ت ئه گه ر ناوی فه ره نساش کویر ببیتته وه و نه میتی، ئه وا ئیمه ی فه ره نس ی هه ر ده میتین. بۆ نمونه من که کاتی ژنی، ژنیکی جوان و به ناز و عیشوه ته مه شام ده کات، هه سته ده که م بۆ هه رکاری ئاماده م. جا نه حله ت له من که وه ختایه ک چاوانی ژنیک، چاوانی جوان و گوناکاری ژنیک، تا ناخم ده بری و گر له ده ماره کانم به رده دات، مه گه ر هه ر خوا بزانی چ حالیکم لیدیت و دلم ده خوازی چ کاری بکه م! چه زده که م شه ر بکه م، زۆران بگرم، هه رچی ته خت و کورسی هه یه بیانده م به سه ر یه کدا، تا ئه وه به خه لکی نیشانده م که به هیتترین و بی په رواترین و له هه مان کاتدا دلسۆزترین پیاوی سه رزه ویم.

جا هه رمن وانیم، به لکو هه موو ئه ندامانی سوپای فه ره نسا، وان. سویند ده خۆم که هه ر هه موویان وان: له دهره جه داره وه بیگره، تا ده گاته سه ر له شکر، هه ره هه موومان که چاومان به ژنیکی جوان ده که وئ، ئیدی جله وی خۆ له ده ست ده دین و هه موو شتیک له بیر ده که ی. بیهیننه بیر خۆتان که کاتی خۆی " ژاندارک " له کاتی خۆیدا، له کۆنا چۆن هاروژاندینی. من گریو ده که م که ئه گه ر ژنیک، ژنیکی به ناز و عیشوه، فه رمانده یی سوپای فه ره نسای له ئه سته ودا بوایه، شه وئ به رله بویه ره که ی " سیدان " که مارشال " ماک ماهون " ی تیا بریندار بوو، ئه وا بی چه ند وچوون، مه ته ریژ و سه نگه ری پروسیه کانمان ده شکاند و له تۆپه کانی ئه وانا شه رابمان ده خوارده وه و مه ست ده بووین!

یانی ئیمه، له پاريسا پیویستمان به فه رمانده یه کی وهکو " تروشو " نه بوو، به لکو پیویستمان به فریشته یه کی وهکو جینیقیف بوو.

ئه م قسانه، چیرۆکیکی بچوکی کاتی شه ری بیر هینامه وه که ده یسه لمین، ئیمه له به رده م ژنا، هه موو کاریکمان له ده ست دئ و لیده وه شیتته وه. من ئه وکاته سه روان (نه قیب) بووم، فه رمانده ی فه وجیکی ده ورئ بووم، ده بوایه به ده قه ریکا بگه رپینه وه که پرۆسیه کان زۆر به تووندی هیرشیان بۆ ده کرد و تۆپارانیا ن ده کرد.

پەيوەندىيىمان بە ھىزەكانى خۇمانەو ھەربابوو، دژمن بەردەوام تاقىبى دەكردين، بەدەن ومىشكمان لەكار كەوتبوو، ئىدى ھىلاك و ماندوو، خەرىك بوو لە برسە دەمردىن.

بەئى، دەبوايە بەو حالەو بەرلەو ھى رۆژ ببىتەو ھەخۇمان بگەياندا "بارسورتىن" يان دەبوايە ھەر ھەموومان تىباچىن وبمىرىن. ئەى خودا چۆن ئەو رېگا دوور ودرىژە بەدەم ھەلاتنەو ھەبىرىن! خۇشمان نەماندەزانى. ئەوشەو ھەناچاربوو ھەفتا و دوو كىلۆمەتر بەناو بەفراو بەبەر بەفرا، بەسكى برسى بىرىن. بەفرىكى ئەستور كەوتبوو و ھىشتا دەبارى ئەمما بارىن! من لەدلى خۇدا دەمگوت، تەواو، كارمان كراو ھەسەربازە داماو ھەكانم ھەرگىز رزگار نابن.

لە دوئى بەيانىەو، ھىچمان نەخواردبوو، ئىدى بە درىژايى ئەو رۆژە خۇمان لە ھەمارىكى وىنجە خزاندا، بۇ ئەو ھى كەمىك گەرم ببىنەو، تووند خۇمان بەيەكەو ھەسپاندبوو. نەتواناى قسەكردىمان ھەبوو، نە جوولە، لە ماندوو يەتيا، بەدەم ھەنەوزدانەو، چاويكمان گەرم دەكرد و لەناكاوا رادەپەرىن.

سەعات چوارى دوا نىوەرۆ، دنيا تارىك بوو، لەو تارىكىە قورقوشمىە رەنگانەى ئىوارانى رۆژانى بەفر. سەربازەكانم تەكاندان تا رابن، ھەندىكىان بەجۆرى لە پەل وپۆ كەوتبوون، نەياندەتوانى لەجىي خۆ بجوولەن و فەرمانەكەى منيان رەتدەكردەو و بەگوئىيان نەدەكردم، جومگەكانى بەدەنيان لە سەرما وشك بووبوون و بەھەر حال ھەرچۆنى بوو ھەموومان رابووين و ھاتىنە دەرەو.

بەردەممان تا ھەتەرى چاودەشت و بىبابانىكى كاكى بەكاكى بوو، دەشت و بىبابان نەبوو، دۆزەخىك بوو لەو گۆرە، نە پەنايەك نە پاسارىكى تيا بەدى نەدەكر. بەفر پەيتا پەيتا ولەيەكىنە دادەبارى و خۆشى نەدەكردەو، لە پەردەيەكى زورات وگولە كابەى سىپى دەچوو، كە ھەموو شكى دادەپۆشى، پەردەيەكى ئەستور و سەھۆلبەندانى مەرگبار، پەردەيەكى سەھۆلەن، دەتگوت لەوسەرى دنياو ھاتبوو.

- دەى كورپىنە بجولەن، لەزىكەن.

ھەرھەموويان دەيانروانيە ئەو بەفرە وردەى كە وەكو گەرد و تۆز لە ئاسمانەو دادەبارى ولە كۆتايى نەدەھات، وەكو ئەو ھەبوو لە دلى خۇياندا بلەن: - بەسە، لە توانامانا نەما، مردن مردنە، چ لىرەبى و چ لەوى.

بەلام من ھەلمكىشايە دەمانچە و ھاوارمكرد: - ھەركەسى بگەرپتەو، بە قوربانى گوللەيەكى دەكەم.

ئىدى ھەموو كەوتنەرى، چۆن رىكردىن! وەكو خەلكانىك كە لاقىان لەكار كەوتبى و بەخورتى خۇيان بكىش بگەن.

چوار نەفەرم، بە قوولايى نزيكەى سى سەد شەقاويك بۇ پىشەو نارد، ئەوانى دى ريز بوون، ريزىكى شەكەت و خوار و خىچ، وئىل و سەرگەردان، دەتگوت بىگارىان پىدەكرىت. تاقە بزوينەر و دايەنەمۇيان ئەو ترس و ھەلچوونە بوو كە سەرپايانى داگرتبوو. ھەنگى، بەھىزترىن سەربازانم ناردە پاشى فەوجەكەو و فەرمانم دانى كە ھەر سەربازىك خاوەخاوى كرد، بەنووكى سەرنىزە، بىخەنەرى.

به فر له په ستا و بېيسانه وه ده باری، به سهر کلاو و پالتوکانمانه وه دهنیشته وه و نه ده توایه وه، ده تگوت به ته مایه به زندوویه تی له کفتمان بگریت، ئیدی بوو بووین به تارمایی. تارمایی سهربازانی که له ماندوویه تی و سهر مادا مردبن.

له دلی خودا ده مگوت:- هه رگیز له م تالوکه یه دهرباز نابین، مه گهر په رجوویه ک فریامان بکه وی!

جار جار، له به رختری ئه وانیه که له پهل وپو ده که وتن و نه یانده توانی تاقه یه ک ههنگاو بنه ن، ده وه ستاین. له وکاتانه دا جگه له سرته سرتی سووکی به فر، که به سهر یه کدا ده باری و زور به ئه سته م ده بیسترا، هیچ دهنگ و سه دایه کی دی نه ده هاته گوی. هه ندیک له سهربازه کان، به فره که یان له خو ده ته کاند، به لام ئه وانیه دی جووله یان له بهر برابوو...

ئیدی فه رمانی حه ره که تم دا، تفهنگه کانیا ن خسته سهر شانیا ن و به به دهنی کوتراو و خه والووه وه دووباره که وتنه ری... له ناکاوا مه فره زه پیشه نکه که مان گه رایه وه. گویان له دهنگ بوو بوو و هه ستیا ن به مه ترسی کرد بوو. یه کسه ر شه س سهرباز و عه ریفیکم بو پیشه وه نارد و خو م چاوه روانم کرد. له ناکاوا دهنگی هاواریکی تیژ، هاواری ژنیک، بیده نگیه قورسه که یه ده شته به رینه که یه ژیر به فره که یه شله قاند و دوا ی چهنه خوله کییک دوو ئه سیریا ن بولای من هینا. پیره میترد و کناچه یه ک بوون...

به دهنگیکی نه وی دواندمن. ده رکه وت له دهستی ئه و سهربازه پروسیانه ی، که عه سری هه مان روژ به مهستی ماله که یان لیدا گیر کرد بوون، هه لاتبوون. بابه پیره که له وه ترسابوو که سهربازه پروسیه کان، ده ستریز ی بکه نه سهر کچه که ی و ته عدا ی نامووسی لیبکه ن، ئیدی بیئه وه ی به خزمه تکار و کاره که ره کانی بل ی کیژه که ی بردبوو و به تاریکی هه لاتبوون.

من یه کسه ر هه ستم کرد ئه م باب وکیژه له بنه ماله یه کی دارا و خانه دانن، و په نکه له داراش دارا تر بن... هه نگی پیمگوتن:- له گه ل ئیمه دا وهرن.

ئیدی هه موو به یه که وه که وتینه ری، چونکه یاروی پیره میترد بست بهستی ئه و دیار و ده قهره شاره زا بوو، بوو به ده لیل و رینوینمان و که وته پیشمانه وه. له ناکاوا به فره که وه ستا، ئه ستیران به ئاسمانه وه به دیار که وتن و سهر مایه کی تووند هه لیکرد. کچوله که بازووی بابی گرتبوو و به رپه ری نائومییدی و په ریشانی هه نگاوی دهنه، په یتا په یتا پی له سهر به فره که ده خزی. چهنه جاریک له بن لیوانه وه گوتی:

- بابو، هه ست به لاقه کانم ناکه م.

به لام من، ئه وه دهنی به دیمه نی ئه و کچوله جوانه ی که به و مه لوولی و که ساسیه خوی به سهر به فره که دا بکیش ده کرد، قه لس بووم، به سهر ماکه قه لس و بیزار نه بووم.

کچه که، له ناکاوا وه ستا و گوتی:- بابو، له پهل وپو که وتووم، یه ک هه نگاوی دیکه م بو نانریت.

پیره میرد ویستی کیژده که ی له هه میز بگریت، به لام تهنانهت نهیتوانی له ئه رزه کهش به رزی بکاته وه. کیژی له ناکاوا هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا و له خو چوو.

سه ربازه کان، له دهوری خرپوونه وه. به لام من حایر وحه په ساو له جیی خووم وه ستابووم و له حزه ژمی ریم ده کرد و نه مده زانی چیبکه م. توانای ئه وه شم نه بوو بریار بدهم و پیره می ر وکیژده که ی له وینده ر په ها بکه م و برۆم.

له ناکاوا یه کی که له سه ربازه کانم که بابایه کی پارسی ئه سل بوو و سه ربازه کان پینان ده گوت " جیمه سیس " گوتی: - وهرن کورینه! ده بی ئه م کیژده ببهین، ده نا سویند ده خووم که ئیمه شتاقمان فه رهنسی نین.

من که له که یفان له پیستی خو نه ده هیوریم، هاوارم کرد: - راست ده کات کورینه، منیش له م کاره دا به شداری ده که م.

دارو دره ختی بیشه یه کی بچووک، له قولایی تاریکیه که ی ده سته چه پمانه وه، به زه حمه ت ده بینرا. چند سه ربازی که به هله داوان خو یان گه یانده ئه وینده ر وبله ز به چند له قه داریکی ئه ستووره وه گه رانه وه تا که ژاوه یه ک دروستبکه ن.

یه کی که له سه ربازه کان هاواری کرد: - کی ئاماده یه پالتوکه ی خو ی بدات؟ ده مانه وی ئه م کیژده جوانه رزگار بکه ی ن.

له ناکاوا ده پالتو، له به رپی ئه ودا و له سه ر به فره که که وت. دوا ی ماوه یه کی که م، کچوله که، له سه ر که ژاوه که ی که دروستکرا بوو، دریزکرا و چندین پالتوی پیدا درا و که ژاوه که خرایه سه رشان ی شه ش سه ربان، که من نه فه ری پیشه وه ی سه متی راست بووم، ئه که له زه تم له سه نگینی ئه و باره قورسه ی سه رشانم ده بینا!

ههنگی به چالاکی و چه له نگیه کی ئه وتوو که وتینه ری که له تو وایه هه ریه که مان چند پیکی شه رابی هه لداوه. به ده نمان له گه رما گری گرتبوو، تهنانهت گویم لیوو که سه ربازه کان بو یه که مجار له به ینی خو دا شوخی و حه نه کیان ده کرد. ملاحه زه ده که ن؟ پیوا ی فه رهنساوی بو ئه وه ی بیته جوش، ته نیا پیویستی به یه ک ژنه.

سه ربازه کان، ئه مجاره یان، چاپوک وچالاک ریزیان به ستبوو. یه کی که له سه ربازه به ته مه نه کان، له حالیکا جیگا که ی خو ی ده گه ل سه ربازیکی تازه نه فه سا ده گو پییه وه و له ژیر باره قورسه که ی سه رشان ی ده هاته ده ری، به دهنگی به رز، که من باش باش گویم لیوو گوتی: - راسته من گه نج نیم، به لام راستت ده وی هیچ شتی که وه کو ژن، تین و تاو و غیره ت به پیوا نادات.

تا سه عات سیی دوا ی نیوه شه و وله په ستاو بیپسانه وه ریمان کرد ههنگی جاریکی دی مه فره زه ی شناساییه که مان به ره ولای ئیمه گه رایه وه، ههنگی هه موو فه وچه که و من به بی جووله له سه ر به فره که دریز بووین.

به‌دهنگیکی نه‌وی فه‌رمانی ئاماده‌باشیم دا، یه‌کسه‌ر گویم له‌دهنگی وشک وپه‌قی میل هینانه‌وه‌و سوارکردنی تهنگی سهربازه‌کانم بوو. شتیکی سه‌یر له‌ ده‌شته تاریکه‌که‌ی به‌رده‌مماندا ده‌جولا، وه‌کو ئه‌وه‌ی جانه‌وه‌ریکی زه‌به‌لاح یان ماریک بی و به‌ماته مات به‌سه‌ر ئه‌رزه‌که‌دا دابخزیت. واده‌هاته به‌رچاو که جاری خوی لوول بدات و جاری خوی بکاته‌وه، جاری به‌چه‌پا و جاری به‌راستا ده‌رپویی، ئه‌وسا ده‌وه‌ستا و دووباره ده‌که‌وته‌وه‌رپئی.

له‌ناکاوا، ئه‌م تارمایی وتاپۆ سه‌رگه‌ردانه گه‌ییبه‌ نزیکي ئیمه. من له‌هه‌نبه‌ر خۆدا ده‌نگی چوارناله‌ی کۆمه‌لێک ئه‌سپم هاته‌گویی که به‌لز به‌ره‌و ئیمه‌ ده‌هاتن. ئه‌مانه‌ دوازه‌ سه‌ربازی سواره‌ی پروسی بوون و ده‌یانویست خۆیان ده‌ربازبکه‌ن، به‌راده‌یه‌ک نزیک بووبونه‌وه که‌من ده‌نگی هه‌ناسه‌دانی ئه‌سپه‌کان و پیکادانی چه‌که‌کانیانم ده‌ژنه‌وت... له‌ناکاوا هاوارمکرد: - ته‌قه‌ بکه‌ن!

یه‌کسه‌ر ده‌نگی ده‌ستریژی په‌نجا تهنگ بیده‌نگی یه‌خزه‌ده‌ی شه‌وه‌که‌ی شله‌قاند وشکاند. وه‌ختایه‌ک ته‌پ و دووکه‌لی بارووتی سووتاو، که چاوی کویر ده‌کرد، نیشته‌وه، سه‌یرم کرد هه‌ر دوازه‌ سه‌ربازه‌ پروسیه‌که له‌گه‌ل نۆ ئه‌سپا، له‌ ئه‌رزه‌که‌دا ته‌خت بووبوون. یه‌کیک له‌ ئه‌سپه‌کان، سواره‌که‌ی خوی که که‌وتبووه‌ سه‌ر ئه‌رزه‌که‌ و پپی له‌ ئاوزه‌نگیه‌که‌ی گیر بووبوو، به‌دووی خۆیدا را‌ده‌کیشاو وه‌کو دین وه‌ار به‌ره‌و قولایی تاریکیه‌که‌ هه‌لده‌هات.

له‌پشت منه‌وه یه‌کیک له‌ سه‌ربازه‌کان به‌ده‌نگیکی وشک و ترسناک پیکه‌نی و سه‌ربازیکی دی گوتی: - ئاوا، ژنان بیوه‌ژن ده‌خه‌ن.

سه‌ربازی سییه‌م گوتی: - به‌لی، ئه‌گه‌ر ژنیا ن هینابی..

ده‌نگیک هاته‌گویی که گوتی: - چه‌ند زوو نه‌جاتمان دان.

له‌ناکاوا، کیژی سه‌ره‌ چکوله‌که‌ی له‌ژیڤ پالتۆکانه‌وه‌ ده‌ره‌ینا وپرسی: - چیه‌؟ شه‌ره‌؟

من وه‌لامم دایه‌وه: - هیچ نییه‌ کیژه‌خان، ته‌نیا ده‌رزهنیک پروسیمان نه‌جات دا.

کیژی به‌ده‌م ناله‌یه‌کی کزه‌وه‌ گوتی: - خوین خۆرینه‌ی به‌دبه‌خت!

به‌لام چونکه‌ زۆر سه‌رمای بوو، دووباره‌ خوی به‌ژیڤ پالتۆکانی سه‌ربازه‌کاندا کرد و له‌به‌رچاومان ون بوو.

دووباره‌ که‌وتینه‌وه‌ رپئی. ماوه‌یه‌کی زۆر رۆیشتین. به‌لام ئه‌نجام ئاسمان ره‌نگی هه‌لبه‌رینگان و ئه‌و به‌فره‌ی که ده‌شت وده‌ره‌که‌ی کفنپۆش کردبوو، له‌به‌ر رۆشنایی سپیده‌دا که‌وته‌ دره‌وشانه‌وه‌و گزنگی گه‌رمی خۆر له ئاسۆوه‌ سه‌ری ده‌ره‌ینا.

ده‌نگیک له‌ دووره‌وه‌ هاواریکرد: - بوه‌ست!

هه‌موو ئه‌ندامانی فه‌وجه‌که‌ی من وه‌ستان و من چوومه‌ به‌ره‌وه‌ تا پاسه‌وانه‌کان دُنیا بکه‌مه‌وه‌ که ئیمه‌ فه‌ره‌نسیین. تومه‌ز گه‌یی بووینه‌ هیلی فه‌ره‌نسیه‌کان.

وهختی سهربازەکانی من، بەریزیکی ریک و پیک بەبەردەم بنکە ی فەرماندەیییدا تێدەپەرین و ئەو ئەفسەرە ی کە بە سواری ئەسپ بوو و تۆزی لەوەپیش من سەربھوردی فەوجەکە ی خۆم بۆی گیرابوو، سەری لەو کەژاویە سوپما کە بەسەرشانی سەربازەکانەو بوو، بلەز بەرەولای ئیمە هات و گوتی: - ئەم کەژاویە چی تیا یە؟

من وەلامم دایەو: - بوونەوهریکی قشتیلە و خەندانە کە قژەکە ی پەریشان بوو...

ریک لەم کاتەدا کیژی سەری لەژی پالتۆکانەو دەرھینا و گوتی: - منم مسیۆ!

دەنگی قاقای سەربازەکان دنیای هینایە لەرزە و ئیمەش لە خوشیان لە کەولی خۆدا نەدەحەجمین.

هەنگی " جیمەسیس " کە شان بەشانی کەژاوەکە پێی دەکرد، هەلبەزییەو و کلاوہ عەسکەرییەکە ی تەکاندا و هاواری کرد: - بژی فەرەنسا...

من، بیئەوہ ی بزەنم بۆ، هەستم بەجۆش و خرۆش و ئازایەتیەکی بیوینە دەکرد. وەکو ئەوہبوو فەرەنسامان پزگار کردبۆ، کاریکمان کردبیت کەکەس کاری وای نەکردبیت. یان گەورەترین ئەرکی نیشتمانپەرستی خۆمان، سەرکەوتوانە ئەنجام دابیت.

من هەرگیز ئەو پوختسارە بچووک و جوانە لەبیرناکەم، ئەگەر پرسیاری پەوشی جۆشدانی سەربازانیان، بەھوی تەپل و کەپەناوہ لیکردبام، یەکسەر پینشیزم دەکرد، لەجیاتی هەموو ئەو کارانە، باشتر وایە لەھەر فەوجیکە کیژیکی جوان دابنەن، کە بۆ سەربازان لەئیدانی مارسییزش کاریگەرترە. خودایا ئەگەر فریشتە یەکی وا جوان لەنیو سەربازاندا بی و شانبەشانی فەرماندە ی فەوجەکە ریبکات، چ وریەک، چ هیژیکی سەیر بە سەربازان دەبەخشیت.

کۆلۆنیل " لاپورت " سووکە هەلوہستە یەکی کرد، ئەوسا بەدەم سەر لەقاندنەوہو بەجۆرە غروورو شانازییەکەوہ گوتی: - بەلی، ئیمە، پیاوانی فەرەنسی، گەورەترین عاشقانی ژنانین.

باوک

فرانسواتیسیه، له "باتین یول" ده ژیا، فه رمانبهری ده زگایه کی رۆشنییری بوو. هه موو رۆژیک به یانی به تراموای ده چوو بۆ سهر کاره که ی خۆی که له ناوهندی شاری پاریس بوو. له ناو تراموایه که دا، کیژیک به رانبهری داده نیشته که له راده به دهر جوان بوو. هه رکه سیک چاوه رهش و درشته کانی ئه و کیژهی دیتبا، دلّی داده لهرزی، گیسوه کانی ئه وهنده رهش بوون، له شهوی ئه نگۆسته چاو ده چوون، روخساری وه کو به یانیانی به هار دره خشان و ئاودار بوو. ئه م کیژه له موغازه یه کی گه ورده دا کاری ده کرد و نیوی لویز بوو.

فرانسوا، که یه که مجار ئه م کیژهی بینی، به خۆی نه وهستا ودلّی داخوړپا، هه ستیکرد، گوم گه شته یه کی، که سالانی بوو له تاقیبیدا بووه، دۆزیوه ته وه.

کیژیک، به ته مه شاکردنه که ی فرانسوا زۆر په ریشان ده بوو و ئاره قه ی شهرمه زاری ده نیشته سهر روخساری گول ئاسای. چونکه به ته واوی په ی به ههسته دهروونی و نیازه رۆحیه کانی ئه و بردبوو.

رۆژیک که تراموایه که زۆر قه ره بالغ بوو و جیگا نه ما بوو، فرانسوا کورسیه که ی خۆی دا به لویز و خۆی دابه زی. لویز به خهنده یه کی شیرین ونمه کینه وه سوپاسی کرد. له وه به دواوه، له هه ر دیداریکا که نیگای ئه و دووه لیکی هه لده نگوت، کیژۆله ی تاین له زه تی له نیگای گه رم و پر مانای فرانسوا ده بینی وههستی به هه یه جان و سۆز و گودازیکی تاییه تی ده کرد.

ئاقیبه ت یه کیان ناسی و جوړه هاوسۆزییه کی کوت و پریان له نیواندا چینیوو، رۆژبه رۆژ دۆستایه تیه که یان قوولتر و مهحه به تیان زیاتر ده بوو. فرانسوا، رۆژ تا ئیواری هه ر له بییری لویزدا بوو، بۆ تاقه ده می روخساری جوانی ئه وی له به رچاو ئاوا نه ده بوو. تا ئه وه بوو ئاقیبه ت توانی، ژوانی دیداریکی لیوه رگری. قه راریان ئه وه بوو یه ک شه ممه ی دواتر، پیکفه بۆ "فرن لافیت" برۆن.

به یانی زوو له هه نبه ر ویستگه ی قیتاری پاریس، یه کدییان بینی. لویز، به فرانسوی گوت:

- پیش ئه وه ی برۆین، یه ک دوو قسه م پیت هه یه، هیشتا بیست خوله کی بۆ حه ره که تی قیتاره که ماوه، وایزانم ئه م ماوه یه کافیه بۆ ئه وه ی قسه کانم بکه م.

گۆناکانی کیژهی شه نگول ئال بوو بوون، به ده نی ده لهرزی، دلّی به تووندی لیی دها. وهختی به دوو قۆلی چوونه سوچیکی چۆله وه، له کاتیکا سهری داخستبوو، توانی قسه کانی خۆی به کورتی، که دیاربوو پیشوه خته ئاماده کرابوون، بکات وگوتی:

- فرانسوا، ئه گه ر به نیازی فریودانی منیت، با له ئیستاوه لیکی دوور بکه وینه وه یان سویند بخۆ که دهره ق به من مهردانه و په ندانه رهفتار بکه ییت.

فرانسوا، باسکی گرت وگوتی:

- لویز، من تۆم خۆشدهوئ، دتهپهرستم و سوئند دهخۆم كه تا مردن سهبارت بهتو و عهشقی پاكمان وهفادار و به ئهمهك بم، لهمه زیاترت دهوئ؟

ئارامیهکی پر ئومئد، لهنیگای لویزا شهپۆلی دا، بهدهم بزهییهکی رهزایهت ئامیزهوه گوتی: - زورچاکه، ده ئیستا برۆ بلیت ببه.

لهناو فارگۆنی قیتارهکهدا که متر دهگهڵ یهکدا دهپهیفین، چونکه زور قهرهبالغ بوو و زوربهی نهفههرهکان، لهژن و پیاو چاویان بریبوووه جوانیهکهی لویز. له ویستگهی " فرن لافیت " دابهزین، یهکسهر بو که ناراوهکانی روبراری سین چوون. تیشکی خۆش و جوانی ههتاوهکه، بهسهر ئاوه مهند و زولالهکهی سینهوه دهرهوشایهوه و، ته روبریبیهکی تایبهتی بهگهلائی کهسک و لقه پر شکوفهکانی درهختهکان دهبهخشی، رهنگدانهوهی درهخشانی ئهم پاراوییه لهنیگای شادیباری ئهو جووتهدا ههستی پیدهکرا.

لویز وفرانسوا، دهست دهنیو دهست، بهکهناری روبرارهکهدا پیاسهیان دهکرد، جاری تهمهشای ئهو گۆله کئویانهیان دهکرد که بهدهم سروهی بایهکهوه له بهر پیاندا سهریان دادهنهواندو جاری دهیانروانییه ئهو ماسییه چکۆله و بزێوانهیی که بهز لهناو ته نکاوهکهی کهناری روبراری سین دا مهلهیان دهکرد.

دوای ماوهیهک، لویز ههناسهیهکی قوولی ههلهکیشا وگوتی: - دهزانم تو من به کیژیکی سووک وههرزه دهزانی!
- بۆچی؟

- له بهرئهوهی بهم ئاسانیه، بهتهنیا وبی هیچ چهند وچوونیک بهگهڵ پیاویکی بیگانه کهوتووم و هاتوومه پیاسه وگهپان.

- بهلام ئهمه بهلای منهوه، کاریکی زور ئاساییه.

لویز، زۆری کهیف بهو قسهیه نههات، برۆکانی ویکهتینایهوه وگوتی: - نه جهنابی فرانسوا، ئهمه بو کیژیکی ههرگیز ئاسایی نییه، بهباوهپی من ئهمه پیشهکییه بو ههلهین گهره.

وهختایهک بینی که فرانسوا، بهم بۆچوونهی ئهو نارهحهت ونیگهراو بوو، بهمیهرهبانیهکی زیاترهوه گوتی:

- فرانسوا، لیم مهگره، وا وینا نهکهی که من کیژیکی گرژ ومۆن ووشکم، تو نازانی ئیمهیی خیلی ژنان چهند نهگهت و بهدبختین! ویرای ههموو ئهو پهند و ئامۆژگاریانهی که له رۆژی ههوه لهوه به گویماندا دهرین وههموو ئهو پاریزانهی دهیکهین ئهوجا ههموو رۆژ و شهویک ههزارانمان دهکهونه ههلهدیری نهنگ و بهدناوییهوه، بهبیئه وهیخویان ئهو سهرنگونیا نهیان بویت، تراژیدیای تالی ژیا نی مه، ههمیشه بهیهک شیوه دهست پیدهکات و کۆتایی دیت، پهردهی یهکهمی ئهم تراژیدیایه ههمیشه گهپان و دیدارانی وهکو ئهمهیی ئهمرویی من وتویه. من بهتهنیا لهگهڵ دایکدا دهژیم: دایکم ژنیکی زور بهختههر نهبووه له ژیا نی خۆیدا، رهنج ومهینهتی زۆری کیشاوه. من زور لهخهمی ئهوه دام که شادی و بهختهوهری بو فهراهم بکهم، ئی بهلکو رهنجی رابردووی خۆی لهبیر بچیتتهوه، بهلام ههندیجار ئهمه بو مهیسهر نابی! بو نمونه یهکیک لهو رۆژانهی که دلنیا م بهدلی ئهوم نهکردوووه، ئهمرویه،

چونکه پيم نهگوتووه بؤ کوئی دهرؤم، ههلبهته بؤتو که پياويکی تهواو ئازادی، ئەمه شتيکی زور ئاساييه، بهلام دهزانی ئەمه بؤ کيژیک زور خراپه، من دهبي لهم کردهوهيهی ئەمپړوی خۆم ژيوان و شهرمهزار بم.

وهختايهک لويژ، بيدهنگ بوو، فرانسوا، سهري دانهواندهوهو به ئەسپايی بناگوویی ئەوی ماچکرد، لويژ، لهناکاوا تيکچوو و خوی لی دوورخستهوهو لهکاتيکا تهمهشايهکی گازن ئاميژی سهروسيمای ئەوی کرد وگوتی:-
جهنابی فرانسوا، بيرت نهچی تۆ سویندت خواردوهو!

دهوروبهري نيوهړۆ، بؤ خواردنی فراڤين، گهړانهوه بؤ خوارنگهی "پتی هاور" که خوارنگهيهکی بچووک بوو له "فرن لاڤيت"، ههواي خووشي بههار، تين وتاوی گنجی و لهوانهش زیاتر خواردنهوهی بوتلیک شهرابی سپی ئەو دووانهی بهتهواوهتی هينابووه جۆش وخرۆش، بهلام لويژ لهههمان حالدا، لهدلی خویدا ههستی به ههناسه تهنگی دهکرد.

دوای نانی نيوهړۆ، بهنیازی گهشت وگهړان، چوونهوه بؤ سهوزهزاره جوان وخۆشهکانی کهنارهکانی روبراری سین، روبرهکه وهکو شریتیکی زيوين، بهپيچ و دهوره بهنيو کيلگه ومهزراکانا دهکشاووينهی ئاوهژووی خانووه سپيهکان، لهناو ئاوه مهند و زولالهکهدا، دهبينرا.

دوای مودهتيک پياسه، فرانسوا لهناکاوا وهستا، بهبی جووله چاوی برييه ئەو ههزاران بنجه گولهباخهی لهبهردهميا روابوون و گوتی:- لويژ تهمهشا بکه!..

دهريايهکی رهنگين له گولا سوور و ياسين سپی و وهنهوشهیی له ههنبهريا پراکشابوو. ئەو شنه بۆندارهی کهبهسه ر بنجه گولهکاندا تیدهپهپری و بهر سهروچاوی وان دهکهوت، گیانی دهبوژاندنهوه وله بؤنا پاراوی دهکردن.

لويژ، سهري نا بهشانی فرانسواوه و، لهکاتيکا سهرمهستی دیتنی ئەم ديمهنه جوانه بوو گوتی:

- خودايا چهند جوانه!

ئەم باخه له قهراخ پاريس بوو، ههموو پيوستيهکی گولی خهلكی پاريس لهم باخهوه دابين دهکرا، ههموو رۆژئ به عهربهانه ليروهه گول بهبار بؤ موغازه و گولفرۆشييهکانی شاری پاريس دهگوازرايهوه.

پيگهيهکی باريک لهنيو بنجه بی ژمارهکانی ئەم گولانهوه تا گونده دووره دهستهکان دهپړوی و له داویني گرديکی مهخمهلی رهنگی، ههنبه ر جهنگهليکی درهختانی پر شکوفهی سيوان کوتایی دههات.

لويژ وفرانسوا، مهست ولهخۆ بيئاگا، توند يهکیان له ئاميز گرت و لهم باريکه ريگايهوه، چوون بؤ سهوزهزاریکی بچووک که کهوتبووه پايی گردهکهوه کهبه بنجه ياس وگولهباخ ولقی پر شکوفهی دار سيوان دهوره درابوو، ميش ههنگان بهباله ناسکهکانی خویان ئاههنگيکی بهردهوام و دلگيريان نابووهوه. شنهيهکی بههاری پهپهري گولان و شکوفهی درهختانی بهسهرياندا دهباراند، ههوا يهکپارچه بونی گول و شکوفان بوو،

دهنگی زهنگی کلّیسایهک له دووری دوورهوه دههات. فرانسوا و لویز، لهسه چیمه نه که دا یهکیان دهگه وزاند و باوهشیان بهیه کدا دهکرد، سینگی بهرجهستهی لویز بهپهله بهرز ونزم دهبووهوه، دلّی بهتووندی لئی ددها، لیویان نا بهلیوی یهکدییهوه وهه ناسهیان تیکهَل بوو. لویز چاوهکانی نوقاندن و بهکه مالی مهیل، فرانسوای نازاد کرد که به که یفی دلّی خوئی لهگه لدا بکات. بهوپه ری تاسه وجوش و خرّوشه وه بهسینگی خوئی وهی دهگوشی و له ناگری ناره زوو و هه وه سدا دهسووتا، کاتی که قامکه به تواناکانی فرانسوا، لهسه سینگ و مهکه قوت وهه وهس ئهنگیزهکانی لویز گیرسانه وه، لویز ته زوو و مچورکه یه کی تووندی به سه راپادا هات، ژیانی به هه موو جوانی و دزیوییهکانیه وه فهراموش کرد. لیوه گهرم و تامه زرّوکانی فرانسوا، لهسه سینه ومه کی روت و قوت و ناسکتر له په ری گولّی لویز، یاری دهکرد، لویز، ئیدی هیچ شتیکی له بیر نه ما! نه قهول وقه راره که ی بهیانی و... نه به دبه ختییهکانی دایکی!... ته نیا له خه می یه ک شتدا بوو، ئه ویش ئه وه بوو هه رچی زووتره گری ناگرینی ناره زوو وهه یه جانی قیانی خوئی دابمرکینیتیه وه، به وجوره، جاریکی دی بهوپه ری گهرم وگوری لیوهکانی فرانسوای مژی و دهر به ست خوئی رادهستی ئه و کرد..

به لام ئه م خویشیه زوری نه خایاند، لویز له ناکاوا وه خو هاته وه، وهکو ئه وهی له چیا یه کی به رزی به رزه وه به ربوویته وه، ههستی به ترس وله رز کرد، دیمه نه تیکهَل و پیکه لهکانی دهو روبه ری به ره به ره دوخی ئاسایی خویان وه رگرته وه، ههنگی ههستا و سینگ ومهکه پروتهکانی داپوشی، روخساری له نیو هه ردوو دهستی نا و، به کول گریا و ئه نجام به تووره ییه وه، وهکو دین وهار ههستا و گوتی: - با برّوین.

به دهم ریگاوه وهکو شیتان خوئی دهواند، له کاتی که به هه شتاو به ره و ویستگای قیتاره که ههنگاوی دهن، لیکدا لیکدا وله بن لیوانه وه به خوئی دهگوت:

- خودایا چم به خوم کرد. چ به لایه کم به سه رهات! خودایا بو ئه مه م کرد؟

فرانسوا، که هیشتا، له له زهت پاراو نه بوو بوو، هه ولیددها، لویز وادار بکات که چند سه عاتیکی دیکه ش پیکه وه بهسه بهرن، به لام کیژهی داماو، خوی نه مابوو و میشکی له کار وه ستابوو وله هیچ حالی نه ده بوو. به هه مان دهقه وه، به هه شتاو به ره و ویستگاکه ههنگاوی دهن.

کاتی که له ویستگهی پاریس دابه زین، لویز به بی خودا حافیزی له فرانسوا جیا بووه وه و به ره و مال رّویی.

فرانسوا، رّوژی دوی لویزی له تراموادا بینی، چاوه جوانهکانی کچهی داماو سوور بوو بوونه وه و گوناکانی قویابوون، خویابوو شه ویکی تال و ناخوشی گوزه راندبوو و تابه یانی گریابوو. هه رکه فرانسوای بینی گوتی:

- دهمه وی قسه ت لهگه لدا بکه م، له بولقاره که دا دابه زه.

له بولقارهكه دابه زین و ماوهیهك پیکه وه پیاسه یان کرد، لویز هیشتا هر نیگه ران وتووره بوو، بههنگاوی خیرا ریی دهکرد، پهریشتانی و نائومییدی لهه موو ههلس وکتهکانی دهباری، نهجام هاته قسان و گوتی:

- فرانسوا، فرانسوا، تو بوویته مایه نهگبه تی من. بهلام چیترا ناتوانین یهکدی بدینین، دهبی لیکدی جودا ببینه وه... تیدهگه ی؟

- لویز، بوچی نه وهنده نیگه ران وناپهحه تی؟ بوچی دهبی لیکدی جیابینه وه؟

- چونکه من ههله یه کم کرد و ناماده نیم دووباره ی بکه مه وه!

فرانسوا که هیشتا ئاگری هه وهسی دانه مرکابووه وه، هه ولیده دا بههر فهد و فیلیک بووه کیژی رام بکات و ماوهیهکی زورتر لهگه لیا رابویریت، چونکه نه وهی نه و به ته مای بوو، نه مه بوو که به کیمانی چهند مانگیک شه و وروژ له باوهشی لویزا بی و بی هیچ دوو دللیهک، به کامی دل لهگه لیا رابویریت. نه و وروژه چندی کرد وکوشا، چهند پارایه وه، لویزی بو نه هیترایه ره دایه، ئاخری له ناچاری دا پیشنیازی زه ماوهندی بوکرد، لی لویز که سوور دهیزانی فریوی خواردوه، به سه رسه ختیهکی سهیره وه، ره فزی کرد وگوتی:

- به و تاوانه وه که دوینی لهگه لت کردم، ناتوانم تاچه یه کساتیش لهگه لتا بم.

دیسان به بی خواحافیزی فرانسوا ی به جیهیشت و روپی.

ههفته یهکی پر له ناپهحه تی و عه زابی ویژدان له فرانسوا روپی، له م ههفته یه دا، نه یوانی تاچه یهک جاریش لویز بدینیت.

وروژی هه شته م له زهنگی ده رگا درا، وهختایهک فرانسوا ده رگای کرده وه، لویزی بینی، زور له جارن جوانتر و ئاره زوو بزویتر بوو! کچه ی شهنگول، خو ی له ئامیزی نه و هاویشت و دهستی به گریان کرد و جاریکی دی ئیعترافی کرد که له هه نبه ر ئاگری عه شقی فرانسوا دا خو ی پیناگیریت و هاتوو دهگه ل نه و دا بژی.

سی مانگی ته و او شه و وروژ له باوهشی یه کدا بوون. بیئه وهی ئاگادارین که له دنیای دهره وه چ دهگوزهری!

به لام نه م حاله ش زور دهوامی نه کرد و فرانسوا به ره به ره هه ستیکرد که له لویز بیتاقت و بیزار بووه، به تایبه تی وهختایهک لویز قورسترین رازی کیژیکی گهنجی پیراگه یاند که سکی هیه وه و به و زوانه مندالی ده بیت.

فرانسوا، نه م هه واله ی زور له بهر گران بوو، لویزی له بهرچاو کهوت، نه و وروژه له به یانبیه وه خو ی به ژوره که ی خویدا کرد و ده رگا که ی له سه ر خو ی داخست و تا ئیواری هر بیری کرده وه، به لام نه یوانی هیچ بریاریک بدات، وروژانی دواتریش، دهگه ل ویژدانی خو یا، له شه را بوو، تا نه وه بوو شه ویک دوا بریاری خو ی دا، بیئه وهی هیچ به لویز بلیت، روپی و ئیدی نه گه رایه وه.

نه م کاره تاوان ئامیزه ی فرانسوا، جه زره به یهکی قورس و سامناکی به روح و دهروونی لویز گه یاند. کیژه ی بیئه وه، وروژانیکی زوری به برسیه تی و دهرد و ئازاره وه قه تاند. تاچه چاری، گه رانه وه بوو بولای دایکی.

ههرواشی کرد، چوو بۆلای دایکی و خۆی هاویشته سه رلاقی ئەو و کهوته خاک و پای، گریا، زۆر گریا! دانی به گوناح و ههلهکهی خۆیدا نا و داوای بوردن و بهخشینی لیکرد، دواي چهند هه یفیک له لای دایکی، کورپیکي بوو.

سالانیک بورین، فرانسواتیسیه، به بی هیچ نه خشه و ئامانجیکي دیار، بیهیچ ئومید و دل به ندییهک، له م دنیا پان و به رینه دا ده ژیا. به ره به ره نیشانه کانی تیپه رپوونی رۆژگار به سیمایه وه درده کهوت. قژی بۆز بوو و چرچ ولوچی قول به هه نیه یه وه درکه وتبوو، ئیدی رابواردن و تووند رپه وی له ژیا نا، پشتی چه ماندبوو و سو مای چاوانی بردبوو. ژیا نی وه کو هه موو پیاوانی بی ژن، بی مایه و بیهوده بوو، شه و ورۆژ، مانگ و سالی به بی ئامانج، به بی به رنامه و به بی هیچ عه شق و مه حه به ت و دلخۆشیه ک ده گوزه راند. نه به ته مای هیچ بوو نه ئومیدیکي هه بوو! هه موو رۆژی، له هه مان کاتا له خه و راده بوو، به هه مان کوچه و شه قام و کولاناندا تیده په ری، بۆ هه مان دایه ره و هه مان ژوور ده رپویی، له پشت هه مان میزه وه رۆده نیشته و هه مان کارین هه میشه یی ئەنجام ده دا، به لام هه ندیجار که ته نیا ده بوو، ده تگوت له بیده نگي و ته نیایی ژیا نی خۆی ده ترسا.

تا قه دلخۆشی ئەو ئەمه بوو که رۆژانی یه ک شه ممه، ده چوو بۆ پیاسه ی شه قام و گولگه شته قه ره بالغه کان. زۆر به ی کات بۆ شه قامی شانزلیلیزه ده رپویی و له وی عه شقبازی ده گه ل کیژان و ژاندا ده کرد، به لام ئەم عاشقینیا نه ش، له یه ک دوو هه فته زیاتریان نه ده خایاند. فرانسوا، به ره به ره ئەو گه رم و گۆری و جۆش و خرۆشه ی جارانی له ده ستدا بوو، ئیدی به چاوی گه نجایه تی ته مه شای ژنانی نه ده کرد. له رابواردن و به ره لایلی ماندوو بوو بوو، هه ستیده کرد له ژیا نا له شتیکی که مه، شه و رۆژ وه کو سه گی پی سووتا و ده سو رپایه وه دووی ژنان و کچانی خه لکی ده کهوت و هیچی به هیچ نه ده کرد.

به یانی رۆژیکی یه ک شه ممه، بۆ پیاسه و هه وا گۆرکی چوو بۆ پارکی مونسو، ئەمه گولگه شته و سه یرانگه ی دایکانی کهنج و مندالان بوو. له و ده مه دا که به یه کیک له راره وه کانی پارکه که دا پیاسه ی ده کرد له نا کاوا دلی داخو رپا، له جیی خۆی وه ستا و روانیه ئەو ژنه ی که ده ستی دوو مندالی گرتبوو، کورپیژگه یه کی زۆر جوانی ده گه لدا بوو که ته مه نی هه ر ده سالیک ده بوو و کچۆله یه کی پینج سالانیش له به رده میا غاری ده دا و گه مه ی ده کرد.

فرانسوا، په نجا شه قاویک له وینده ر دوور که وته وه، به لام نه یوانی له وه ی پتر دوور بکه ویتته وه، لاقی سست بوو بوون و به عاریدیدا بکیشی ده کردن، ئە ژنۆکانی به تووندی ده له رزین.

له سه ر ته ختیکی که نار راره وه که دانیشته و ده بیروه وه چوو.

ئەم ژنه لویز بوو، به لام ئەو فرانسوای نه ناسییه وه، فرانسوا به خۆی نه وه ستا. به زه حمه ت له سه ر ته خته که هه ستا و له دووی لویز رپویی، لویز له سه ر ته ختیکی رۆنیشته بوو، کورپه که ی له لایه وه وه ستا بوو و کچۆله که شی به خاک و خۆلی که نار راره وه که گه مه ی حه مامۆکی ده کرد.

فرانسوا ماوهیهکی زور له سهر وسیمای ئه و ژنه ورد بووهوه، بهلئ خوی بوو، لویز بوو، وهکو ههمیشه شهنگول، خان ومان و سهار و سهنګین دههاته بهرچاوا! ئیستا بهمانای خانم، خانم بوو، جلیکی زور ساده وساکاری له بهربوو، پهزامهندی تهواو و ئارامی و بهختهوهری لهچاوانیا پرشنګی دها.

کورپژګه که لهناکاوا سهری ههلبړی و روانیه فرانسوا، فرانسوا له ناخی ناخهوه راپلهکی، خورپهیهکی بهئازار سهراپای داگرت، هیچ گومانیکي له لانهما که ئه کورپه جوانه کورپی خویتهتی! دهتگوت وینهی مندالیی خوی له بهردهم خویدا دهبینی.

ئه وشهوه بو تاقه ساتیکیش خه و نهچووه چاوانی فرانسوا، وینهی ئه و کورپژګه جوان وخه ندانه، له بهرچاوی لانه دهچوو، وهکو کهسیکی مارانګهسته هه هه لدهپلکا، چه ندین جار گریان له ئه وکی گيرا و پوندک له چاوانیا قه تیس ما، به خوی دهگوت: - خودایا! چه ند خوشده بوو، ئیستا کورپیکي وام هه بوایه؟ ئایا به راستی ئه وه کورپی منه؟ ئایا ده توانم، تاقه یه ک ماچی بکه م؟

ئوشه وه تاکو به یانی داگژایه سهر وگوپلاکی ئه و بیرانه، وهختایه ک دنیا پوناک بووهوه، ههستا وچوو بو ئه و گه ره که ی که ئه وسا لویز له ویندهر دهژیا، پینان گوت که پیاویکی زور دهوله مهندي سهر به مالباتیکي گه وره که هاوسای مالی لویز ده بیت، به نه گه تی و به دبه ختیه کانی لویز ده زانی و زه ماوه ندي ده گه ل ده کات و به که مالی خوايشتی خوی، کورپه که به کورپی خوی قه بوول ده کات و دهیگریته ژیر بالی خوی. له وه به دواوه فرانسوا کار وژیانی خوی ره ها کرد. هه موو پوژیک بو پارکی مونسو ده پوی، تا جاریکي دی کورپه جوانه که ی خوی ببینیت. ئاره زوویه کی سهر کیش وله تاقهت به دهر، ئازاری دها. تازه په ی به ته نیایی و بیکه سی خوی له م دنیا گه وره یه دا برده بوو. ده تگوت پوچی ده گرنه ژیر قامچی. مه حه به تی غه ریزی باوکایه تی و ژیوان بوونه وه له رابردوو و له وهش خراتر هه سوودی و غیره وهکو کوره ی ئاگر له ناخیا بلیسه ی ده سهند وگری لینه رز ده بووه وه، تازه بوی دهر که وتبوو که عومریکی به هه له برده وه ته سهر. ئاقیبهت تاقه تی چوو، برپاری دا له گه ل لویزا قسه بکات، بکه وئ به سهر لاقی ئه ودا وداوای لیبکات که ری بدات جاریک، تاقه یه ک جار، کورپه که ی ماچ بکات.

ئیدی به یانی پوژی یه ک شه ممه ی هه مان هه فته، به و خه یاله وه جار که ی دی بو پارکی مونسو پوی، وهختایه ک لویز خوی به پارکه که دا کرد، فرانسوا، به نیگه رانی وشه رمه زاری، خوی گه یانده نک ئه و، له کاتیکا ماسولکه کانی دهم وچاوی گرژبوو بوون گوتی: - لویز، من ناناسیته وه؟

لویز، سهری هه لیتا، ماوه یه ک له سه روسیمای راما، له ناکاوا ترسیکی زور به سه روسیمایه وه دهر که وت. دهستی منداله کانی گرت و به دووی خویدا بکیشی کردن و به هه شتاو له و ناوه دور که وته وه. فرانسوا، به نائومی دی و خه مناکی بو مال گه رایه وه، کونجی ته نیایی گرت و سهری له نیو هه ردوو دهستی ناو دهستی به گریان کرد، بو ته نیایی و به له نغازی خوی له م دنیا یه دا، گریا و داوای بوردن له خوا کرد. له ژیر باری قورسی په شیمانیدا دوو لو کوما بووه وه.

چەندىن ھەيڧ بورىن، فرانسوا، نەيتوانى لەو ماوھىيەدا بۇ ئاقە جاريكىش لويىز و كورەكەي خۆي ببىنى، چونكە لەو رۆژە بەدواوھ ئەوان بېراي بېر بۇ پاركى مونسو نەھاتتەوھ، بەلام غەريزە و مەھبەتەي باوكايەتەي بۇ ساتيكيش ئامانى فرانسواي نەدەدا.

رۆژيک بېريارى دا نامەيەك بۇ لويىز بنيريت و داواي يارمەتەي لېبكات، نزيكەي بيست نامەيەكەي بۇ نووسى و ھيچ وھلاميك نەدرايەوھ.

ئەنجام، بەوپەري زەبوونى و كەساسى نامەيەكەي بۇ شووھكەي لويىز نووسى. ئەم نامەيە برىتى بوو لە چەند ديريك بەم ناوهرۆكە:

" جەنابى ريزدار - دەزانم كە تۆ لەناوى من بين بيزارى ومن بە بودەلەترين پياوي روى زەمين دەزانى، بەلام ئەمروكە من كەسيكى بەلەنگاز و بينەوا و پەشيمانم كە پشتم لەژير بارى رەنج و كارەساتاندا چەماوھ. تەنيا ھيوام لەم دنيايەدا بە شەھامەت و پياوھتەي ئيوھيە، بويە ريگە بەخۆم دەدەم كە داوات لايكەم، كەتەنيا مۆلەتەي ديداريكى پينج خولەكيم پيبدەن، كە ئەمە بۆمن دەكاتە گەورەترين شادمانى وشانازى... "

رۆژى داويى وھلامى نامەكەي ھاتەوھ، نووسرابوو: " جەنابى ريزدار! سبەي سى شەممە، سەعات پينجى دوانيوهرۆ، چاوەروانتانم... "

كاتى بە قالدەرمەكانى مالەكەي لويىزدا سەردەكەوت، دلې بە تووندى لېي دەدا، لەسەر ھەر پليكانەيەك دەوھستا تا نەفەس تازە بكاتەوھ، دەنگيكي مەرگبار لەناخيەوھ دەھات، دەنگيک كەلە چوارنالەي ئەسپ دەچوو، ھەنديجار خۆي بەديوارەكەوھ دەگرت تا نەكەوي. ئەنجام خۆي گەياندە نھۆمى سييەم و قامكە لەرزۆكەكەي نابە زەنگەكەوھ. دەرگا كرايەوھ و فرانسوا بەدەنگيكي لەرزۆك پرسى: - ئەمە مالې جەنابى فلاملە؟

- بەلې بەريز، فەرموو.

برى بۇ ژوورىكى رازاوھو بەشكۆي ميوان. وھكو سەگيكي كوتەك خواردە چووبووھ خۆي، ژوورەكە بەدەورى سەريا دەسورايەوھ، ئەو چەند ساتەي بە چەندىن سەعات ليرۆي، تا ئەوھبوو دەرگا كرايەوھو پياويكى بالابەرز، پۆشتە وپەرداخ، تۆكمە و بەرەنگ وروو كە روخساريكى جدى وپياوانەي ھەبوو وھژووركەوت.

فرانسوا، بەشەرمەوھ لەبەرى ھەستا، جەنابى فلامل، بەدەست ئاماژەي بۆكرد كە دانيشيت، وھختى ھەردووكيان لە ھەنبەرى يەكدى دانيشتن، فرانسوا بە پەريشانى دەستى بەقسان كرد وگوتى:

- قوربان، قوربان نازانم ئايا تۆ ھەرگيز ناوي منت بيستووھ يان نا...

فلامل، بەدەنگيكي كارا و بەكاوھخۆ وھلامى داياوھو گوتى:

- جهنابی فرانسوا، پیویست بهم قسانه ناکات، من هه موو شتیک ده زانم، لویز، ژیانی خوی موو به موو بو باسکردووم!

فرانسوا، به هه مان په ریثانی دریژهی به قسه کانی خوی دا وگوتی:

- جا من هاتووم دهردیکی خومت بو باسبکه م، من خه ریکه له ژیر باری په شیمانیدا ده پسیم، له وهی پتر بهرگه ی ئه م باره ناگرم. من سزای خوم وهرگرتووه و باجی خوم به زیاده وه داوه و ئه مړو له م دنیا به دا ته نیا یه ک ئاواتم هه یه، ئه ویش ئه وه یه ته نیا یه ک جار کورپه که م ماچ بکه م.

فلامل، هه ستا و له زهنگی دا و به پیشخزمه ته که ی گوتی: - به لویس بلی بابیت.

پیشخزمه ته که ئیکلامیکی کرد و وده رکه وت، ئه مان به دوو قولی مانه وه به لام چ قسه یه کی تریان نه کرد، بینه دنگیه کی به سوئ بالی به سهر ژووره که دا کیشا.

له ناکاوا دهرگا کرایه وه، هه مان کورپژگه ی جوان، به هه شتاو وهرژوورکه وت و یه کسهر چوو بولای جهنابی فلامل، فلامل، به سوژ و میهره بانیه وه ماچی کرد وگوتی: - کورم، برؤ ئه و ئاغایه ماچ بکه.

منداله که، به گومان و دوو دلییه وه، هیدی هیدی بولای فرانسوا رویی، چاوه جوانه کانی له سه رسامیا ئه بله ق بوو بوون، فلامل، بو ئه وه ی ئه وان شهرم نه که ن و له پروو دانه مینن هه ستا، چووه بهرپه نجه ره که و پشتی کرده وان.

فرانسوا، هه ستا، چی وای نه مابوو، خوی باویته سه رلاقی کورپه که ی، کلاوه که ی بهر بووه وه، قره بوزه که ی به سهر هه نیه یدا رژا، ههنگی له حالیکا سه رتاپای به تووندی ده له رزی، له به رده م منداله که دا چوکی دادا. لویسی بچکوله دانه وییه وه و کلاوه که ی هه لگرته وه و به وپه ری ئه ده به وه دایه ده ستی فرانسوا. فرانسوا له هه میزی گرت، سه روسیما وچاو وگوناکانی نوقمی رامووسان کرد، ئیدی نه ی توانی مقاوه مه ت بکات، له ناکاوا دایکورکاند و روندک به چاوانیا هاته خواره وه، منداله که که به دیتنی ئه م دیمه نه زور ترسابوو، به خورتی خوی له باوه شی دهرهینا و به غاردان له ژووره که وده رکه وت.

فرانسوا، کلاوه که ی له سهر قه نه فه که هه لگرت و به ده م فرمیسک هه لپرشته نه وه، هاواری کرد: - خودا حافیز جهنابی فلامل... خودا حافیزی...

وههنگی وهکو دزیک که له مالی پیاویکی ئابروومه نده وه هه لیت، له وینده ر وده رکه وت.

خیانەت

دکتور پیرۆ، نەخۆشە گەنج و جوانەکەى لەبەر ئاگرى سۆپاکەدا پالیان دابوو و قسانیان دەکرد.

ئەم ژنە هیچ نەخۆشییەکی تاییبەتی نەبوو جگە لەو سووکە نەخۆشییە ژنانەییە کە زۆرجار ژنانى خشیک پیوهى دەنالین، کە بریتی بوو لەجۆرە حەملەییەکی عەسەبى و ماندوویەتی و بیتاقەتی بەردەوام کە ئەنجامی راستەوخۆی ناکامی سیکیسیە و بەزۆری تازە بووکانی گەنج، دواى مانگی یەكەمى شووکردن تووشى دەبن و پیوهى دەنالن. ژنەى خشیک لەسەر تەختیک ڕاکشابوو و قسەى دەکرد، دەیگوت:

نا-دکتور، من هەرگیز باوەر ناکەم کە ژنیک خیانەت لە پیاوەکەى بکات و فریوی بدات، چونکە باوەرەم وایە ژنیک ئەگەر پیاوەکەشى خۆشەنەوێت و پابەندى پەیمان و قەول و قەرارەکانى خۆیشى نەبێت، ئامادە نییە خۆى ڕادەستى پیاویکی بیگانه بکات. ئاخىر چۆن دەکرى ژنیک بتوانى عەشق و سۆز و گودازى خۆى لە مێردەکەى و لە خەلکانى دى بشاریتەو، چۆن پیاو دەتوانى ژنیکى وا فریبۆک و درۆزنى خۆشبوی، چۆن دەشیت عەشق دەگەل ئەو گوناحە گەورەو نابەخشەنیەدا لەیەک نەفەر کۆببیتەو؟

دکتور بزەییەکی کرد وگوتى:

بەتەکە زۆر لەو سادەترە کەتۆ بیری لیدەکەیتەو خانم، کە ژنیک بریاربدات خیانەت لە مێردەکەى بکات، هەرگیز بیر لەو شتە بچووک و بینبایەخانە ناکاتەو کە تۆ باستکردن، تەنانەت من ئەمڕۆ، دواى سالانىکی دوور ودریژی ئەزموون و لیکۆلینەو گەییە ئەم ئەنجامگیرییە واقیعیەى کە هیچ ژنیک ئامادەگی عەشقیکی واقیعی نابیت، مەگەر ئەو ژنەى بەهەموو ئەم قوناغ و پەیمان شکینیانە و سەریەشە و کیشە و ئاریشە و خیانەتە ژن و مێردایەتیانەدا تێپەری بیت. تۆ واز لەمانە بینە، جارێ بلى بزنام، شووکردن و زەماوەند یانى چی؟ ئەگەر تۆ ناتوانى وەلام بەدەیتەو، ئەوا من لای خۆم زەوجین بەمجۆرە دەبینم کە بریتیە لە: "کۆمەلێک قسەى تال و نیشدار و گەنگەشەى تاقەتەر بە پۆژەو و هەندیک نەوازشى سەرئەسەرئە و ناچارى بەشەوان، کە دواى ماوەیەک بۆ هەردوولا دەبیت بە وەزىفەییەکی تاقەتەر و ناخۆش " بۆیە هەموو ئەو ژنانەى کە خیانەت لە مێردەکانیان دەکەن، کۆمەلێک پاکانە و پاساوى کلێشەیی و ئامادەیان پێیە. تەنانەت سادەترین و ساویلکەترین ژنان لەم جۆرە پەیمان شکینى و خیانەتکاریانەدا پەسپۆر و وەستان، هەرکامیکیان بگريت، توانای ئەو دەیان هەیه، لەم بوارەدا گەورەترین مەتەل، بە شەیتانانەترین شیواز حەل و فەسل بکات.

ژنەى گەنج کە کەسینکی زۆر هۆشن، دیرباوەر و بەگومان دەهاتە بەرچاوى، جاریکى دى لە وەلامى دکتوردا گوتى: - نا دکتور! بەپێچەوانەى بۆچوونەکەى تۆ، ئینسان هیچ کاتیک نایەت پیشووختە بەرنامە و نەخشە بۆ ئەو کارانە دابنیت کە ژيانى دەخەنە مەترسییەو، ئەم مەسەلانە دواى ئەوێ پوودەدەن دەبن بە لەگەز و مەتەلان و هەلبەتە بپێچ چەند وچوونیک ژنان زۆر لەپیاوان پتر، دەکەونەبەر ئەم جۆرە مەترسى و تالووکانە، هەلبەتە لە پیاوانیش زیاتر هەقى ئەو دەیان هەیه لەم جۆرە هەلوێستانەدا، ئەقلى خۆ گوم بکەن و بیریان بە هیچ کوی رانەگات. دلنایابە ژن هەمیشە دواى ئەوێ تووشى ئەو جۆرە خەتایانە دەبى و خۆى ڕادەست دەکات، هەنگى پەى بەو مەترسییە دەبات کە هاتوو تە ریگای.

دکتور، دەستی نارهزایی بەرز کردەوهو گوئی: - چۆن؟ یانی تو دەلایی ژنان پاش ئەوهی خۆیان رادەستی پیاویکی بیگانه کرد، ئەوسا پەیی بە هەلەیی خۆ دەبەن؟

کەواتە گوئی بگرە با من چیرۆکیکت بۆ بگێرمەوه کەبەسەر خانمیکی جوان وگەنجا کە نەخۆشی خۆم بوو، هاتوو، تا بزانی تو چەند هەلەیت و بەهەلەدا چوویت، چونکە ئەو لەو ژنە خشۆک و فریشتە روخسارانه بوو کەمن هەمیشە تەسەورم دەکرد کە زۆر لەسەرۆوی ئەو شتانەوه بی. ئەم چیرۆک و سەربهوردە لە یەکیک لە شارە ناوەندییەکانی فەرەنسادا رووی داوو:

ئەو شەوه خەویکی قوولم لیکەوتبوو، لەو خەوه قوولانەیی کە زەحمەتە پیاو بەئاسانی خەبەری ببیتەوه. لەناکاوا لە خەوما وام هاتە خەيال کە ئازیری خەتەری شار، ئاگر کەوتنەوهیەکی گەورە رادەگەیهنیت. بەدەم ئەو خەيالەوه لەخەو راپەریم، دواي ئەوهی وەخۆ هاتمەوه و بیداربوومەوه زانیم لەپەستا و بیپسانەوه لە زەنگی دەرگای مالەکەیی خۆم دەدەن، چونکە دەمزانی " جان " ی پیشخزمەتی خۆم بەو ئاسانییە بیدار نابیتەوه، لەو زەنگەم دا کە راستەوخۆ بە ژوورەکەیی ئەوهوه بەستراوو. گویم لەدەنگی پێی ئەو بوو کە بەپەلە لەنیو تاریکیە یەکهاوی و یەک دەستەکەیی شەوهوه بەرەو ژوورەکەیی من دەهات. دواي تۆزیک وەژوورکەوت و زەرفیکی قەدکراوی دایە دەستم کەبە خەتیکی شپرزە لێی نووسراوو: " مەدام لەلیویە، داوا لە دکتور سیمون دەکات کە بلەز بۆمالی ئەو بیت. "

کەمیک لەفکران راپووم و پاشان لەدلی خۆدا گوتم، وادیارە دیسان دووچاری حەملەیی عەسەبی بوو، یان تووشی نەخۆشیەکی دی بوو. بەهەر حال من ئەمشەو زۆر ماندووم و ناتوانم برۆم، یەکسەر قەلەم رەسەسەکەم هەلگرت و لەژێر هەمان رەستەدا و لەسەر هەمان کاغەز نووسیم: " چونکە حالی دکتور سیمون باش نییە، داوا لە مەدام لیویە دەکەم کە پەیوەندی بە هاوکارەکەیی دی ئەوهوه، واتە بە دکتور بونتهوه بکات. "

ماوهیەکی زۆری پینەچوو کە دووبارە بەدەنگی زەنگی مالەکە بیدار بوومەوه، ئەمجارەیان، پیشخزمەتەکە بە هەلەداوان هات وگوئی:

-خانمیک لەقاتی خوارەوه چاوهروانی تۆیە، دەیهوئی تو بدینیت و دەلیت مەسەلەیی مردن و ژیانی دووکەس لە ئارادایە. هەرکە گویم لەو قسەییە بوو، لە جیی خۆم راپەریم و لەسەر تەختەخەوهکەم دانیشتم و گوتم، کوا خیرا سەری بخەنە سەری بابی بزاتم.

لەوکاتەدا ژنیک کە سەراپا رەشی پۆشابوو، وەکو تاپۆیەکی رەش خۆی بە ژوورا کرد، دواي ئەوهی جان لە ژوورەکە وەدەرکەوت، ژنەیی تاین تۆرەکەیی لەسەر روخساری هەلدایهوه، من یەکسەر خانم " برتا - لیویە " م ناسییەوه. ئەم خانمە سی سال لەوهپیش شووی بە موغازەداریکی دەولەمەند کردبوو و دەیانگوت جوانترین ژنی شارەکەیی مەیه.

پهنگی زورخراپ بزرکابوو، ماسوولکهکانی پوخساری وهکو خه لکانی که تووشی شینتاتیه کی تووند بووبی، گرژ بووبوو، دهستهکانی دهلهرزین. دووچار ههولیدا قسان بکات بهلام دهنگی دهرنهات، نهجام هه رچوونی بوو، بههه دهه لالکئییه ک بوو گوتی:

- وهره... دکتور... خیراکه... خیرا... وهره... عاشق... عاشقه کهم له ناو ژووره که ما مردوو.

لهم کاته دا، له چه ژمه تاندا، زمانی له گو کهوت، دوا بیدهنگیه کی کهم، دووباره، به دهه مه لالکئییه گوتی:

- میرده کهم... له ئان وساتدایه... له یانه بیته وه...

ئیدی، ههستم کرد، نابی له وهی زیاتر ماتهل بم، بیته وهی گوی به جله کانم بدهم، به پهله له تهخته خه وه کهم هاتمه خواره وه و له چاو تروکانیکا جله کانم گوپی و گوتم: - جاری یه که میش خوت هاتبووی؟

هه به ودهقه وه که وهکو په یکه له جیی خوی رهق راوه ستابوو، به پوخساری ترساوه وه به رسقی دایه وه:

- نا، کاره که ره کهم نار دبوو، ئه و ئاگای له هه موو شته کانه.

دوا سووکه بیدهنگیه گوتی: - من له پال ئه و خه وتبووم... له ناکاوا، له هورژنی گریانیکی ترسناکی دا و دوا ئه وهی موده تیک به دهنگی بهرز گریا و هه ناسهی سوار بوو و شانیهکانی بهدم گریانه وه بهرز ونزم دهبووه وه و خوی پی کونترول نه دهکرا، ئه وسا له ناکاوا له گریان کهوت و رونده کهکانی وشک بوونه وه، ریک وهکو ئه وه بوو ئاگریک له دهر وون و ناخیا هه لبووبی و سه رچاوهی فرمیسه کهکانی وشک کردبووه وه. ئه وسا به راویژیکی نه رم وخه مناک گوتی: - دکتور له زیکه... درهنگه.

من ئاماده بووم، به لام له پهله پهلی خوما بیرم چووبوو دهستووری ئاماده کردنی گالیسه که بدهم و ئه مه م به ژنه ی تاین گوت، ژنه که گوتی که گالیسه کی دهگه ل خویدا هیناوه و دووباره توپه ئه ستووره که ی، که به سه ر شانیا که وتبوو، به پرووی خویا دایه وه و به پهله سواری ئه و گالیسه کیه بووین که له بهر دهگا وه ستابوو و به ریکه وتین.

وهختایه ک له نیو گالیسه که دا له پال یه کا رونیشتبووین و له تاریکیه که دا دهرپوشتین، له ناکاوا دهستی منی له نیو ههردوو دهستی خوی نا و به قامکه ناسکهکانی دهستی تووند گوسیم و به دهنگیکی له رزوک، که له کانگای دله نائومید و روخوا وه که یه وه هه لدهستا گوتی:

- ئاخ دکتور، خوزگه دهترانی چند خه فه تبارم! ئاخ من ئه وم خوشده ویست، ده مپه رست، شیت و شهیدای ئه و بووم، له م شهش مانگهی دوا بییدا وهکو شیت ده مپه رست.

پرسیم: - کهس له مالتانه؟

- نا، جگه له و کاره که ره ی که هه موو شتیک دهترانی کهسی تری لی نییه.

لهم کاتهدا گالیسکه که له بهردهم ماله که دا وهستا، خوشبختانه هموو دهر و دراوسیتکان خهوتبوون، نهو به کلیله که دهرگای کردهوهو بهئه سپایی و لهسه ر نووکی پینان به پلکانهکاندا بو قاتی سهروهه سه رکهوتین. کاره که ره که لهسه ر قالد رمهکان دانیشتبوو و مؤمیکي بهلاوه دهسووتا. لهترسی مردوو که هاتبووه رارهوه که دانیشتبوو.

من خوم به ژووره که دا کرد، هموو شتهکان تیک و پیک پڑابوون، وهکو نهوه بوو دوو که س ماوهیه کی زور لهم ژووردا، پیکدا هه لشاخابن و به گزیه کا چووبن.

تهخته خهوه که ی خانم هیشتا وهکو خوی بوو و دهتگوت چاوه پروانی که سیکي دهکرد. یه کیک له په توکان له نه رزه که کهوتبوو و کلینکسی ته، که هه ولیاندا بوو سه روچاوی کابرای مردووی پی ته ربکه ن و وههوشی بیننه وه، لهم لاه لاه له ولای له گه نیک ئاودا کهوتبوون.

جهسته ی مردوو که، دریزاودریژ له ناوهندی ژووره که دا یه که تهخته کهوتبوو، من چومه دیاری، بهوردی ته مه شام کرد ونه بزم گرت، نهوسا دهستیم بهردا و پیلوی چاوه کانیم کردهوه و ئاورم له خانم و کاره که ره که ی که وهکو سه رما برده له دهله رزین و گوتم: - بیزه حمهت یارمه تیم بدن با جه نازه که ی بخهینه سه ر تهخته خهوه که. که خستمانه سه ر تهخته خهوه که بهوردی گویم نا به دلپیه وه و ئاوینه یه کم له بهر زاریا گرت و گوتم: - ته واو بووه، بهلام په له بکه ن با تا زوهه جلهکانی له بهر بکهین.

چونکه بهراستی دیمه نیکی ترسناکی هه بوو.

لاقه کانیم که وهکو لاقی بوو که لان وشک و بی جووله بوو، گرتن، به رزم کردنه وهو له پانتوله کهیم، که کاره که ره که هینا بووی، له پی کرد، خانم گوپه و بییهکانی له پی کرد و نهجام کراس و چاکه ته که شیمان هه رچونی بوو له بهر کرد، بهلام قورسترین کارمان هه لکیشانی بازووهکانی بوو له ئاسینی چاکه ته که ی.

که ویستمان پیلاوهکانی له پی بکهین، گیروده ی زه حمه تیکي زیاتر بووین و جووته ژن، خانم و کاره که ره که ی ناچار بوون، خو بدن بهسه ر پییهکانیا، چونکه دوا ی نهوه ی مردبوو قامکهکانی ئاوسابوون و پیلاوهکانی نه ده چونه پییه وه. که لهم کاره بووینه وه، روم کرده خانم و گوتم - ئیستا باشتر وایه تو قژه که ی شان ه بکه ی - کاره که ره که رویی و شان ه دنک درشته که ی خانمی له ژووری ئارایشته که ی هینا و بهدهم له رزینه وه کهوته شان ه کردنی قژی کابرای مردوو. لهم کاتهدا لیویه بهتوورپیهی شان ه که ی لهدهستی کاره که ره که وهرگرت و وهکو که سیک که ئازیزترین که سی خوی بلاوینی کهوته ته مه شاکردنی قژی کابرا، سمیلی ریک خسته وه وله نا کاوا شان ه که ی توور دایه گوشه یه که وهو سه ری مه عشووقه بیگیانه که ی خوی له نیو هه ردوو دهستی گرت و ماوهیه کی زور به نائومیدیه وه له و سه روسیما مردوو ه پاما، سه روسیما یه که که ئیدی نهیده توانی به پروویه وه پینکه نیت و نهیده توانی ته مه شای بکات. کابرای مردووی له باوهش گرت و به گهرمی سه روچاوی ماچکرد، لیو و چاوه نووقاوهکانی رامووسی، گوناکان و هه نیه ی رامووسی، ههنگی وهکو نهوه ی هیشتا زندوو بی و بتوانی گوئی له قسهکانی بیت، دهمی له په ناگوئی نا و بهدهنگ و راپوژیک که نهوپه ری دلشکاوی و نائومیدی نهوی ده نواند گوتی: - خوشه ویسته که م... خودا حافیز.

رېک له م کاته دا، سه عاته ديواريه که دوازه زهنگی ليدا و من بهه شتاو له ديار جهسته که هستام و گوتم:

- سه عات دوازه يه، نيوه شه وه و ئیدی وهختی ئه وه يه يانه کان دابخرین، خانم خيراکن و... ئه ویش له ديار جهسته که هستا و من گوتم و اچاکتره جهسته که ببهينه ژووری پیشوازی.

ئو کاره مان کرد، کابرای مردوومان بله ز بو ئه ویندهر برد و له سه ر يه کیک له ته خته کان پالمان خست من چووم بولای شه مدانه که و شه مالکه کانم هه لکرد و رېک له م کاته دا دهنگی کرانه وه و داخستنی دهرگای ماله که له ناو ئاپارتمان ه که دا دهنگیدا يه وه. میرده که ی مه دام لیویه له ناد ی گه رابوو وه و من يه کسه ر به کاره که ره که م گوت که له گه نه ئاوه که و کلینکسه ته ره کان دهربینی و ژووری نووستنه که ی خانمیش بله ز رېک بخت، خانم " برتا" به بیتاقه تی گوتی: - بوخاتری خوا له زیکن، میرده که م هاته وه.

دهنگی پیی ئو که به پلیکانه کاند هه لده گه را هاته گوئی، دیاربوو، دهستی به دیواره که وه دهگرت و دههاته سه ری. ههنگی من به دهنگی به رز هاوارم کرد: - دۆستی نازیز وهره بو ئه م ژووره، شتیکمان ليقه و ماوه.

میرده ی گهنج، که راپله کی بوو، دهرگای ژووری پیشوازی فه کرد وله کاتیکا جگه ره يه کی به لیوه وه بوو، به سه رسامی گوتی: - چ خه به ره؟ چی قه و ماوه؟

من هه ستام، به ره و پرووی ئو چووم و دووباره گوتم:

- دۆستی نازیزم، دهبینی چ بویه ریکی خراپمان ليقه و ماوه، من ئه مشه و که دهگه ل خانمه که ی تودا سه رگه رمی قسان بووم و هاوری که م که منی به گالیسکه که ی خوی بو ئیره هینابوو، دوو چاری جه لته يه ک بوو و بورایه وه، هه رچیمان کرد و کوشا، دروست دوو دانه سه عاته خه ریکین، وهخو نه هاتوو ته وه و ئاگای له عه مری دنیا نه ماوه، ئیدی من به باشم نه زانی په نا وه بهر بیگانان به رم، به لام نها ئه گه ر تو یارمه تیم بدهیت، به گالیسکه که ی خوی دهیگه ینمه وه ماله که ی خوی، به لکو له وی باشتر و زووتر وهخوی بیته وه.

میرده که ی خانم برتا که واقعی ورمابوو، به لام که مترین گومانی به دلدا نه هاتبوو، کلاوه که ی داکه ند و به وپه ری میهره بانی هاته پیشه وه و دهستی خسته ژیر جهسته ی کابرای مردوو و به دوو قولی له ئه رزه که به رزمان کرده وه و من وکو ئه سپی که که سیک سواری ده بی، سه رم خسته به ینی هه ردوو لاقی کابراوه و به وحاله وه تا به رده رگای ماله که مان برد و خانم لیویه ش یارمه تی داین. وهختی گه یشتینه سه ر شه قامه که من بو ئه وه ی گالیسکه چه که پینه سه سیته، جهسته که م له عاردی دانا و پالیم دا به خومه وه و هه رچوونی بوو وهکو که سیک بورابیته وه به وئاویه خسته ناو گالیسکه که وه و له هه مان کاتا گوتم:

- وهره سه ری هاوری، زور ناره حهت مه به، هیچ نییه، تا به یانی چاک ده بیته وه.

مسیو لیویه که تابه ر دهرگای گالیسکه که هاتبوو، به ناره حه تی له منی پرسی: - دکتور پیت وایه خه تر نه بی؟

لهكاتيكا، ته‌مه‌شای په‌نگه بزرگاو‌ه‌كه‌ی ژنه‌كه‌ی ئه‌وم ده‌كرد كه‌دلسۆزانه خۆی به‌سه‌ر بازووی مێرده‌كه‌یدا دابوو وه‌ه‌ولیده‌دا ته‌مه‌شای ناو گالیسكه‌كه‌ بكات، بزه‌یه‌كم كرد و گوتم: - نه، نار‌ه‌حه‌ت مه‌به، هه‌چ نیه‌ه. ئه‌وسا، ته‌وقه‌م ده‌گه‌ل هه‌ردوو‌كی‌اندا كرد و گالیسكه‌كه‌ كه‌وته‌په‌ی و به‌دريژایی په‌نگه‌كه‌ جه‌سته‌ مردوو‌ه‌كه‌، به‌سه‌ر مندا كه‌وتبوو.

وه‌ختایه‌ك گه‌بینه‌ ماله‌كه‌ی ئه‌و، به‌ كه‌س و‌كاره‌كه‌یم گوت كه‌له په‌نگادا، له‌ناكاوا حاڵی تینكچوو، هه‌موو یارمه‌تیان دام و بردمان بۆ قاتی سه‌ره‌وه‌ه. له‌وێ به‌وردی معاينه‌نه‌ی جه‌سته‌كه‌م كرد و به‌ خانه‌واده نه‌گه‌ته‌كه‌یم راگه‌یاندا كه‌ مردوو‌ه و مۆله‌تی ناشتنه‌كه‌یم نووسی و دامه‌ ده‌ستیان، زۆر هه‌لوێستی دیکه‌م نواند تا كه‌س گومانی له‌لا دروست نه‌بیت، ئه‌نجام بۆ مال گه‌رامه‌وه‌ه و دووباره‌ چوومه‌وه‌ سه‌ر ته‌خته‌خه‌وه‌كه‌م و ماوه‌یه‌كی زۆر بیرم له‌ عه‌شق و عاشقان كرده‌وه‌!

دكتور بیده‌نگ بوو، هه‌شتا بزه‌یه‌ك به‌سه‌ر لیوانیه‌وه‌ بوو، ژنه‌ی جوان وگه‌نج كه‌به‌ بیستنی ئه‌م چیرۆكه‌ دووچاره‌ی حه‌مله‌یه‌كی عه‌سه‌بی تووند بوو‌بوو گوتی: - دكتور، بۆچی ئه‌م چیرۆكه‌ ترسناكه‌ت بۆمن گه‌په‌یه‌وه‌؟ دكتور، نیه‌گه‌یه‌كی به‌ مه‌عناوه‌ی روخساری ئه‌وی كرد و به‌ئاسته‌م ئیکلامیكی بچووكی كرد و گوتی:

- بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌گه‌ر تۆش بویه‌ریكی وات لیقه‌وما، په‌نا بینیه‌ به‌ر ئه‌م دۆست و خزمه‌تكاره‌ دلسۆزه‌ت.

جولى رومن

دوو سالیک له مەپیش، دنیا بە ھار بوو، رۆژیک لە کەناراوەکانی مدیترانەدا پیاسەم دەکرد، چ شتیک لەو خەون و خەیاڵانە خۆشترە کە مرۆف، بە دەم پیاسەو، بە جادەین چۆل و تەریکدا، دەیانینیت. لەم حالەدا کاتی بە بناری کۆیکدا ھەلەگەرین و شەنەى باو تیشکی ھەتاو چەند خۆشە. وەختی دوو سەعاتیک بۆ تەمەشا کەرن و ھەوا گۆرکی بە تەنیا بۆ کەناری دەریا دەرۆین و گۆی لە سۆزە وزەمزمەى شەپۆل و پیلان دەگرین، چ ئاوازیکی عاشقانە دەژنەوین، چ خەونانیکى شیرین دەبینین و وینە و وینای چ بویەرانیک لە مێشکماندا نەخش دەبن. لەو جەوہ لەبارەدا تا حەزبکەى ئاوات و ئارەزووی ئاویتە بە خۆشى و شادومانی، خۆ بەدنیای خەیاڵماندا دەکەن و وەکو چۆن ریکردن و پیاسە، ئیشتیای خواردنمان دەکەنەو، بەو ئاویە ھەلمژینی شەنە و ھەوای بۆندار، تینووی بەختەو ھەریمان دەکات. چەند لە سروشت و تەبیەت نزیکتەر دەبینەو، لە قولایی روحی خۆمانا، گویمان لە ئاوازی شیرینتر دەبیت.

من، ئەو رۆژە، لەو ریکایەدا کە لە " سن روفائیل " وە بۆ ئیتالیا دەرۆی، پیاسەم دەکرد و بەنیو دیمەنانیکى شکۆداری ئەوتۆدا دەرۆیشتم کە دەنگوت کۆى ھەموو شیعەر و ئاوازی عاشقانە و رۆمانتیکى جیھانى لەخۆدا کۆ کردوو تەو. لەبەر خۆمەو ھەر دەکردەو چ حەیفە کە خەلکی جگەلەو ھى بۆ فریودانى یەکدی و تەماحى مادى و بە دەست ھینانى پارە و پۆل و خۆنۆندن، بە ژیر ئەم ئاسمانە ساف و باخى گۆلان و بە ھارە رەنگینەى کە لە نیوان ھەردوو دەقەرى " کان " و " موناکو " دا کراو تەو، تیناپەرن.

ئەفسوس کە خەلکی ھەموو لەرەى ئەم تەماحە پیسەدا بۆ ئیرە دین و بەوشیو ھە، وینەى واقیعی و روحى باتینى بە شەر وەکو چۆن ھە، واتە خۆپەرست، لەخۆباى و تەماکار و نزم، نیشان دەدەن.

لەناکاوا، لە پینچیکى سەر رینگادا کە بۆ کەنداویک پینچى دەکردەو چاوم بە چەند قیلايەک کەوت، چوار پینچ قیلا کە پوولە دەریا و لە داوینى کۆیکدا بوون. لە پشت ئەم قیلايانەو، کارستانیکى کۆى بەدى دەکرا، کە دوو دەرهى قولیان داپۆشى بوو و ھىچ رینگەى بە بۆ دەرهو ھى کارستانە کە دیار نەبوو.

بەخۆم نەو ھەستام لە ھەنەبەر یەکیک لەم قیلا جوانانە و ھەستام، قیلايەکی بچووکى سپى، پەنجەرەکانى قاوھى و دیوارەکانى تا سەرى سەرەو، یە کپارچە گۆلەباخ بوو. باخەکە پربوو لە گۆلین رەنگا و رەنگ و جۆراو جۆر، گۆلانیک کە دەستی بە شەران ریکى نەخستبوون، بەلام بەو خۆرسکى و شپرزەییە شیانەو، ھەر زۆر جوان و دلرفین بوو.

چیمەنەکەى بەرمالەکە، بە گۆل دەورە درابوو، گۆلدانیکى گەورەى گۆلى کۆى لە سەر پلیکانەى بەر ھەتوانە کە دانرابوو و ھیشووی و ھەنەوشەى تری بە سەر پەنجەرەکانەو ھەلواسرابوو، محەجرە بەردینەکانى دەورى ئە پارتمانەکە، لە بەر نیلوفەرى درشت و سوور دیار نەبوو، نیلوفەرانى کە ھەر گۆلیکی وەکو پەلە یەکی گەورەى خوین دەھاتە بەرچاوا. لە پشت ئەم ئە پارتمانە جوانەو باخیکى گەورەى درەختین پرشکوفەى پرتەقال و نارنج بەرچاوا دەکەوت کە تا پاینى کۆو کە ھاتبوو، لە سەر دەرگای ئەم قیلايە بە پیتی زێرینى درشت نووسرابوو " ویلا د ئانتان ". لە دللى خۆدا گوتم: - کیهه شاعیر یان فریشتە لەم شوینەدا دژى، یان کام زاھیدی

پارسا توانیویه تی ئەم بەهەشتە بدۆزیتەوو خەون و خەیاڵەکانی، بەئاکنجی بوون لەنیو ئەم بەهارستانەدا هیناوەتە دی؟

کرێکارێک لەو نزیکانە خجلی نەقاری و بەردتاشی بوو، ناوی خاوەنی ئەم قیلاوەی ئەم لەو پرسی و لەو ئەلاما گوتی ئێرە مالی مەدام " جولی رومن " ە.

جولی رومن، بەمنداڵی زۆر شتم دەربارەیی ئەو بیستبوو، هەمان ئەستێرەیی هونەرماند وگەرەیی شانۆیی بوو کە هەقێکی راشلی ئەکتەری بەنیوبانگ بوو، هیچ ژنیکی تا ئەوکاتە ئەوەندە بەناوبانگ و هیندە خۆشەویست نەبوو، خەلکی بەراستی دەیانپەرست، چ دوئیل و جەنگ و جیدالیک لەسەر ئەو دروست نەدەبوو، پیاوانیکی زۆر لەپیناوی ئەودا خۆکوژیان دەکرد، پۆژ نەبوو کە عاشقانی کوشتەیی ئەو، بەزمیکی هۆشیانە و خویناوی لەسەر ئەو نەنەنەو. نە ئەم ژنە تەمەنی چەند بوو؟ چەند سال لەتەمەنی ئەم هونەرماندە خۆشەویستە تێپەری بوو؟

شەست و نۆ، هەفتا، هەفتا و پینچ، رەنگە زیاتریش!

جولی رومن، لەم خانووەدا! دیسان کەوتە بیرکردنەوە لەو هەیهجان و هەرا و هەنگامەییە کە جوانی و هونەرماندیی ئەم ئافرەتە لەسەرانسەری فەرەنسادا بەرپای کردبوو، ئەوکاتانە من تەنیا دوازدە سال بووم، دەیانگوت جولی رومن، یەکیکی لە عاشقەکانی خۆی، دواي شەپکی خویناوی و پەرەرا و هەنگامە دەگەل عاشقیکی دیکەیی ئەودا، بۆ گرافی سیسیل بردوو.

ئەو شەوێ کە جولی رومن، دەگەل مەعشوقەکەیی خۆیا لە فەرەنسا هەلاتبوو، یەکیکی لە گرنگترین دەورو پۆلەکانی خۆی لە شانۆی گەرەیی پاریس دا، لە ئەستۆ بووبوو، دواي تەواوبوونی دەورەکەیی، ئیدی هوراکیشان و چەپلەلیدان و ستایش و ئافەرینی جەماوەرەکە ناچارەیی کرد دوازدە کەرەت بیتەسەر شانۆ و سوپاسی تەمەشاقانان بکات، لە نیووشەوێ ئەو شەو بەداو بوو کە هاوڕێ دەگەل ئەو پیاوێ کە خۆشی دەویست، سواری گالیسکەییەکی تاک ئەسپە بوو، دەگەل ئەوا بۆ باشووری فەرەنسا پۆیی و لەویندەرەو، لەرێگای دەریاوە بۆ سیسیل هەلات، بەدوو قۆلی لەبەر خاتری عەشق ملیان بە شەپۆل و پیلین خرۆشاوی دەریاوە نا و پەنایان بۆ ئەو گرافە کۆنە برد کە پینان دەگوت خایونان و لەناو ئەو چەرە دارستانە نارنجەیی، کە دەوری بەندەری پالموی دابوو، پۆژانی شیرینی و یسالیان بەسەر برد. داستان و سەر بەوردەکەیی وان کەوتە سەر زاران و دەماودەمی کرد و دەیانگوت ئەم دوو دلدارە، هەموو پۆژی قۆل لە قۆلی یەک، لە بناری کۆیی گڕکانی (ئاتنا) وە سەر دەکەوتن و هەر دەپۆشتن تا نزیکی زارکی گڕکانەکە دەبوونەو و لەوێ گۆنا و لیویان دەنا بەیەکەو و بەسەعاتان پیاوەیان دەکرد، وەکو ئەوێ بیانەوێ خویان هەلدێرنە ئەو بیرە ئاگرینەو...

عاشقەکەیی جولی رومن، نووسەر و شاعیریک بوو کە شیعەر و نووسینەکانی ئەو یەک نەسلی تەواو، بووبوون بەوێردی سەرزاری هەموو گەنجان و دلداران، شیعەرەکانی هیندە جوان و پارزنامیز بوون لەتوواوە دەرگای دنیاکی دی لە بەشەر دەکەنەو، ئەم شاعیرە دەمی بوو مردبوو، نەک هەر ئەو، بەلکو دلدارەکەیی دیکەیی ئەم ژنە هونەرماندەش، کە سازقانیکی گەرە بوو و ئاوازهکانی، ئاوازه شیرین و جوانەکانی لە عەشقی نەمری

جولی رومنه وه سه رچاوه بیان دهگرت، مردبوو. ئاههنگ و ئاوازهکانی ئەم سازقانه له دوای مردنیشی هەر ئارامبهخشی دلە دهردهدارهکان بوو! ئیدی له ئاوازه ئاسمانییهکانی خویا، سههرکهوتن و پیرۆزییهکانی عهشق و کول و کوفانی هیجرانی، به توانایهکی هینده عهجیبه وه ئاویتته کردبوو و شاکاری گهورهی داهینابوو، بۆیه ئاههنگ و ئاوازهکانی ههم شادی هین و ههم خهمناک و بهسوی بوون!

هه مان جولی رومن، ئەمڕۆکه له م خانوو دهورهدهست و تهریکه و له ناو ئەم دهریای گول و شکوفانه دا دهژی!

ئیدی خۆم ماتەل نهکرد، چوومه پیشه وه و له زهنگم دا، کورپژهیهکی دیهاتی ههژده ساله ی رهزا قورسی شه رمن ده رگاگه ی کردوه. چه ند وشه یهکی نهوازش ئامیزم له سه ر کارته که م، بۆ ئەکته ری ناودار نووسی و خواستی خۆم بۆ دیداری ده ربړی، کورپژگه که رۆی و زور بله ز زفرییه وه و بردمیه ژووره وه و کردمی به ژووریکه پیشوازی جوان و ریک و پینکا، که به شیواز و ستایلی تهواوی سه رده می لویس فلیپ رازابوو وه، موبیله و کورسییهکانی ئەم ژووره زور کون وقه دیمی بوو. کچۆله یهکی شازده سالان که زور جوان نه بوو، وه کو ریز و حورمه ت بۆمن په رده ی سه ر موبیلهکانی هه لگرت وله ژووره که وه ده رکه وت و من به ته نیا مامه وه.

زور به وردی و به تاسه وه چاوم به ورده کارییهکانی ئەم ژووره دا گیرا، سی تابلۆ به دیوارهکانه وه هه لواسرابوو: تابلۆی یه که م جولی رومنی، له حالی نواندن یه کیک له دهوره به ناوبانگه کانی نیشاندده دا، تابلۆی دووم وینه ی هه مان شاعیری عاشق بوو که جلیکی رهشی فه رمی و کراسیکی مۆدی ئەو سه رده مانه ی له به ر بوو، تابلۆی سینیهم، وینه ی عاشقه که ی تری جولی رومن بوو، واتا وینه ی هه مان یارۆی سازقان بوو که له پشت پیا نۆیه که وه رۆنیشتبوو.

جولی رومن، له و تابلۆیه دا رۆخساریکی رهزا سووک و دلرفینی هه بوو. قژه که ی خورمای ی بوو، بزهییه کی خه مین، به ره سم و مۆدی ئەو سه رده مانه نیشتبوو سه ر لیوی، چاوه شینه درشتهکانی، به رپووی بینه را پیده که نین. ستایلی نه خشاندن ی ئەو تابلۆیه، نمونه ی به رزترین نیگارکیشی ئەو زه مانه بوو. ئەم سی رۆخساره دیار و به ناوبانگه ده نگوت له دنیای رابردوو وه، ته مه شای نه وهکانی ئاینده ده که ن و حاله تی ئەم سی تابلۆیه باسی رۆژگاریکی ده کرد که بووری بوو و کاراکته رهکانیشی بۆ هه میشه مالاواییان کردبوو.

ده رگا کرایه وه و ژنیکی ئەندام وردیله ی ناسک وه ژوورکه وت. ژنیکی زور وردیله ی زور پیر بوو، که ته نانه ت برۆ و برژانگهکانیشی سپی بوو بوون، دیمه نی ئەو، دیمه نی مشکیکی سپیه که له ی، بزپوی له به رچاوم به رجه سته ده کرد. دهستی به ره ولای من درپژ کرد و به دهنگیک که هیشتا به گور و خوشئا ههنگ بوو گوتی:

– زور مه منوونم به رپیز، چه ند باشه که پیاوانی ئەمڕۆ، ژنانی دوینی به سه ر بکه نه وه، فه رموو رونه.

به رسقم دایه وه:– خانوو جوانه که ت به جۆریک ئەفسوونی کردم که خولیای ناسینی خاوه نه که م که وته سه ر و که زانیم هی ئیوه یه ئیدی نه متوانی ده سته برداری دیدارتان بيم.

گوتی:- دیداری ئیوه بۆمن خۆشتره. چونکه دواى سالانىكى دوور ودریژه كه شتی وا پروودهات و پیاویك دیته دیدارم، وهختایهك كارتكههئى تۆم بهو رسته جوانانه وبه و نهوازشته دلگیرهوه بینى یهكسه ر دلم داخوړپا، رېك وهكو ئهوهئى دۆستېك دواى بیست دانهسال هاتیبته دیدهنیم.

بهلى من ئه مړۆكه لهبیركراوم، بهراستی لهبیركراوم، كهس بیر لهمن ناكاتهوه، كهس تا ئه و رۆژهئى دهمرم بیر لهمن ناكاتهوه، كه مردم ئیدى رۆژنامهكان بۆ ماوهئى سئى رۆژ باسى جولى رومن دهكن، باسى بهسه رها، رېسك و پرووداوهكانى ژيانى ئه و دهكن، رهنهگه به جهلال وشكووه يادى بكنهوه ، ئه مه دهكاته كۆتایى راسته قینهئى ژيان وبوونى من.

كه مېك بېدهنگ بوو و دووباره دستى به قسان كردهوه وگوتى:

- با پیت بلیم، ئه و رۆژه زور دوور نییه، لهوهیه چه ند مانگیك یان چه ند رۆژیكى دیکه، بیتهدى. ئه و رۆژه ئه م پیره ژنه مردهلوخهئى لهگه ل تودا دانیشتووه، جگه له چنگى ئیسك وپروسك هیچی تری لینامینیته وه.

چاوانى به ره و تابلۆ و وینه كهئى خۆئى، كه به دیواره كه وه هه لواسرابوو، هه لبرى وموده تیک لى پاما، ده تگوت ئه و وینه به به ته وسه وه به م پیره ژنه، كه بووبوو به كاریكاتۆر، پیده كه نى، ئه وسا ته مه شای دوو تابلۆكهئى دیکهئى كرد، تابلۆئى شاعیره گوره كه و تابلۆئى سازقانه نه غمه خوانه كه، له تۆوايه هه ردوو وینه كه به زمانى حال ده یانگوت:- ئه م پیره ژنه تیکشكاوه چى له ئیمه دهوئى؟

خه م وخه فته و كۆفامیكى قورس و له توانا به در، وهكو كێرد له دلم رۆده چوو. خه م وكه سه رېك كه له كاتى مه رگا به رۆكى به شه ر ده گرى به لام هیشته ش و وهكو خنكاویك كه به گژ پیل وشه پۆلین خرۆشاوى ده ریايه كى قولاً ده چیته وه و هه ولده دا نه مریت و یادگارییانى رابردوو له هه نه به ر خۆیا به رجه سته بكات.

له و شوینه وه كه لى دانیشتبووم، ده متوانى جاده كه به و عه ره بانه و گالیسكانه وه كه به ناوه راستیا تیده په رین، ببینم، ئه م گالیسكانه له " نیس " وه بۆ مونتیکارلۆ ده رۆیشتن و ژنانى جوان و زهنگین له گه ل پیاوانى رازى و به خته وه را، له ناو ئه و گالیسكانه دا رۆنیشتبوون، پیره ژن، كه په یجورى نیگای منى كرده بوو، وهك ئه وهئى بیركردنه وه و هزرینى منى خویندیبیته وه، له ژیر لیوانه وه وبه دهنگىكى هیدى گوتى:

- حه یفى كه ناكړئ و ناتوانین رابردوو و هه نووكه له یهك كاتدا كۆبكه ینه وه!

من، پرووم بۆلای ئه و وه رگێرا و گوتم:- له وه ده چى ژیانىكى زۆرخۆش و جوانت به سه ر برده بى؟ وايه؟

ئاهىكى قوللى هه لكیشا وگوتى:- به لى وايه، هه ربۆیه ش، ئه وه ندهئى خه فته بۆ ده خۆم.

هه ستم كرد، زور دلى پیوهیه كه باسى خۆئى بكات. بۆیه زور به نه رمى و وهكو كه سېك بیهوئى ده ست به سه ر برینىكى قولدا بیتى، به و ئاوايه پرسىارى رابردووئى خۆیم لیکرد و ئه و ده ستى به باسى سه ركه وتن، شادى و دۆست و هاوړئى و عاشقه بى ژماره كانى خۆئى كرد.

پرسیم:- ئایا تو گهورهترین بهختهوهری خۆت و قوولترین شادی خۆت، لهچاوی شانۆدا نابینی؟ قهرزارباری شانۆ نیت؟

بله ز بهرسقی دایهوه:- نهخیر، ههرگیز!

بزهیهکم بۆکرد و ئهو دووباره له حالیکه به خهم وپهژارهوه دهپروانیه تابلوی ئهو دوو پیاوه، گوتی:

- من ئهو دوو نهفهره، به گهورهترین سهراچاوهی بهختهوهری خۆم دهزانم وقهرزارباری ئهوانم.

یهکسهه پرسیم:- زیاتر قهرزارباری کیههیانیت؟

وهلامی دایهوه:- قهرزارباری ههردووکیانم، بهیهک ئەندازه قهرزارباری ههردووکیانم، تهنانهت ههنديچار که دهمهوی له دلی خۆدا ئەم دووکهسه بهراورد بکه، ناتوانم کهسیان بهسهه کهسیاندا پهسند بدهم.

- کهواته خانم، تۆله جوانی وبهختهوهرییهکانی ژيانی خۆتدا قهرزارباری عهشقی، نهک ئەم دووکهسه، رهنگه ئەمانه تهنیا هۆ و ئەوزاری ئهو عهشقه گهرم وگوره بوون.

- وایی، بهلام بهراستی ئەوزاری بهتوانا و بی وینهبوون!

- ئایا تهسهه ور ناکههی ئەگهر پیاویکی ئاسایی، که گهوره وبه نئوبانگ نه بووايه و ههموو دل و ژيان و بوونی خۆی له قه بهلی تۆ بکردبايه دهیتوانی زۆر لهم دووکهسه پتر خۆشی بویستبای و لهم حاله دا ئایا بهختهوهری و شادی تۆ پایه دارتر نه ده بوو؟ له کاتیکی له بوونی ئەم دووکهسه دا، تۆ ههمیشه دوو رهقیبی ترسناکت هه بووه و ئهو دوو رهقیبهش شیعهر و موسیقا بووه.

له ناکاوا به دهنگیکی بهرز وپه ههیه جان، به دهنگیک که هیشتا گهنجانه بوو و روحی تهکان ده دا گوتی:

- نه، بهرپز نه! پیاویکی ساده لهگین بوو منی باشتر وزیاتر خوشبویستبا، بهلام مه حال بوو منی بهوشیوهیه خوشبووی که ئهو دووکهسه خوشیان دهوایستم. ئاه کهس وهکو ئهو دووانه نهیده زانی ئاواز و ئاههنگی عهشق، چۆن دهخوینری، هیچ کهسینک لهم دنیا به دا نییبه که وهکو ئهوان ئاههنگ وئاوازی عهشق بخوینن، چۆن به ئاوازه دلنوازهکانی خویان من مهست و مهنده هوش بکهن! ئایا دهشیت لهم جیهانه دا پیاویکی دی پهیدا ببیت که ئهو ههست و سۆزانه به وشه و موسیقا دهر بپریت؟ ئانا ئەگهر کهسینک نه زانی چۆن نه غمه یین ئاسمانی به عهشقی زه مینی ئاویته بکات، دهتوانی خوشه ویستی بکات و ئایا تهنیا خوشه ویستی ئهو جۆره پیاوه بهسه؟ ئهو دوو پیاوه، به باشی ئەم په مزه یان ده زانی، زۆرچاک ده یان زانی چۆن بچنه دلی ئافره تیکه وه و روحی بیینه حال و جه زمه، ئەوانه ئەم کاره یان به موسیقا و شیعه رهکانیان ئەنجام ده دا.

به لی، لهگینه له عهشق وهستهکانی مه دا، خهون و خه یال له واقع زالتر بووبی، بهلام ئهو خهون و خه یالانه ئیمه ی دهگه یانده سهرووی هه ورانه وه، له کاتیکی حه قیقه ت و واقع، ههمیشه ئیمه له نیو ناکامیهکانی ژيانی سه ره میندا ده هیلنه وه، ئەگهر خه لکانیکی دیکه بیان توانیا پتریان خوش بویم، ئهوا تهنیا ئهو دووکهسه بوون که ههستکردن به عهشق و په رستنی عهشقیان فیتری من کرد.

لهناکاوا دهنگی تیکشکا وکەوتە گریان، لیشاوی فرمیسکەکانی کەلە خەمیکی تالەووە سەرچاوەی دەگرت، بەئارامی و بەبێدەنگی دەپژا، من وام نواند کە گریانەکەمی ئەو نابینم و دووبارە لە پەنجەرەکەووە پوانیمە دوور، دواي کەمیک لەسەری پۆیی: - دەزانی بەپێز زۆربەي خەلکی دل و پوحيان دەگەل بەدەنیاندا گەشە دەکات و پیر دەبیت، بەلام من وانەبووم، بەدەنی داماو و زاری من شەست و نوو سالە، بەلام دل دەلێی تەنیا بیست سال لە عەمری پۆییووە و لەبەر ئەوەیە کەمن ئەمڕۆکە بەتەنیا لەنیو ئەم گول و خەوانانەي خۆمدا دەژیم.

جاریکی دی بێدەنگیەکی دوور ودریژ بالی بەسەردا کیشاین. دواي مودەتیک ئەو توانی خۆی هیور بکاتەووە و دووبارە و بەهەمان پرووی خەندانەووە قسەم دەگەلدا بکات، گوتی:

- جا بەپێز، ئەگەر تۆ بزانی، وەختایەک هەوا خۆشبی، من شەوانی خۆم چۆن بەسەر دەبەم، خوا دەزانی چەند بەمن پێدەکەنی، باوەرێکە خۆم شەرم لە شیتاتی خۆم دەکەم و هەندێجار دل بە بینەوایی خۆم دەسووتیت.

چەندم هەول لەگەلی دا کە چیرۆکی شەوانی خۆیم بۆ بگێریتەووە قەبوولی نەکرد، هەستام برۆم، بەسەرسامی گوتی: - بەپێز، هەروا زوو دەتەوی برۆیت، بەخودا من پازی نابم.

پیمگوت کەبەنیازم شیو لە مونتیکارلو بخۆم و ئەو بەشەرمیکەووە پرسى: - باشە ناکرێ شیو لەگەل مندا بخۆی؟ بەوکارەت دلی من زور خۆشەدەکەیت.

یەکسەر دەعوەتەکەم قەبوول کرد، زور خۆشحال بوو ولەزەنگی داو دواي ئەوێ چەند سووکە دەستووریکی بە کارەکەرەکەمی دا، بەمنی گوت کە حەزەدەکەم مالهەکەمی خۆمت نیشانبدەم.

لەبەردەم ژووری نانخواردنەووە دەرگایەک بەسەر هەیوانیکا دەکرایەووە، میچی هەیوانەکە شووشەبەند بوو، دەورووبەری پربوو لە گول و گیا و پووەکی جۆراوچۆر، ئەم هەیوانە ریک لە بەرانبەر نارنجستانیکی گەورەدا بووم کەتا بناری شاخیک دەپۆیی، تەختیکی نزمیش کەلەژیر بنجە گولاندا دیار نەبوو، ریک بەرانبەر هەیوانەکە دانرابوو، ئەکتەری دان عەمر لەسەر ئەم تەختە رۆدەنیشت.

ئەوسا چووین بۆ باخەکە تا تەمەشای گولان بکەین. شەو بەرەو ئارامی دەپۆیی، یەکیک بوو لەو شەووە ئارام و گەرمانەي کە هەرچی عەتر و بۆنی خۆشی پرووی زەمین هەیه لەگەل خۆیدا هینابوو. وەختایەک لەپشت میزەکەووە دانیشتم دنیا تەواو تاریک بووبوو. شیوێکە، شیویکی زور عال بوو، ماوێهەکی زۆرمان بە خواردنەکەووە بردهسەر، من و جولی رومن بووبووین بە دوو دۆستی گیانی بەگیانی، لە دلی خۆما هەستم بە خۆشەویستیەکی تاییبەتی بەرانبەری دەکرد، دواي ئەوێ پیکیک شەرابی نۆشی گەرمتەر بوو، زیاتر کرایەووە.

دواي ماوێهەکی کەم گوتم: - خانم، تکادەکەم، ئەم حیکایەت و ماجەراییەم بۆ بگێرەووە، ئەم پازە چیبە کەبەو ئاویە لەمنی دەشاریتەووە؟ بیگێرەووە، قەولت دەدەمی و سویندت بۆدەخۆم کە پینەکەنم.

سووکە ھەلۆستەییەکی کرد، دەستە سارد و چرچ و لۆچەکانیم گرت و یەک یەک ماچم کردن و بەتاسەییەکی ئەوتووە ماچم کردن کە ئەگەر عاشقەکانی زندووبان وایان نەدەکرد، کە ئەو میهر و مەحەبەتەیی منی بینی راپلەکی، بەلام هیشتا ھەر دوودل و بیدەنگ بوو، ئەنجام بە شەرمیکەوہ گوتی: - لەبیرت نەچی قەولت دا کە پیننەکەنیت.

ھەنگی قۆلی گرتم و بەدوو قۆلی بۆبەر ھەیانە کە چووین، دیمەنی نارنجستانە کە بەو لقە پڕ بەرانەوہ زۆرجوان و شاعیرانە بوو، مانگ، گەردی زیوینی بەسەر لق و گەلا و شکوفەیی درەختەکانەوہ دەپژراند و ئەم نەوار و شریتە درەخشانە و ھەکو شریت و ھەودای زیوین، لەبەینی گۆل و لقی درەختەکانەوہ دادەخزی و دەپژایە سەر ئەرزە نەمسار و نەمناکە کە، شکوفەیین بۆنداری نارنج و پرتەقال ھەواکەیان پڕکردبوو لە بۆنی خۆش و لەزەتبەخش، ھەزاران گۆلە ئەستێران، و ھەکو ستێرانیک کە بە عاریدیەوہ وەرکرا، لەسەر ئەرزە کە دەدرەوشانەوہ. من بیئەوہی لەدەستی خۆماچی ھاوارم کرد: کە شەوئیکی جوانە، شەوی ئاشقینییە!

ئەو بەبی سەبری دەستی منی گرت و بزەییەکی کرد و گوتی:

- ئایا کات و شوینی لەمە باشتر و لەبارتر بۆ ئاشقینی ھەییە؟ کوا کەمی سەبر بکە، ھەنووکە ئەو دیمەنە دەبینی.

منی لەلای خۆییەوہ دانا و لەبن لیوانەوہ لەسەری رۆیی:

- ئاخر یادەوہری ئەو دیمەنانەییە کە من وادار دەکات ئەفسووس بۆ تەمەنی رابردوو بخۆم، بەلام ئیوہی پیاوانی ئەم زەمان و رۆژگارە بەزەحمەت دەتوانن، وینای ئەو خەون و دیمەنە جوانانە بکەن. ئیوہ چوزانن ژیان چییە؟ تەنیا بەدوای پارەدا رادەکەن و کار دەکەن، ئیوہ تەنانەت بەلەد نین کە چۆن دەگەل ئیمەیی ژاندا بەرخورد بکەن و قسەبکەن، کە دەلیم " ئیمە " مەبەستم ژانای گەنجە. ئەمپۆ عەشق سۆز، لەپارە و جل و بەرگی ناوازەدا دەبینرێ، ئەگەر ئیوہی پیاو پارەییەکی مۆل لە شوینیکی دیکە بدینن، یان ھەست بە بەرژوہەندییەکی زیاتر بکەن، یەکسەر دەستبەرداری ماشقەکەیی خۆتان دەبن، بەلام ئەگەر ژنیک بەلایەقی پارە خەرج کردن بزانی، بۆی خەرج دەکەن، ئاخر ئەمە چ رەوشیکی جوامیرانە و چ عەشقیکی ئاگرینە!

ھەنگی دەستی گرتم و گوتی: - دەیسای ئیستا تەمەشاکە.

دیمەنیکی جوان و دلرفینم لەھەنەبەر خۆدا بینی، راپلەکیم و لەھەمان کاتدا پیم خۆشبوو.

لە بەرانبەرمانەوہ، لەسایەیی شکوفەیین بەھارنارنجان و ریک لەو شوینەوہ کە لە تریفەیی مانگا نقوم بوو، کیژ و کوریکی گەنج بەرەو لای ئیمە دەھاتن، ئەو دووانە دەست لەنیو دەست و بەئارامی بەژێر ھەیفە شەوہکەدا دەھاتن. ھەندێجار سیبەری دار و درەختەکان دەکەوتە سەریان و ھەندێجار لە تریفەیی مانگەکەدا نقوم دەبوون، بۆ چرکەییە کە لە تاریکیە کەدا ون بوون، لێ دووبارە ھاتنە پێشترەوہ. کورەکە جلیکی سپی ساتینی سەردەمی رابردووی لەبەربوو، کلاویکی گەورەیی لەسەر بوو، پەریکی و شترمری بە کلاوہکەییەوہ

کردبوو، کيژدهکەش، تەنورەيهکي دەلبي له بهرکردبوو، گيسوهکانی به شيوازی ژناني سهردهمی رابردوو پازاندبووهوه. ئەنجام ئەم دوو تاپۆيه له سهه شەقاوی مه‌دا ر‌اوه‌ستان و له‌وینده‌ر دواي ئیکلامیک به‌جۆش و خرۆشه‌وه یه‌کديان له‌ هه‌میز گرت.

له‌ناکاوا من هه‌ر دوو پيشخزمه‌تي ماله‌که‌م، واته‌ خزمه‌تکار و کاره‌که‌ره‌که‌م ناسينه‌وه! هه‌نگي پيکه‌نينيکی وه‌ها گرتمی که‌خۆم پي به‌رزه‌فت نه‌کرا. به‌لام ويراي ئەوه‌ش خۆم گرت و پينه‌که‌نيم، هه‌رچۆني بوو خۆم گرت تا پاشماوه‌ی ئەم ديمه‌نه‌ سه‌ير و نائاساييه‌ بيينم.

عاشق و مه‌عشوق نه‌ا، به‌ره‌و ئەوه‌سه‌ري باخه‌که‌ ده‌رپويشتن و دوور که‌وتنه‌وه‌ی وان، ئەم ديمه‌نه‌ی جوانتر و دلنه‌وازتر ده‌کرد، به‌ره‌به‌ره‌ دوور و دوورتر که‌وتنه‌وه‌و ئەنجام وه‌کو تارماييانیک که‌له‌ خه‌وا بيانينم، له‌به‌رچاوم ون بوون.

باخه‌که‌ و جاده‌ دوور و دريژه‌که‌ی، به‌بي ئەم جووته‌ دلداره‌ چۆل و ته‌نيا ده‌هاته‌ به‌رچاو.

منيش هه‌ستام و خواحافيزيم کرد، په‌له‌م بوو که‌ برۆم و ئەوان نه‌بينم چونکه‌ ده‌ترسام ئەم ديمه‌نه‌ هينده‌ دريژه‌ بکيشيت که‌ پيره‌ژن هه‌موو ر‌ابردووی خۆی وه‌بیر بيته‌وه‌ و ر‌ابردووی ئەفسانه‌یی و خه‌يال ئاسای که‌ هيشتاش به‌ هه‌له‌ جوان و دلرفين ده‌هاته‌ به‌رچاوی ئەو.... هه‌نگي ئاگري خاموشي دلي ساردی ئەم ئەه‌کته‌ره‌ پيره‌ دووباره‌ بليسه‌ سه‌نيت و خوانه‌خواسته‌ بيه‌وي من وه‌کو دوايه‌مين مه‌عشوقی خۆی هه‌لبژيريت...

موراسیل

گورستانه که پرپوو له ئهفسهران و له مهزرایهک دهچوو که یه کپارچه گول بی. ئهفسهرهکان به کلاوین عهسکهری و پانتولین سوور و، چهک و دوگمهی زیپرین و قهیتانی شان و ئهستیرهکانی سهرشانیانهوه، بهناو قهبرهکاندا دهسوورانوه، له حالیکا خاچه رهش و سپیهکان، باسکی مهرمهپی یا دارین و ئاسنینی خوین بهنیشانهی ئهزیهتباری بهسهر قهبری خیلی مردووانی، لهژیخا کارپیزودا، کردبوووه.

ژنهکهی عهقید " لیموزن " یان چهند چرکهیهک لهوهپیش به خاک سپاردبوو. ئه م ژنه پیژی بهدهم مهلهکردنهوه لهئاوا خنکابوو، ئیدی هه مووشتیک تهواو بووبوو، کابرای قهشهش پوی بوو، بهلام عهقید لیموزن، که دووکهس له هاوپیسهکانی ژیربالیان گرتبوو، بهدیار چالیکهوه وهستاوو و هیشتا ئه و تابووته داربهرووهی لهبنی چالهکهدا دهبنی، ئه و تابووتهی که جهستهی بیگیانی ژنه گهنجهکهی ئهوی لهخو گرتبوو.

عهقیدی پیر، پیاویکی بالابهزنی باریک و بنیس بوو، سمیلیکی پری سپی ههبوو، سی سال لهوهپیش، زهماوهندی دهگل کچی هاوپییهکی خویدا بهنیوی عهقید " سورتی " کردبوو، ئه م کیژهیان دوی مردنی بابی، به ههتیوخانهیهک سپاردبوو و لهویندهر گهوره بووبوو.

ئه و ملازم ونهقیبهی که ژیربالی فهماندهکهی خوین گرتبوو، دهیانویست فهماندهکهیان لهوی دووربخهنهوه، بهلام پیره میز قاییل نهدهبوو: روندک زایی بووه چاوانی، روندکیک که مهردانه مقاومهتی دهکرد و نهیدهویست برژی، لهبن لیوانهوه دهینالاند ودهیگوت: - نا، نا، وازبینباتوزیکی دیکهش لیژه وهمینم!

پژد بوو لهسهر ئهوهی لهویندهر وهمین، بهدیار ئه و چالهوه وهمین که وای وینا دهکرد بنی نییه ودل و ژیانی و هه رچییهکی له م دنیا بهدا ههبووه، قووتی داوه، ئه ژنوکانی چه می بوون.

لهناکاوا جهنه رال " ئورمون " لییان نزیک بووهوه، باسکی عهقیدی گرت وله حالیکا بهخورتی ئهوی بولای خوین رادهکیشا ولهویندهری دووردهخستهوه گوتی:

- وهره بابروین، وهره هاوپیسه یکونم، نابیله وهیپتر لیژه وهمینیت.

عهقید، ناچار بهگویی کرد و بو ئاپارتمانهکهی خوین، که له گه رهکی ئهفسهران بوو گه رایهوه. وهختایهک دهرگای ئوفیسهکهی کردهوه و وهژوورکهوت، چاوی به نامهیهک کهوت که لهسهر میزهکهی بوو، پاش ئهوهی نامهکهی هه لگرت چیوای نهماوو، لهسهرسامی و چه په سانا بکهوینته سهر ئه رزهکه، چونکه یه کسهر دهست وخهتی ژنهکهی ناسییهوه، نامهکه موری پوختهخانه و بهرواری هه مان رۆژی پیوهبوو، به په له زهرفهکهی هه لپچری و ئه مهی خویندهوه:

بابو: ریگه م بده دووباره وهکو جارن به بابو ناوت بهرم! کاتی که ئه م نامهیه بهدهستی تو دهگات من مردووم ولهژیخا خا کا هه واومه تهوه. بهمجوره پیموایه رهنگه بمبوری. نا، نامهوی ههستی بهزه بییت بجولینم یان گوناچهکهی خوم بچووک و بی بایه خ پیشانندهم، به لکو ته نیا ده مهوی حه قیقه تیکت، به ته واوه تی، بی هیچ پیچ

و په نايه ك، بې زياد و بېكهم پې بلېم، به هه موو راستگويي هه ستي ژنيكه وه، ژنيك كه يه ك سه عاتي دي خوي ده كوژيت، پې بلېم.

رؤژي كه تو به هه موو مه ردي ورهندي خوته وه زه ماوهندت ده گهل مندا كرد ومنيش به هه موو نه مه كدارييه كه وه خوم راده ستي توكرد و به هه موو دلېكمه وه، دلې كچانه و بيگوناهي خومه وه عاشقي تو بووم، توم خوش ويست، وه كو چون باوكم خوش ويستبوو، رهنكه زياتریش، تا نه وه بوو رؤژيك له حالېكا له باوه شت دانيشتبووم و تو راتده مووسيم، به پېچه وانهي مه يلي خومه وه، توم به بابو ناو برد، به لام نه مه هاواري دلې من بوو، هاواريك كه به بې ويستې خوم له دنياي غه ريزه ي منه وه هلقولا بوو، چونكه له راستيا تو بابي من بوويت و جگه له باب، هيچ مانايه كي ترت بومن نه ده گه ياند، ههنگي پېكه نيت و گوت:

-كيژم، هه ميشه به مناوه وه گازمبكه، له زه تله ووشه يه ده بينم. دوايماوه يه كبو شار هاتين، بابي ميهره بانم، بمبوره كه نه م حه قيقه ته ده گيرمه وه، به لام هيچ چاره يه كي ترم نبييه، دواي نه وه ي هاتينه شار من عاشق بووم، نه، خوزگه ده تزاني چ ماوه يه كي دريژ مقاومه تم كرد، رهنكه دوو سال پتر مقاومه تم كردي، به لام ناقيبه ت سه بر وحه وسه له م نه ما و به مه يلي خوم گانا هم كرد و بووم به ژنيكي دورياگ و نابرو تكاو.

ده ته وي نه و بناسيت؟ هه رگيز بيرت بوي ناچيت. چونكه تو زور چاكت له بيره كه دوازه كه س له م نه فسه رانه چون دهوري منيان دابوو و تو ناوت نابوون، نه و نه ستيرانه ي به دهوري خورا ده سوورپينه وه.

بابو، هه ولمه ده نه و پياوه بناسيت، رقيشت لي نه بيت، چونكه نه و كاريكي كردوه كه هه ر پياويكي دي له جيگاي نه و بوايه، هه مان كاري ده كرد، به م جياوازييه وه كه دلنيام نه و يش مني به هه موو دلبييه وه خوشده وي.

به لام گوي بگره با بوتي ته واوبكه م! رؤژيك له گرافي (بكاس) ژوانمان هه بوو، هه مان نه و گرافه بچووكه ي كه نزيكي ناشه كه يه. من ناچار بووم به مه له خوم بگه يه نمه نه ويندر و نه و له بيته يه كدا چاوه پرواني ده كردم بدينم و پاشان نه و ده بوايه تا دنيا تاريك ده بوو له ويندر ماباوه، تا كه س له گه رانه وه دا نه بيني. تازه گه يي بوومه لاي كه له ناكاوا لق وپوي نه و ده وه نه ي كه كه وتبووه پشت مه وه، ليكي بلاوبوونه وه و " فليپ " ي موراسيلي تومان بيني كه هاتبووه تاقيبان، هه ركه نه ووم بيني نيدي هه ستم كرد كه نيمه هه ردووكمان تياچووين و هاواريكي به رزم كرد، ههنگي عاشقه كه م به مني گوت: " گيانه كه م تو بزقره وه، به مه له خوت بگه يه نه نه و به ر و بومال بروره وه و من به ته نيا له گهل نه م پياوه دا به جي بيله. "

وه ختايه ك به دم مه له وه له گرافه كه " دورگه " دور ده كه وتمه وه دوو چاري دله راوكييه كي نه و تو بووم كه له زگ بوو بخنكيم و، من بومال بولاي تو گه رامه وه، هه ر ساتيك چاوه پرواني كاره ساتي بووم.

رېك سه عاتيك دواي هاتنه وه م بو مالي، فليپ خوي به ژووري پيشوازيديا كرد و به دنغيكي نه وي وله بن ليوانه وه گوتي: " خانم نه گه ر هه ر نامه و راسپارده يه كت بو عاشقه كه ت هه يه بيده به من، من له خزمه تي خانم دام. " ههنگي زانيم كه نه و خوي فرؤشتووه و عاشقه كه ي من توانيوه تي نه و پياوه بكرت.

لهوه به دواوه هه موو ئه و نامانهى بۆ عاشقه كه مدم دهنوسين، دها به ئه و و ئه و وهلامى ئه و نامانهى بۆ دینامه وه. ئه م رهوشه دوو هه يقان به ردهوام بوو. ئيمه متمانهى ته واومان به و هه بوو، وهكو چۆن توش متمانه ت پي هه بوو.

نها بابۆ، گوى راديره، به شى سه رهكى سه ره بورد كه ليره وه ده ست پيده كات: رۆژيك له هه مان گراف دا كه به مه له بۆ ئه وينده ر ده چووم تا دلداره كه م بدینم، له جياتى دلداره كه م، موراسيله كهى تۆم بينى كه به ته نيا چاوه روانى ده كردم. وهختى منى بينى گوتى ئه گه ر راده ستى نه بم، هه موو نامه كانى ئيمه، كه له نك خوى هه لى گرتوون و نه يگه ياندوون، راده ستى تۆ ده كات.

ئه بابۆ، بابۆ له ترسا هه وان هه م ليه هه لگيرا، ترسيكى له راده به ده ر، ترسيكى كریت و بيمانا. ترسيكى بالاتر له هه موو ئيوه، ئيوه يه ك كه ئه وه نده به رانه ر به من باش و ميهره بان بوون و من فريوم دابوون، ترسيك كه په يوه ندى به ويشه وه، به عاشقه كه مه وه هه بوو، كه نه با بيكوژيت، رهنگه ترسه كه سه باره ت به خویشم بووبى، ئيدى چوزانم، شيت بووبووم. هه وللى گيان و نائوميدي سه راپاي داگرتبووم، بيم كرده وه كه باشتتر وايه جاريكى ديكه ئه م پياوه بو ده له يه، كه عاشقى من بووبوو، بكرم، چه ند شه رم و شووره ييه! ئيمه چه ند لاواز و زه بوونين، ئيمه ي خيلى ژنان، زۆر زوتر له ئيوه ي پياوان، ئه قلمان له ده ست ده ده ين، وهختيك ژنيك ده كه وى، خوى ده دورينى، جار له دواى جار زياتر به قورا ده چى. چما ده مزانى چ ده كه م؟ تا قه شتيك كه ده مزانى ئه مه بوو كه يه كيك له ئيوه و خودى منيش ده بى بمرين و به و حاله وه بوو كه به ناچارى خۆم راده ستى ئه م هه يوانه هوقيه كرد. ههنگى، ههنگى، ههنگى، ههنگى ئه وهى من پيشبينيم كردبوو، رووى دا، ئه و نه جاريك و نه دوو جار، به لكو هه موو رۆژيك، هه ركاتى بيوستبايه به هه ره شه و ترساندن هاوبه خه لى ده گه ل ده كردم، به كاوه خو له زه تى له به ده نى رووت و قووتم ده بينى و سووالم ده بوو، ئه ويش وهكو ئه وى دى عاشقم بووبوو، هه موو رۆژى سه رجى ده گه ل ده كردم، بابۆ ئه مه مايه ي شه رمه زارى نيه؟ ئه كه عه زاييكى ترسناك بوو!

به مجوره، هه موو شتيك بۆ من ته واو بووه، ئيدى ده بى بمرم، نه مينم له دنيايى. تاله دنيا دا بام نه مده توانى دان به م تاوانه دا بنه م كه سه باره ت به تۆ كردبووم. به لام دواى مردن، جورئه تى هه موو كاريكم هه يه. جگه له مردن هه يچ چاره يه كى ديكه م نه بوو، هه يچ شتيك نه يده توانى من بشواته وه و پاك بكا ته وه، به هه يچ شتيك پاك نه ده بوومه وه، به جورى گلاو نه بووبووم كه له پاكبوونه وه بيم! ئيدى نه مده توانى كه سم خو شبووى، مه حال بوو خو ش بويستريم، وام ده هاته به رچاو كه ئه گه ر ده ستم، ته نيا ده ستم به ر هه ركه سيك بكه وى، ئه ويش گلاو ده بى.

نها گه ره كمه بۆ مه له و هه مام برۆم و، ئيدى ناگه ريمه وه، ئه م نامه يه له ريگاي عاشقه كه مه وه بۆتۆ فرى ده كه م، دواى مردنم ده گاته ده ستى ئه و و ههنگى ئه و بينه وهى كه س پي به سه يت بۆتۆ فريده كات، تا دوايه مين داواى منيش ئه نجام بدات و تۆكه له گو رستان گه رايته وه، نامه كه ده بينى و ده خو نيه ته وه.

ئيدى خودا حافيز بابۆ! ئيدى هه يچى ترم نيه پيتى بلنم. هه رچيه كت ده وى بيكه، به لام گه ردى من ئازا بكه، بمبوره.

عهقید، ههنیهی که یه کپارچه ئارهقه بوو، سږی. له ناکاوا سهبر وهه داری هه میشهیی خوی به دهست هیتایه وه، هه مان سهبر و هه داری که ته نیا له بهر هی شهرا بوی دههات، دهستی دريژ کرد وله زهنگی دا.

دهرگاوانه که ی هاته ژووره وه. عهقید گوتی: - به فیلیپلیبایت.

ههنگی چه کمه جهی میزه که ی ږاکیشا. دواي تۆزیک فیلیپ هات. سهربازیکی زهلامی سمیل سووری، نیگا فیلاوی بوو.

عهقید، ږیک چاوی له دور چاوانی بری و به دهنگیکی وشک گوتی: - پیمبلینا و عاشقیژنه که یمنچی بوو؟

- به لام، جه نابیهه قید...

عهقید، ده مانچه که ی له چاوی نیوه کراوه ی میزه که ی دههینا وهاواری کرد:

- خیرا پیمبل، به خۆت ده زانیمئه هلیشوخی نیم!

- به سهر چاوجه نابیهه قید، نه قیب " سنتئالبیرت " بوو.

هیشتا دوا حهرفی ئهم ناوه به سهر دهم ولتویه وه بوو، که تیشکیک له نیو ههردوو چاویا درهوشایه وه و به دهما که وته سهر ئه رزه که. ههنیهی به گولله دیواو دهر بوو بوو.

شیت؟

ئایا من شیتم یان حەسوود؟ نازانم کامیانم، بەلام زۆر پەشیمانم، لەو پەڕی عەزابام. من تاوانیکم کردووە، راستە تاوانیکم کردووە، تاوانیکی شیتانە، بەلام، ئایا ئەو حەسوودی و غیرە گەوجانەییە، ئەو عەشق و قیانە شەهوانیە، ئەو پێسوایی و شکستە، ئەم ئازار و ئاسیووە ترسناکەیی کە من تەحەموولی دەکەم، بەس نییە بۆ ئەوێ هەرکەسیک ناچاری تاوان بکات، بیئەوێ بە تەبیەت تاوانکار بێ؟

پەح کە ئەزێتەم خواردووە، بەبەردەوامی و بەهەموو بوونمەووە ئەزێتەم کێشاووە. من ئەم ژنەم شیتانە خۆشەوێست، بەلام با پیرسین و بزانی، ئایا ئەمە راستە، ئایا من ئەوم خۆشەوێست؟ نە، نە! ئەو روح و جەستەیی منی داگیر کردبوو، من گەمەیی دەستی ئەو بووم و ئیستاش هەروام، ئەو بەزەر دەخەنە کەیی خۆی، بەنیگای خۆی و بە شەکل و شیوێ ئاسمانی ئەندامی خۆی فەرمانرەوایی منی دەکرد. من دژی دەسەلاتی بەدەنی و جازیبەیی شەهوانی ئەو دەجەنگم، بەلام نەفرەت لەو ژنە دەکەم کە خودانی ئەو لەش و لارە بوو، بەنەفرەتی دەکەم، لێی بیزارم. هەمیشە لێی بیزار بووم، بەنەفرەتم کردووە. چونکە ئەو جگە لە ئافە ریدەییەکی پێسی چەپەل، خیانەتکار، حەیان سیفەت و پێس هیچی دی نییە، یەکیکە لەو ژنانەیی هەر بۆ نەمان باشە، حەیانیکی تاوانبار و شەهوەتپەرست کە روحی تیانییە، حەیانیکی بە پوولەت ئینسانە، بگرە لە حەیانیش کە مترە، خەرمانیک گۆشتی ئاویتە بە پێسوایی و نەنگە. هەوێلین مانگەکانی ئاشناوە تیمان زۆر خۆشبوو. لە باوەشی ئەودا مەیلیکی لەبن نەهاتوو و شیتانە بەجۆری سستی دەکردم کە ئاگام لەخۆ نەدەما، چاوەکانی لیومیان بەرەو خوار رادەکێشا، وەکو ئەو بوو تینوویە تیم بشکێنن، ئەم چاوانە لە دەمی نیو پۆدا کەوێ بوون، لە سپێدەدا سەوز هەلەگە پان، سەوزیکی تیر، لە کاتی خۆرەلاتنا شین دەبوون. من شیت و دین نیم و سویند دەخۆم کە چاوەکانی بەو سی رەنگە بوون.

لە دەمی عەشقبازی و عاشقییدا، وەکو ئەوێ جەزەبەییەکی تووندیان ویکەوتبیت، شین هەلەگە پان، شینیکی تۆخ، بیلبلەکانی دەکرانەووە و حالەتییکی تۆرەییان پەیدا دەکرد، لێوێکانی دەلەرزین و زۆرجار سەری زمانە سوورە نمناکە کەیی کە وەکو زمانی مار، دەجوولاً، دەبیزار، پیلووە قورسەکانی، بەکاوەخۆ قەدەبوون و ئەو نیگا ئاگرینە مەستکەرەیی کە منی دین (شیت) دەکرد، دەردەخست.

کە لە باوەشم دەگرت، عەدەتم وابوو کە چاوە لە دور چاوانی بکەم، دەلەرزیم و، نەک هەر مەیلی لەبن نەهاتگی رەفتاری ئەو سەراپامی دادەگرت، بەلکو لەهەمان کاتدا حەزم دەکرد بیکۆژم.

وەختیەک بە ژوورە کەدا هات و چۆی دەکرد، دەنگی هەر هەنگاویکی لە دڵدا دەنگی دەدایەو، وەختی دەستی بەداکەندنی جەلەکانی دەکرد و کراسە کەیی لە بەری دادەمالا و لە پشت ژیرکراسە کەتان و تۆرەییە کەییەو، بە دەنی پێسو و ئالوودە، بەلام درەخشانی ئەو ئاشکرا دەبوو، من لە ئازای ئەندامدا، لە لاقەکانما، لە بازووەکانما، لە دڵ و دەروونی گرگرتووما، هەستم بەجۆرە زەبوونیەکی ئاویتە بە ترسنۆکی دەکرد.

پۆژی سەیرم کرد لەمن بیتاقەت بوو، لەخەو رابوو، ئەوێم لە چاوەکانیا بەدی کرد.

هه موو به یانیهک، که له خه و راده بوو، به چاوه پروانی هه مان نیگاوه به سه ریا داده نه ویمه وه، له حالیکه سه بارهت به م جانوه ره خه والوه که منی کردبوو به کویلهی خوی، سه رپیژ بووم له توورپهیی ونه فرهت و رق، چاوه پروانی هه مان نیگای ئه وم ده کرد، لی کاتی ئه و چاوه گهش و شینانهی تیده بریم، ئیدی ئه و نیگا خه ماوی و ماندووانه و ئه و دوایه مین نه وازشانهی شهوی رابردوو، له دلما گر و بلیسهی ده سهند و مهیلی ئاگرینم به لای ئه و، تووندتر ده بوو.

ئه و رۆژه کاتی چاوه کانی هه لێنان، نیگا گونگ و بی موبالاته کانیم بینی، نیگایهک که له هه ر مهیل و هه وه سینک خالی بوو و، ئیدی یه کسه ر بۆم ده رکهوت که له من بیتا قهت و بیزار بووه. ئه و نیگایه م بینی، ناسیمه وه، هه ستم کرد و یه کسه ر پهیم به وه برد که هه موو شتیک ته و او بووه و، هه ر خولهک و سه عاتی که ده بووری، دروستی بۆچوو نه که ی منی ده سه لماند و، که به ده ست و لێوه کانم ئاماژه م بۆ ده کرد که بی به لامه وه، به نه فرهت و بیزاریه وه، برۆکانی و یکدینایه وه و رووی گرژ ده کرد و ده یگوت:

-وازم لیبینه، تو ترسناکی، نه فرهت ئه نگیزی، ناتهووی بۆ تا قه ساتیک ده سته ردارم بی و به ته نیا بم؟

هه نگی هه ستم به غیره وحه سوودی کرد، هه سوودی و غیره یه کی په نهانی ته ژی له به دگومانی ورق و به دخوایی، وه کو هه سوودی و غیره ی سه گیک. زۆرچاک ده مزانی به خیرایی دیته وه سه ر مهیل و ئاره زوو، که پیاویکی دی ئه و دینیته وه سه ر هه و وه وهس و ئاره زوو ی ده بزوینیت، بۆیه غیره م ده کرد، غیره وحه سوودی یه کی گه و جانه.

من دین (شیت) نیم، باوه ر بکه ن شیت نیم! ئیدی به و ده قه وه و به ده م چاوه پروانییه وه ته مه شام ده کرد، نه ک له بهر ئه وه ی که منی ویل کردبوو، به لکو له بهر ئه وه ی خه مسارد و بی موبالات بوو.

هه ندی جار پی ده گوتم: - دلَم له پیاوان تیک هه لدیت!

سه د حه یف و مخابن که راستی ده کرد!

ئیدی له وه وه، سه بارهت به خودی ئه و، هه ستم به هه سوودی کرد، هه سوودیم به بی موبالاتی ئه و، به ته نیایی شه وانی، به هزرینی ئه و، که ده مزانی چه ند گلاوه، به هه موو ئه و شتانه ی که له دنیا ی خه یالدا وینا ده کری، ده برد. هه ندی رۆژ کاتی به هه مان چاوانی ماندوو و تامه زرۆوه، که عاده تن پر بوو له عه شقی گرم و گۆری شه وانی مه، خه بهری ده بووه وه، ریک وه کو ئه مه بوو که دووباره هه وه سینک له میشکیا په یدا بووه و ئاره زوو ی هینا وه ته جۆش، ئه و کاتانه له توورپه ییدا هه ناسه م سوار ده بوو و مه یلیکی له مقاوه مهت نه هاتگ و تۆسن سه راپای ده گرتم که بهر بمه ویزه ی و هه سیرمه یدانی بکه م، به که شه که ژنۆکانم، هه موو ئیسقانه کانی بشکینم، ده ست بنمه بینی و ناچاری بکه م دان به و رازه نه نگینه دا بنیت که له دلایا هه لیگرتبوون.

ئایا من شیتیم؟ نه.

تا ئه وه بوو شه ویک به خۆشحالی دیتم. هه زم کرد راست و ره وان بیلیم، دلنیا بووم که سه ودایه کی تازه، به سه ریا زال بووه، ریک وه کو چۆن دوا ی نه وازشه عاشقانه کانی من، عاده تی بوو ده له رزی، به وئاویه

دهلهرزی و چاوهکانی دهرهوشانهوه، دیاربوو له گر و تینی بئقهراری تاسهدا دهسوتا و ههمان بون و بهرامهی لی ههلدهستا که لهکاتی عهشقبازیدا، منی شیت و شهیدا دهکرد.

خوم لهگیلی دا، لی لهنزیکهوه چاودییریم دهکرد و وییای ئەمەش پهم بههیچ رازیک نهبرد. هیچ رازیکم کهشف نهکرد. ههفتهیهک، مانگیک و بگره یهک سال سهبرم کرد. ههندیجار زور شاد و خورهم و بهکهیف بوو، ههندیجار لهزەتی له نهوازشیکی فریبوک و گونگ دهبینی و دووچاری جورە بیحالی و پهریشانییهک دهبوو.

ئەنجام پهنام برده بهر مهزهنده . نا، من شیت نیم، سویند دهخوم که شیت نیم. چون دهتوانم ئەم بابهته باوهر نهکردهنی و ترسناکه دهربرم، چون دهتوانم مهبهستی خوم بگهیهنم؟ ئەوهبوو پهنام بردهبهر مهزهنده:

شهویک دواي ئەسپ سواریهیهکی دوور ودریژ بومال هاتهوهو شهکهت وماندوو و پهریشان لهسهر تهختیکی بهرانبهر منا دانیشت. گوناکانی بهشیوهیهکی نائاسایی سوور ههلهگهرابوون. مهکهکانی قوت خهریک بوون کراسیان دهرپی، لاقی و رانهکانی دهلهرزین و چاوهکانی ئاوسابوون. نه، بههلهدا نهچووبووم. من زورجار ئەو نیگایهی ئەوم بینی بوو و باشم دهناسییهوه، ئەو عاشق بووبوو! ئەقلم لهدهست دا و بۆئوهی چاوم له روخساری ئەو نهبیت، پوم کرده پهنجهرهکه. یهکیک له پیشخزمهتهکانی، ئەسپهکهی ئەوی بۆ تهویلهکه دهبرد، ئەو ههستا و لهپشت پهنجهرهکهوه، چاوی برییه نیسکه نیسک وسهمای ئەسپهکه تا لهچاوی ون بوو، چاوی لینهگواستهوه، ئەوسا یهکسهر خوی بهسهر تهخته خهوهکهدا دا وخهوی لیکهوت.

من لهفکران راجووم، بهدریژیی شهوهکه ههر بیرم کردهوه. عهقلم له قولایی رازیکا سهرگهردان بوو، کهلهبهر قولی و ئالوزی خوی نایهته دهربرین و بهیانکردن. کی دهتوانی پهی بهرازی دلی سهیر و سهمههی ژنیکی ههوهسباز بهریت؟ کی دهتوانی ههزهرگی و بیپهروایی باوهر نهکردهنی و ریگهی رازی کردن و رابواردنی ئەم جورە ژنانه، له ریگهی سهیرترین ههوهسانهوه دهرک بکات؟

ههموو سپیدهیهکی بهیانی، سواری ئەسپ دهبوو، بهچوارناله دهشت و دهر، بیشه و دولانی دهدایه ژیر پیوه. ههمووجاری به سستی و خاوی - ریک وهکو ئەوهی ههموو توانای خوی لهپاش عهشقبازییهکی گهرم وگور لهدهست دابیت - دهگهرايهوه. پاشان حالی بووم، من غیرهم له ئەسپهکهی دهکرد، غیرهم لهو شنهبايهی که پوخساری نهوازش دهکرد، لهو گهلايانهی بهسهر وپوويا دهرژان و بهو تیروژی خورهی کهلهبهینی لقین درهختهکانهوه له ههنیهان دها، لهو زینهی کهله ژیریا بوو و ههستی به گوشاری رانهکانی دهکرد، غیرهم لهههمویان دهکرد، ئاخه ههموو ئەمانه بوون که ئەویان تا ئەو رادهیه خووشحال دهکرد و دواي ئەوه، بهبهتالی و هیچ پی نهماو بولای منیان دهناردهوه! بریارم دا توله بکهمهوه، زور سرک و ههستیار بووم. ههرجاری کهله ئەسپ سواری دهگهرايهوه، له دابهزینا یارمهتیم دها و ئەسپهکه بهتوورهی و تۆسنی و کینهکیشانه هیرشی بۆ دینام، بهلام ئەو بهدهست گهردنی نهوازش دهکرد، پهرهین لهرزانی کهپووی ماچ دهکرد بیئوهی پاشان تهنانهت لئوهکانیشی پاک بکاتهوه، عهتری بهدنی ریک وهکو ئەو دهمانهی کهله ناو جیگاکهی منابوو، گهرمی پیدهبهخشیم و تیکهال بهبونی تیژ وحهیوانیانهی ئەسپهکه، بهر پهرهی لووتم دهکهوت.

چاوه پروانی هه ل بووم. ئەو هه موو به یانییه ک، به هه مان باریکه ریگی هه می شه ییدا - که به نیو کاژستانیکی بچووکا که له و سه ره وه ده گه ییه جه نکه لیکه گه وره و له ناویا گوم ده بوو - تیده په ری. ئەو پوژه به رله سپیده رابووم، په تیکم له گه ل خۆدا هه لگرت، وه کو ئەوهی بۆ دوئیل برۆم، ده مانچه که م خسته ژیر کراسه که مه وه، به هه شتاو به ره و هه مان باریکه ریگی دلپه سه ندی ئەو چووم، په ته که م، به دوو دره ختی ئەم بهر وئه و به ری ریگا که وه به ست، پاشان خۆم له ناو سه وزه زار و ده وه نه جار که دا شار ده وه.

گویم به ئەرزه که وه نابوو، وه ختایه ک گویم له دهنگی چوارناله ی ئەسه په که بوو که له دووره وه به تاو دههات، سه رم هه لبری و سه یرم کرد ئەو به ژیر دره خته کاندای که وه کو تاق به سه ر سه ری هه وه هه لواسر ابوو، به خیراییه کی شیتانه دههات و نزیک ده بووه وه، گوئناکانی سوور هه لگه رابوون و شیتاتی شه هوهت له چاوانی ده باری.

به جووری غه رقی شه وق وزه وق وشادی بوو بوو ده تگوت له دنیا یه کی دیدا ده سو ریته وه. به هه له دا نه چوو بووم. خیراییه ئەسه په که له زه تیکه تایبه تی پیده به خشی و له جووش و خرۆشا ده له رزی.

له ناکاوا، دهسته کانی ئەسه په که له ته نافه که گیربوو و گلا. من به راکردن خۆم گه یاندی و باوه شم به وا کرد و به رزم کرده وه، چونکه من هینده به هیزم که ده توانم نه ک ئەو، به لکو گاجوتیکیش له ئەرزه که به رز بکه مه وه. له هه مان کاتدا به ره ولای ئەسه په که، که ته مه شای ئیمه ی ده کرد چووم، وه ختایه ک ئەسه په که هه ولیده دا هه ستیته وه و گاز له من بگریت، ده مانچه که م نایه په ناگوئیو فیشه کیکم له سه ریا خالی کرده وه، وه کو چۆن مرۆفیک ده کوژن، به وئاوایه فیشه که که م تیا خالی کرده وه.

ههنگی ئەو بۆلای من گه رایه وه و به و قامچیه ی که به ده ستییه وه بوو، چهند جه زره به یه کی تووندی به سه ر وگوئیلا کما کیشا و له ئەرزه که دا غل بوومه وه، که بۆجاری دووهم په لاماری دامه وه فیشه کیکم نا به سه ری دلپیه وه.

ئێستا پیم بلین، ئایا من شیتیم؟

ئایا خەون بوو؟

ئەوم تا رادەى شىتاتى خۆش دەويست. بۆچى؟ زۆر سەيرە كە ئىنسان لە ھەموو دنيادا تەنيا يەك بوونەوەر بىنى، تەنيا يەك ھزرى لە مەژكا بىت، يەك ھەز و ئارەزووى لە دلدا بى، تەنيا يەك ناوى لە سەر زارىبى - وەكو چۆن روبرايك لە سەرچاوەى خۆيەو ھەلەدەقوليت - ئەم ناوھش بە بەردەوامى لە قوولايى روى مەو ھەلەدەقوليت و دەكەويتە سەر زارمان، بەرادەيەك كە بە دريژايى رۆژو، لە ھەموو شوينى، وەكو ويرد بيلينەو.

من حال و حيكايەتى خومان ناگيرمەو، چونكە عەشق لە يەك چيروك زياترى نيبە و، ھەميشە ھەرھەمان چيروكە. تەنيا ئەو دەليم كە ئەوم بينى و عاشقى بووم. ئەم ئاماژەيە بەسە، كەسنى كەسە ئەلفيكي بەسە. ھەنگى يەك سالى تەواو لە ناوجەرگەى عەشق و مەحەبەتى ئەودا، لە نيو باسكەكانى ئەودا، لە نيو نازو نەوازشەكانى ئەودا، لە نيو نيگا سەرگەردانەكانى ئەودا، لەو جلكانەدا كە لە بەرى دەگردن، لە قەسەكانى ئەودا، لە ھەرچيەكا كە ژيانى ئەوى لە خۆگرتبوو و لە ھەموو ئەو شتانەدا كە بە شىك لە بوونى ئەوييان پيكدينا ژيام، يانى بە ھەموو بوونمەو لە - ئەودا - دەژيام، نەمدەزانى شەو ھەزىان رۆژ، زندووم يان مردووم، بەسەر ئەم زەمينە كۆنەو ھەم يان لە دنيايەكى ديكەدام.

ھەنگى ئەو مرد. چۆن؟ نازانم، ئەمرو ھىچ شتىك نازانم. شەويكى بارانى، بە تەرى، سەراپا لە ئاوا خوساو بۆمال ھاتەو، بۆ رۆژى دوايى تووشى كۆكە بوو، نزيكى يەك ھەفتە كۆكى و پاشان لە جيگادا كەوت.

ئەوسا چى روييدا؟ لە بيرم نەماو. تەنيا ئەو ھەندەم لە بير ماو كە دكتوران ھاتن، رەچەتەيان نووسى و رۆيشتن. دەرمانيان ھىتا، ژنيك دەرمانەكانى دەرخوارد دا، دەستەكانى تايان لىبوو، گەرم بوون، ھەنيەى شەلالى ئارەقە بوو وەكو ئاگر دەسووتا، چاوەكانى دەرخشان و تەژى خەم بوو.

قەسەم دەگەل كرد، وەلامى دامەو. چيمان بە يەكەو ھەوت؟ نەھا لە بيرم نەماو. ھەموو شتىكم بير چووەتەو، ھەموو شتىك، ھەرھەموو شتىك. ئەو مرد، كە دوا ئاھى ھەلگيشا، بە پروونى لە يادەم، ئەم ئاھە سستە دوا ھەناسەى ئەو بوو و ئیدی گيانى دەرچوو. پەرەستارەكە گوتى: "واى!" ئیدی من ھەموو شتىكم بۆ پروون بوو ھەو. لە ھەموو شتىك حالى بووم.

لەو بەدواو ھەوت ئیدی لە ھىچ شتىك حالى نەبووم، لە ھىچ شتىك، قەشەكەم بينى كە بە ئەسپايى بەمنى گوت: "ئەو ماشقەى تۆ بوو." ھەستم كرد سووكايەتى پيدەكات.

دواى مردن، ھىچكەس ھەقى ئەو ھەوت نيبە ئەم رازەى ژيانى ئەو بزاني و باسيبكات. ئەو قەشەيەم دەرگرد. قەشەيەكى دى ھات. پياويكى فرە خاس بوو، رويكى مېرەبان و نەجيبى ھەبوو. وەختايەك ئەو دەربارەى مەعشوقەكەم قەسەى دەگەل كردم، گريام، بەكول گريام.

دەربارەى رپورەسى ناشتەكەى ئەو، پتر لە ھەزارجار پرسياريان ليكردم و رايان وەرگرتم. بەلام نەھا پرسيارەكانم لە بير نەماون، بەلام تابووتەكەم زۆر بە پروونى لە بيرە كە چۆن دواى ئەو ھەوت جەنازەكەيان تيخت، بە تەق و ھۆرى چەكوش و بەبزمار سەرەكەيان داکوتى. ئاھ، خودايا!

بههرحال، ناشتیاں. ئهویان لهو چاله نا! چهند کهسیک هاتن، چهند کهسیکی دوست و ناسیاو، من بلهز ههلاتم، پامکرد، بهسهعاتان بهکوچه و کولانهکاندا سورامهوه، دواى ئهوه بۆمال زقریمهوه، پوژی دواى سهفهرم کرد.

دوینی له پاریس گهپامهوه. وهختی دووباره ژووری نووستنهکهمم بینیهوه، ژووری نووستنهکهمان، تهختهخهوهکهمان، موبیلهکانمان، ههموو مالهکهکم، کههیشتاش ئهوه نیشانه فانیانهی، که مهرگ له دواى خوئی بهجیی دیلیت، له خو گرتبوو، بیینی. خهه وپهژارهیهکی ئهوتو سهراپای داگرتم که لهزگ بوو پهنجهرهکه بکهمهوهو خوّم ههلباویمه سهر جادهکه. ئیدی توانای ئهوهه نهبوو لهناو ئهوه شتانهدا که دهوریان دابووم ههلبکهکم، لهنیو ئهوه دیوارانهدا ههلبکهکم که سالانیکی دریژ ئهویان لهپهنا خو گرتبوو و هیشتاش لهگین بوو ههزاران گهردیلهیان له بوونی ئهوه، له ههناسهی ئهوه، له گوشتی ئهوه، له درزه نادیارهکانی خودا پهنهان کردبیت. کلاوهکههه لگرت تا لهویندهر ههلیم. لهناکاوا ریک لهو ساتهدا که گهییمه لای دهرگاکه، بهبهر ئاوینه بالا پروانهکهی ناو هولهکهدا رهتبووم، ههمان ئاوینهی که ئهوه له ئهویندهری دانابوو تا ههموو پوژی بهرلهوهی لهمال وهدهر بکهوی، لهو ئاوینهیهدا له سهراپای خوئی پروانی و بیینی که ئایا ئارایشهکهی له پیلاوهکانییهوه بیگره تا دهگاته کلاوهکهی بهدلی خوئیتهی یان نا؟

وهکو مردوو لهههنبهر ئهه ئاوینهیهدا وهستام، ئاوینهیهک که ئهوه ههموو وینهیهی ئهوی نواندبوو. ئهوه ههموو وهخته، ئهوه ههموو وهخته بهه ئهنازهیهی که نهه ئهوی لهخو گرتبوو.

له حالیکا سهراپام دهلهرزی و حالّم تهواو پهريشان بوو، لهویدا وهستام. چاووم برییه ئاوینهکه، له قولایی ساف و یهکههای ئاوینهکه ورد بوومهوه که لهوساتهدا خالی خالی بوو، بهلام ههموو بوونی ئهوی لهخو گرتبوو، سهراپای بوونی ئهوی وهکو من داگیرکردبوو، ریک بهههمان ستایلی که نیگا تامهزرو وتاسههمندهکانی من ئهوی لهخویدا نقوم دهکرد. وام بهبیراهات که عاشقی ئهه ئاوینهیههه، دهستم پیندا هینا- سارد بوو!

ئاخ، چ یادهوهریانی، چ یادگارانیک! ئهه ئاوینه زندووه، پر له بهدبهختی، پر له کول وکوژان، ئهه ئاوینه ترسناکه که سهدهمی ههموو دهرد وئازارهکانی ئیمهیه. بهختهوهه کهسیکه که دلی وهکو ئاوینهیهکه، ئاوینهیهکه که وینهی ههموو شتیکی تیا دهردهوشیتتهوه و ون دهبیت - ههموو ئهوه شتانهی که لهخوئی گرتوو، ههموو ئهوشتانهی که بهبهردهمیا تیپهپهوه، ههموو ئهوه شتانهی که دیتوونی و لهئاوینهی ههیهجانهکانی عهشقی خویدا نواندووویهتی - فهراموش دهکات. ئاه که ئازار دهکیشم.

لهمال وهدهرکهوتم و بیئهوهی بهمووی، بیئهوهی بزائم چ دهکههه، بیئهوهی چهزم لییی، ویل و سهرگهردان بهرهو گورستان پویشتم. گوپه ساده و ساکارهکهی ئهوه دوزییهوه، خاچیکی مهپمهری بهسهروهه بوو، لییان نووسی بوو:

خه لکدوست و خوشهویستی خه لک بوو و، مرد.

ئەو لەوئى بوو لەوئى، لەژىر ئەو بەردەو، تۆپەلەك گۆشتى رزىو ھەبوو! چەند ترسناكە، ھەنەم نايەسەر ئەرزەكە، لەسەر ئەرزەكە پاكشام و بەدەم نالین و ئاخىنەو ھە گريام.

ماوھىەكى زۆر لەوئىندەر مامەو، ماوھىەكى زۆر زۆر، ئەوسا ھەستم كرد، خەرىكە دەبى بەشەو. شەو نزيك دەبىتەو. يەكسەر ئارەزووھىەكى سەير، لەو ئارەزووانەى كەلەلئى عاشقى نائومىدا پەيدا دەبى، سەراپاى داگرتم. دەمويست شەوئى لەلای ئەو وەمىنم، ئەم دوا شەو، بەديار گۆرەكەى ئەو ھەو ھەو ھەو، گۆرەكەى فرمىسك باران بكەم. بەلام لەگىن بوو بىمىنن و دەرم بكەن. چىم پىدەكرا؟ كەوتە بىرى ئەوھى فىلەك بەدۆزمەو، ھەستام و لەم شارى گوم بووانەدا كەوتە گەران. رۆيشتم، ھەر رۆيشتم، ھەنگى بىرم كردەو، چ شارىكى بچووك لە ھاوسايەتى شارەكەى ئىمەدا، واتا شارى زندووان ھەيە! وىراى ئەمەش ئاكنجىانى ئەم شارى مردووانە، زۆر لەھى شارى زندووان زۆرتەر. ئىمە بۆ ژيانى چوار نەو بەلای يەكەو ھەو لەگەل يەكديدا پىويستمان بە خانووانى بەرز، جادە و شەقامان، كوچە و كۆلانان ھەيە و لەھەمان كاتدا لەزەت لە رۆشنايى رۆژ دەبىنين، ئاوى بەھارى و شىلەى ھەنگور دەخۆينەو، نانى بەرھەمى كىلگە و مەزرايان دەخۆين.

لەحالىكا بۆ ھەموو نەوھى مردووان، بۆ ھەموو ئەم مەوئە گوم بووانە، لەيەكەم رۆژەو تا ئەمرو، ھىچ شتىك پىويست نەبوو، جگەلە دەشتىكى چۆل و ھۆل، كە ئەوئىش ناكاتە ھىچ. زەوى پىشوازيان دەكات و فەرامۆشى دەيانسرىتەو. خوداحافىز!

لەكۆتايى ئەم گۆرستانە پان و بەرىن و پەرلە ئاكنجىەدا، لەناكاوا گەيمە گۆرستانىكى تەرك كراو كە مردووانى رۆژگارى زۆر كۆنيان لەوئىندەر بەخاك سپاردبوو، دەورانىان بەسەر چووبوو و گۆرەكانىان دەگەل ئاخەكەدا تەخت بووبوو. زۆر بەى خاچەكان رزى بوون و ئەوھيان نىشانەدا كە بەوزووانە مردووانى تازە، لەوانەى لە حالى مردندا بوون، لەوئىندەر دەنىژن. ئەم گۆرستانە پربوو لە گۆلەباخىن كىوى و كۆنە رەشە سەروان. باخىكى سەير و خەمناك بوو كە خاكەكەى بە گۆشتى مەوئە، پىت و بەرەكەتى تىگەرابوو.

بەتەنيا بووم، تەنياى تەنيا، خۆم دايە پەناى درەختىكى سەوز، خۆم لەنىو لق و پۆپە تارىك و چرەكانيا شاردەو، وەكو خنكاويكى كەشتى شكاو، كەخۆى بە دىرەكى بورجى كەشتىكەيەو ھەلواسىت، بەوئاوايە خۆم بەقەدى ئەو درەختەو ھەلواسى و چاوەروانم كرد.

وختايەك تارىكى شەو بالى بەسەر ھەموو لايەكدا كىشا، لە پەناگاكەم ھاتمەدەرى و زۆر بە ئەسپايى و بىدەنگى بەناو ئەو سەرزەمىنە پىر مردووەدا كەوتەرى. ماوھىەكى زۆر، زۆر زۆر، دىژەم بەگەرانى خۆم دا، بەلام ئەوم نەدۆزىيەو. باسكەكانم بەرەو پىشەو ھەو ھەو، بەچا، بەدەست، بەپىيان، بە زرانىەكانم، بەسىنگ و بەرۆك و تەنانەت بەسەرىش، لە گۆرەكان دەگەرام، خۆم بە كىلەكاندا دەدا و ملم دەنا، بەلام بىھودە بوو، ئەوم نەدۆزىيەو. كىلەكان، يەك بەيەك گەرام، دەستم پىدا دەھىنان، وەكو چۆن كوئىرىك بۆ رىنگا دەگەرى، بەوئاوايە رىم دەكرد، دەستم بە كىلەكان، بە خاچەكان، بە مەجەرەى ئاسنىنى دەورى گۆرەكاندا، بە گۆلدانە شووشەيەكان و بە تاجەگۆلینە چرمىسيەكاندا دىنا، ھەستم دەكرد و دەپۆيشتم. نووكى قامكەكانم

به سهر وشه کانی سهر کيله کاندای دینا و، ناوی مردووه کانم ده خوینده وه. چ شه ویک بوو، چ شه ویک ترسناک! به وحاله شه وه هر ئه وم نه دۆزییه وه.

هه یف به حه واوه نه بوو! چ شه ویک بوو! به نیو ئه و راره وه ته نگانه دا، به نیو دوو ریزه کیندا که ئه ملا وئه ولایان گرتبوو، ترس له سه راپام نیشته، ترس ئه ماما ترس، خه ریک بوو زراوم بتوقئ! گۆر! گۆر! گۆر! روت ده کرده هه رکوییه ک، هه ر قه بر بوو! لای چه پم، لای راستم، روه به روم، هه ر چواره ورم، هه موو شوین وگشت لایه ک یه کپارچه گۆر بوو! ئه نجام، که شه که تی زوری بوهینام و له ماندوو یه تیدا ده له رزیم و نه متوانی ریکه م، له سه ر ته خته به ردی دانیشتم. گویم له ته په ته پی دلم بوو، به لام گویم له دهنگی دیکه ش ده بوو، ئه مه چ دهنگی بوو؟ دهنگی گونگ و بی ناو! ئایا ئه م دهنگه و له م شه وه ترسناکه دا، له میشکی ترساوی منه وه هه لده قولا، یان له بن ئه و ئه رزه نهینی ئامیزه وه به رز ده بووه وه، له بن ئه و زه وییه وه که بوو بوو به مه زاری جه سته ی به شه ران؟

ههنگی روانیمه ده ور به ری خۆم. چه ند له وینده ر مامه وه؟ نازانم، له ترسا قه له می ده ست و پی م شکابوو، له ترسا بهنج بوو بووم، چیوای نه مابوو هاوار بکه م، له زگ بوو بمرم.

له ناکاوا هه ستم کرد، ته خته به رده که ی ژیرم ده جولیت، به راستی ده جولای، ده تگوت یه کیک له ژیره وه ته خته به رده که ی به رز ده کرده وه، به بازیگ خۆم گه یانده نزیکتین کیلی گۆره که ی به رانه رم و ههنگی به چاوی خۆم، به م چاوانه ی خۆم دیتم ئه و به رده ی که توزی له وه پیش له سه ری رۆنیشته بووم، ریک هه لدرایه وه و مردوو یه ک له ژیرییه وه، به دیار که وت، ئیسکه په یکه ریکی روت بوو، که به پشته چه ماوه که ی خوی گوشاری له ته خته به رده که ده کرد و به رزی ده کرده وه. به لئ، بینیم، زۆر به رونی ئه م دیمه نه م بین، هه رچه ند شه وه که ی وه کو قیری ره ش وابوو، توانیم له سه ر خاچی سه ر گۆره که ئه م په یقانه وه خوینم:

ئه مه ئارامگای جاک ئولیقانه که له ته مه نی په نجا ویه ک سالیدا مالاوایی له ژیان کردوه. پیاویکی ئه مین و باش بوو که خانه واده که ی خۆشه ویست و چوو به ر دلۆقانی خودی.

له م کاته دا مردووه که دهستی به خوینده نه وه ی نووسینه کانی سهر کيله که کرد، ههنگی دانه وییه وه و پارچه به ردیکی هه لگرت، پارچه به ردیکی نووک تیژی له ئه رزه که هه لگرت و زۆر به وردی که وته سپینه وه ی ئه و وشانه. به کاوه خۆ هه ر وشه یه کی ده سپرییه وه و له قولایی چالی چاوه کانییه وه، ده یروانییه شوینی ئه و وشه یه تا هه موو وشه کانی به ته واوی سه رانه وه. ههنگی به نووکی ئیسقانی که جارن به قامکی شاده ی ده هاته ژماردن، کو مه لیک وشه ی نورانی (وه کو ئه وه ی که به ده نکه شقاته یه کی سووتاو له سه ر دیواریکی بنووسن) له جیگای وشه سه راره کان، به م ناوه رۆکه نووسی:

ئیره ئارامگای جاک ئولیقانه که له ته مه نی په نجا ویه ک سالیدا، مالاوایی له ژیان کردوه. ئه وه نده دلره ق بوو که بابی خوی به داخ و مه راقه وه کوشته، بوئه وه ی زووتر بگاته میراته زۆر و زه به نده که ی. ژنه که ی ئازار ده دا، له کوره که ی ده دا، بوختانی بو دراوسیکانی ده کرد و تومه تی ده دانه پال، هه رکاتی بوی لوبا دزی ده کرد، ئاخری به چرووکی و ئالچاخی و سووکی سه ری نایه وه.

ئیسکه پیکره که نووسینه که ی ته و او کرد و ماوهیه ک به بی جو له راوهستا و نووسینه که ی له سه ری را تا خواری خوینده وه.

کاتی که من سه رم وهر گیترا و روانیمه ده و روبه ری خوم، سه یرم کرد، هه موو گوره کان کراونه ته وه، هه موو مردووه کان هاتوونه ته ده ره وه و ئه و درویانه ی که له لایه ن خزم و که س و کاره کانیا نه وه له سه ر کیلی قه بره کانیا ن نووسراوه پاک ده که نه وه و له جیاتی ئه وه حه قیقه تی ئه عمالی خویان ده نووسنه وه.

ههنگی زانیم که هه موو ئه وانه له ده و رانی ژیا نا به لای گیانی که س و کاری خویان بوون، تومه ز ئه م باو که باشانه، هاوسه ره ئه مه کدارانه، منداله سالحانه، ئه م کیژه داوینپاکانه، بازرگانه سه ر راست و دروستکارانه و ئه م ژنان و پیاوانه ی که به خوشناوی به نیوبانگن، هه ره هه موویان دلره ش، ساخته چی، پیاکار، دروزن، بوختانچی، خیانه تکار و هه سوود بوونه وجگه له دزی و هه رامخوری و هه رجوره کاریکی نه نگین و ئابرووبه رانه، هه یج کاریکی دیکه یان نه کردووه، تا خراپه وه ستابی به لای چاکه دا نه چوون.

هه ره هه موو ئه مانه به هاوئا ههنگی و نه زمیکی تایبه تی حه قیقه تی ئه عمالی خویان و دلره قی و پوخله واته ترسناکه کانی خویان، که هه رکه سه له ده و رانی ژیا نی خویدا خوی لی نه بان ده کرد و خوی له گیلی ده دا، له سه ر کیلی ئارامگای ئه به دی خوی ده نووسییه وه.

له دلی خودا گوتم ده بی " ئه و " ش هه مان ئه و شتانه ی له سه ر کیلی قه بره که ی خوی نووسی بیته، له کاتی کا که ئیدی ترسم ره وی بووه وه، به نیو قه بره کراوه کاند، به نیو جهسته ی مردووه کان و به نیو ئیسکه پیکره کاند که و تمه غاردان. به ره ولای گوره که ی ئه و ده رویشتم و دلنیا بووم که زووبه زوو ده یدوزمه وه.

ئه وه بوو له دووره وه ناسیمه وه، به لام روخساریم که له کفنه که وه پیچرابوو نه ده بی نی.

وهختایه ک گه یمه ئاستی گوره که ی، سه یرم کرد له سه ر هه مان ئه و کیله ی که له سه ریا ن نووسی بوو: " خه لکدوست و خوشه ویستی خه لک بوو و مرد. " ئه م وشانه نووسراوه:

شه ویک دلداره که ی فریودا و به مه بهستی خیانه ت له و، له مال وه ده رکه وت، له بهر بارانا سه رمای بوو و مرد.

پیده چی، که له سپیده ی هه مان شه و منیا ن به بیهوشی له پال قه بریکا دوزی بیته وه و بو شاریان هینا بووبمه وه.

نامه یین عاشقینی

یه ک شه ممه:

مه عشووقه ئازیزو خرپنه که ی من!

ماوهیه که نامهم بۆ نانووسیت، دیارنیت، هەرگیز بۆلام نایهیت. ئایا ئیدی خوشت ناویم، تهواو؟ بهلام چما؟ ئاخر من چیم کردوو؟ پیم بلی ههه تهنیا عهشقه کهم. من قوم زور خوشردهویت، مهگه ر خوا بزانی چهند بهلاموه ئازیزیت! بهمن بی ههمیشه لهگهلاما بیت، بهدریژیی رۆژ و، لهو ساتانهدا که به ههر ناویکی جوانهوه دبیته بیرم ناوت بنهم. ههزده کهم رات مووسم. دهتپه رستم، تو دهتپه رستم، تو دهتپه رستم که له شیره جوانه کهی من.

میشکی میهره بانای تو

سوفی

دووشه ممه:

دۆستی ئازیزم.

ههرگیز هیچ له وهی که به تو ی بلیم تیناگهیت، بهلام گرینگ نییه، چونکه ئهگه ر ژنیکی دی نامه کهی من وه خوینی لهگینه سوودیکی بوی هه بی. ئهگه ر تو که ر و لال بوایه ی، بیگومان بۆماوهیه کی زور خوشم دهویستی. سهدهم و هو ی ئه وهی پیشهاتوو تهنیا ئه مهیه که تو زمانت ههیه و دهتوانیت قسه بکهیت و تهواو، وهکو شاعیر دهلیت:

تو له و رۆژه دهگمه نانه ی که به خۆت دهنازیت

تو جگه له ئامیریکی هیچ، له ژیر ره بابیه ی سه رکه و تووی

منا هیچی دی نه بووی.

و من وهکو ئاههنگی که له کاسه ی دارینی گیتاریکا

دهنگه داته وه

خه ونه کانی خۆم له بۆشایی دلای تو دا

دینمه دهنگدانه وه.

دهزانی له عهشق و فیاندا ده بی ههمیشه خه ونه کان بهینرینه سۆزه ی گورانی، بهلام بۆ ئه وهی ئه م خه ونانه بیته سۆزه نابی بیلیت بیته بران و، کاتی که سیک له نیوان دوو ماچدا قسان دهکات، ئه و خه ونه سه رکیش و شیتانانه و پرچۆش و خرۆشانه که روحمان تیایدا دهخولیته وه و ده رژینه ناو یه که وه، ئیدی پیشگیری له م پیشهاته نایه ته کردن، مهگه ر له حالیکا که ئه و وشه یین کورت و به ناوه رۆک به یان بکات و، وشه یین کورت و پرماناش ههرگیز له فیکری کیزیکه وه داناچۆری.

تو به شیوهیه کی گشتی له مانای قسه کانی من حالی نابیت، وانیه؟ باشترا! ویرای ئه وهش من قسه ی خۆم ده کهم. بی چند وچوون تو یه کینکی له و ژنه هره جوانانه ی که له هموو ژیانما دیتوومن و شایسته ی پرستنی. ئایا هیچ چاو یک له سهر پووی زهوی هه یه که به ئه ندازه ی چاوانی تو سهر پووی بی له خون و به لیتانی نادیار و به ئه ندازه ی ئه م چاوانه قوول بی؟ من یه که له باری خۆم باوه ر ناکه م. کاتی که ئه و ده مه ی تو به و دوولیه جوان و که وانه بیه وه، بزهی دیتی و ئه و ددانه ریک و دره خشانانه ت درده که ون، ئینسان ناچار ده بی به خوی بلیت، هه نوو که له و دم وزاره خه یال ئه نگیزه وه، ئاهنگی ئه فسانه یی، ئاوازیکی له راده به در ناسک، یان جو ره نه وایه کی شیرین و دل په سند، که چاوان دینیته گریان، دیته دره وه.

به لام ریک له و ده مه دا که تو من به مه عشووقه ئازیز و خرپنه که م ناوده به بیت و، من هه رکه گویم له و وشه یه ده بیت، ئیدی دکارم ناو میشکی تو بدینم، ته مه شای روحت بکه م، روحی بچووی کیژیکی جوان و بچکوله... ئه مه یه که من بیزار ده کات، ده زانی زور بیزارم ده کات و ههنگی خوزیا ده خوازم که ئیدی نه خوت ببینم و نه روح و میشکت.

هیشتا هه ر نازانی چ ده لیم، وانیه؟ من وا هه سته که م که تیمنا گه ی.

له بیرته یه که مجار که بو دیتی من هاتیه ماله که م؟ وهختایه ک وه ژوو رکه وتی، هه وریک له بو نی وه نه وشه له جله کانت هه لده ستا. بیته وه ی تاقه یه ک وشه بدرکینین، ته مه شای یه کدی مان کرد، دوا ی ئه وه شیت ئاسا یه کترمان له ئامیز گرت... و ئیدی تا به یانی تاقه قسه یه کمان نه کرد.

یان وهختایه ک له یه کدی جیا ده بوینه وه، ده سته له رزوک و چاوه کانمان چ قسانیکیان ده کرد، قسانیک که به هیچ زمانیک نه ده هاتنه در برین، یان به لای که مه وه من وا ویناده که م، کاتی که ده رویشتی له بن لیوانه وه ده تگوت: - به م زووانه یه کدی ده ببینه وه.

ئه مه بوو هه موو ئه وه ی بو منت نووسی بوو و، هه رگیز ته سه ور ناکه ی چ خه ونانیک شیرینت بو من به جیهیشت، به لام هه ره موو ئه و خه ونانه، ئه و خه یاله عاشقانه یه ی که به بیر کردنه وه له تو، له لام دروست بوو بوون، وه کو چاو تروکانیک تیپه ری و پوی.

ده بینی، روله بیته واکه م، عه شق، بو پیاوانی که بو ده له و بازاری نین، پاک و بیگه ردن، رهنگه له خه لکانی دی زیاتر بن، دیار ده یه کی هینده ئالوز و پر رازه که له گینه بچوو کترین خزین، رهوت و ریتمه که ی بشیونینیت و بیته بایسی له به یین چوونی.

ئیوه ی ژنان وهختایه ک عاشق ده بن، هه رگیز لایه نی کومیکی مه سه له جدییه کان ده رک ناکه ن وه رگیز ناتوان له هه قذری هه ندی قسان تیبگه ن.

بوچی هه ندی جار وشه یه ک که له زاری ژنیکی سه وزه له ی وردیله ی جوان در ده چیت، ته واو دروست و په سند و به جی دیته به رچاو، ئه گه ر هه ره مان وشه له زاری ژنیکی قه له وی سورفلی ناقولا دره بچیت، دزیو و کریت دیته به رچاو؟

بۆچی ھەندىجار پووبىنى و نەوازىشى كەسىكىمان بەلاوہ خۆشە ۋەھمان نەوازىشمان لەلايەن كەسىكى دىكەوہ پىناخۆشە؟ بۆچى؟ چونكە لە ھەرشىتىكا، بەتايبەتى لە عەشقا، ھەم ئاھەنگى تەواو، گونجانى تەواوہتى ھەلس و كەوتان، دەنگ، قسە، جۆرى نىشاندانى خۆشەويستى و مەحەبەتەكە زەرورىە لەكەسايەتى عاشقەكەدا، لەو كەسەدا كە دەيەوى عەشقەكە دەربرى، ھەبىت.

ھاوئاھەنگى نيوان تەمەن وبالا و رەنگى قژ وجوانىش پىويستە. ئەگەر ژنىكى سى و پىنج سالان كە گەبىوہتە لوتكەى ھەستىن عاشقانە وتوفانى سۆزى ژنانەى خۆى، ئەگەر بچووكترىن رەفتار وگەمەين عاشقانەى كەسىكى بىست سالان، نىشانىدات و بنويى و، لەم حەقىقەتە حالى نەبىت كەدەبى بەتەواوى خۆى لە رەفتارىن كەسىكى بىست سالان دووربخاتەوہو بەجۆرىكى دى تەمەشاي عاشقەكەى بكات و بەجۆرىكى دىكەى ماچ بكات، ئەگەر ئەوہ نەزانى كە پىويستە بۆ عاشقەكەى خۆى وەكو " ديدۆ " بى نەك " جوليت (ديدو: دامەزرىنەر و مەلىكەى كارتاج بوو كەبەناوى ئەلساشەوہ ناوبراوە. كىژى بىلوسى پاشاي تىربوو. مېردەكەى (سىكايوس) بەدەستى براكەى كوژرا وئەم پياوہ توانى بابى خۆى بگەيەنئە پاشايەتى تىير. دواى ئەم بويەرە " ديدۆ " بەخۆى و ھەوادارەكانىيەوہ ولاتى " تىير " ى بەجىھىشت و لەرىگاي دەرياوہ چوو بۆ گرافى قوبرس و لەويندەرەوہ بۆ باكورى ئەفرىقا رۆيى وشارى كارتاجى دامەزراند. بەگويرەى نووسىنەكانى تىمايوسى دىرۆكنووسى يونانى، پاشاي لىبى كە " ئىرباس " ى ناوبوو، خوازگارى ديدۆى كرد. ئەم ژنە ئازايە حەزى نەدەكرد، شوو بە پاشاي لىبى بكات، ئەمرى كرد ئاگرىكى گەرە، كەتايبەت بوو بەسووتاندنى مردووان و ئەزىەتبارانەوہ، بگەنەوہ و خۆى خستە ئەو ئاگرەوہ وخۆى كوشت.) بىگومان لە ھەر دە عاشقى خۆى نۆيان بىزار دەكات و راويان دەنيت، تەنانەت ئەگەر ئەو عاشقانە ھوى بىزارىيەكەى خۆشيان نەزانن، ھەر لى ھەلدن.

لەوكاتەوہ كە تۆ جەلەوى عەشقى خۆت بەردا و، پەردەت لەسەر عەشقى خۆ ھەلدايەوہ، دۆستە ئازىزەكەم، ھەمووشتىك لەلاى من تەواوبوو، ھەندىجار بۆ يەكىك لەو ماچە بى كۆتايانە، بۆماوہى پىنج خولەك يەكمان لە ئامىز دەگرت، يەك لەو ماچانەى كە عاشقان وادار دەكات، چاوانيان بنوقىنن تا نەبادا بەشىك لەو لەزەتە لە چاويانەوہ بروات. وەكو ئەوہى بيانەوى ئەم لەزەتە بەتەواوہتى لە روحى ھاوئامىزياندا كە دووچارى توفان بوو، ھەلبگرن و بپارىزن. بەلئ لەپاش يەكىك لەم رامووسانانەوہ بوو كە وەختىك لىكىدى جىابووينەوہ تۆ گوتت:- زۆر عال بوو، پىرە قازە جوانەكەم.

لەوساتانەدا حەزمدەكرد داركارىت بكەم، چونكە تۆ بەكەمالى بى پەروايى ناوى ھەموو ئەو حەيوانات و پووەكانەت لە من دەنا كەلە كىتباندا بەرچاوت كەوتبوون و فىريان بووبوو. بەلام ئەمانەش بەجىي خۆى. نەوازىشە عەشق، زبر و حەيوانى و ھوقيانەيە، كەر ئەو كەسەيە ئەگەر بىەوى بىر لەم نەوازىشانە بكاتەوہ، يان پاساويان بۆ بىنئىتەوہ!

موسىيە دەلئت:

بىر لەو گرژ بوونە ترسناكە مەكەوہ

بیر له و ماچه بی دهنگ و ماسۆلکه

به هیزانه مه که وه،

ئه و بوونه وهره ی چوو و ته وه

قاوغه که ی خو ی و رهنگی هه لبرکاوه و

ددانه کانی لیکدی ده سو ی،

ئه گهر ئه م ساتانه ئاسمانی نه بن

ترسناکه، ترسناک.

ئا! ئه ی رۆله مه لوله که م، من کۆمه لیک له قسه دزیو و شوخییه بیتام و نابه جییه کانی تۆم له لای خۆم کۆ کردوو و ته وه، به لام چونکه ئیستا ئیدی خوشم ناوی، پیویست ناکات به پرووتیا بده مه وه.

هه ندیجار تۆ هه ندیک قسانت ده کرد که به راستی نابه جا بوون. بۆ نمونه له وهخت و ناوهختا هه ولتده دا، به جۆره به خشنده ییه که وه ئه م رسته یه " تۆم خوشده وی " به کار بینی و بیلی و بیلیته وه. ئه م کارهت له کاتیکی هینده نه گونجا و تایبه تیدا ئه نجام ده دا که من به زهحمهت ده متوانی جله وی پیکه نیی خۆم بگرم، تۆ به ئیستاشه وه نه تزانی که هه ندیجار هه یه که ئه م رسته یه " تۆم خوشده وی " ئه وهنده نه گونجا و نابه جییه که ته نانهت به جۆره سووکایه تی و به شیوازیکی گشتی به بی ئه ده بی دیته ژماردن.

به لام تۆ له مانای ئه م قسانه ی من ناگهیت، نهک هه رتۆ به لکو زۆر ژنی دیکه ش تیناگه ن من چ ده لیم و، ههنگی داده نیشن و من به گهوج و بازاری ده زانن و ئه مهش به لای منه وه ناکاته هیچ و واده زانم بایه که و به لای گویم ده روات.

خالیک هه یه که خیلی ژنان پیویسته بیزانن، ئه ویش ئه وه یه که عه شقیش وهکو خواردنه! راسته خه لکانی برسی، هه ر خواردنیک بدینن وهکو به رازی برسی په لاماری ده دن و ده یخۆن و به هیچ جۆری گۆی به خرابی و باشیه که ی نادهن، به لام نابی ئه وهش له بیر بکری که خه لکانی خانه دان و بووهش هه ن که خۆراکی خراب و نه گونجا و ناخۆن و ته نانهت هه ندیجار به و په ری برسیه تیش خۆراکی خراب ناخۆن و دلایان تیک هه لدیت.

بۆ نمونه ئه و شته ی که من تانها سه رم لئی ده رنه کردوو، ئه مه یه که ژماره یه کی زۆر له ژنان، به ته واوه تی له مانای جوانی، له هه لباردنی گۆره وی ئاوریشم، له فریبه نده گی ئه و تۆره گرانبه هایانه ی که له په نهانترین به شی ده ریپی ژیره وه به کاری ده بن، له تام و له زه تی شیرین و په نهانی، ناسکترین و نه رمترین جلی ژیره وه بۆ پیاوان و به لای پیاوانه وه، له هه موو ناسک کاری و ورده کارییه ک که تایبه ته به زهوق و سه ليقه ی ژنانه وه حالی ده بن و به چاکی لیتیده گه ن، که چی له وه تیناگه ن که چ قسه یه ک نابه جا و نه گونجاوه و ده بیته مایه ی بیزاری ئیمه ی پیاوان، یان له م خاله زۆر ساده یه ناگه ن که هه ندیجار مه حبهت و میره بانیه کی به جی، چه ندیش شیتانه و گه و جانه بیت، چۆن روح به به ری ئیمه دا ده کات و ده مان هینیته جۆش و خروش.

هه رقسه يه ك له كاتى خويدا بكرىت هه رگيز ئيمه ئازار نادات، بيزار وبيتاقه تمان ناكات و، ئيدى ئينسان پئويسته بزاني كه چون زمانى خوى بگري، ئاگاي له زمانى بيت و هه رگيز چاو له و كه سانه نه كات كه كاريان هه رزه گويى و چه نه بازى بيتامه.

هه لبه ته ئه گه ر توش لي ره به دواوه بيدهنگ بيت و واز له هه رزه چه نه يى بيتى، من به هه موو جوش و خروشيكي خومه وه له هه ميژت ده گرم.

" پينيه "

گه پانه وه

دهريا به ورده شه پوله به رده وامه کانی، که نارده که ده شواته وه، په له هه ورین سپی و بچوک وه کو بالاندانیک که بایه کی تووند ده گله خودا بیانبات، به ناوهندی ئاسمانی شین و بهرینا تیده په پرن و گونده که له پیچی دولیکا که ده پوانیته ده ریا، راکشاوه و له بهر تیشکی هه تاودا وه نهوز دهدات.

له قهراخ جاده که دا، ریک له ده روزهی گونده که دا، کولبه و کوخته یه کی ته نیا هه یه، نه وه مالی "مارتن لینکسه". نه م کولبه یه دیواره کانی گلن، سه ره که ی قامیش و چیخه و به هه ژگ و بژالی سوسه نی کیوی رازاوه ته وه، نه مه مالی کابرایه کی ماسیفانی هه ژار و بینه وایه، له باخه که ی به ران به ری نه م کولبه یه دا باخچه یه کی چوارگوشه هه یه، که له دوروه هه به نه ندازه ی ده سته سریک دیاره، پیاز و که له رم و سیر و گیزه ریان تیا رواندوه و به په رژینیک له جاده که یان جیا کردوه ته وه.

یاروی ماسیفان، بو راوه ماسی چووه ته ده ریا و، ژنه که ی له هه ن بهر ماله که یان پونیش تووه و خجلی پینه و په پو و دورینه وهی توریکی گه وره و قاوه یی راوه ماسییه، ده لئی داوی جالجالو که یه کی زه به لاهه و دراوه به سه ر دیواره که وه. کچوله یه ک که نزیکه ی چوارده سال ده بیت، له سه ر کورسیه کی هه سیر دانیش تووه و پشتی داوه به پشتی کورسیه که وه که به په رژینی باخه که وه نراوه. نه ویش خه ریکی پینه کردن و دورینه وهی پارچه که تانیک کی زورکون و هه ژارانه یه که زورجاری دی پینه کراوه و دوراوه ته وه. کیژیک کی دی که په نگه هه ر یه ک سال له کیژی یه که م بچو و کتر بیت، مندالیک کی به باوه شه وه یه که هیشتا پیی نه گرتوه و به باوه شیی وه رای ده ژنه نیت. دو مندالی دوو سی سالان له نه رزه که دا چینچکیان داوه و په یته په یته خاک و خول به سه روچاوی یه کدیدا ده که ن.

شتاقیان قسه ناکه ن، ته نیا نه و منداله نه بی، که به باوه شی کیژه که وه یه و رایدنه زنی تاخه وی لیکه ویت، به ده نگیکی باریک وکز له یه کبینه ده گری. پشیله یه ک له قهراخ په نجه ره که خه و تووه، چه ند پنچه گوله میخه کیک له بن دیواره که رووون که گوله کانیان وه کو شکوفه ی سپی دینه به رچاو و پولیک میش هه نگ له گولی نه م ده وه نانه و رکاون و گیزه گیزیکی خوشیان ناوه ته وه.

له ناکاوا، نه و کچوله یه ی که له بهر ماله وه خجلی پینه کردنی پارچه که تانه که بوو هاوار ده کات:- دایکه!

دایکی به رسف دهداته وه:- چه ده لئیت؟

- دیسانهاته وه.

نه وان له به یانییه وه بیزار بوون، چونکه پیایک دایمه به ده ور به ری مالی نه واندا ده سورپته وه، پیره میردیکه هه رله پارسه ک و ده روزه که ران ده چیت، کاتی که بابیان تا قهراخ ده ریا به ریکردبوو، نه و پیاهویان بینی بوو. پیاهه که له که نار ده ریا که و له هه ن بهر ماله که ی وان پونیش تووو، وه ختیه ک له که نار گه پانه وه نه ویان بینی که هیشتا له ویتن ده ر دانیش تووو و ته مه شای ماله که ی وانی ده کرد.

پیره میردیکی نه خوش و داماو دههاته بهرچاو، پتر له یهک سهعات بوو که چاوی له ماله که ی وان بری بوو، گاځی هستی کردبوو که لئی به گومانن و پیمان وایه نیازیکی خرابی هیه، هستابوو و رویی بوو، لاقیکی بکیش دهکرد ودهلهنگی.

به لام دواي ماوهیه کی کهم سهیریان کرد هاته وهو به هه مان حاله تی دامای، که میک دورتر له شوینه که ی پیشووی خوئی دانیشه وه. وهکو نه وه بوو جاسوسی بکت و چاودی ری ماله که ی وان بکات.

دایکه که و منداله کانی زور ترسابوون. به تایبه تی دایکه که هستی به نارحه تی و نیگه رانییه کی زور دهکرد، چونکه ژنیکی شهرمن و ترسنوک بوو و به ته ماش نه بوو " لیفیسک " ی میردیشی تا شه وی بگه ریته وه.

میرده که ی ناوی لیفیسک و خوئی ناوی مارتن بوو. ئیدی ناوی خانه واده یی و شوره تیان بوو بوو به " مارتن لیفیسک " و سه رهوردی نه م ژنه، به م ئاویه بوو:

میردی یه که می پیاویک بوو به نیوی مارتن که هه موو هاوینیک بوو راوی ماسی تایبه تی " پون ماسی " به گهل نیوفاوندلاننده کان ده که وت.

دواي دووسال کیژیکیان بوو بوو و کاتی بوو دواچار رویی و نه هاته وه، ژنه که ی دووگیان بوو و سکی شه ش مانگان بوو، به لام که شتییه که ی نه و که ناوی " دوو خوشکان " بوو و سی بورجی هه بوو، له به نده ری " دیپ " وه که وته ری و ون بوو.

ئیدی نه و که شتییه ره شه راهات، هیچ که سیک له ده ریوان و خزمه تگوزاره کان نه گه رانه وه، تا ئیدی هه مووان دلنیا بوون که به خوئی و هه موو که ره سه و سه رنشینه کانیه وه نقوم بووه و ته واو.

مه دام مارتن، ده دانه سال به دم چاوه روانی شووه که یه وه دانیشه ت. دیاره بوو به خیکردنی دوو منداله که ی رهنجی دنیای دها. دواي نه وه چونکه ژنیکی جوان، به هیژ و به داروبار بوو، یه کیک له ماسیقانه کانی ده قهره که که نیوی " لیفیسک " بوو و ژنه که ی مردبوو و ته نیا یه ک کوری هه بوو، خوازگاری کرد، نه میس قایل بوو و له زهرفی سی سالدا دوو مندالی لیبوو.

ژیانیکی دژواریان هه بوو، ناچار بوون شه و ورژ کاربکن، خواردنی سه ره کیان نانی پروت بوو، گوشت له مالی واند ته قریبه ن شتیکی نامو بوو. زوربه ی کات له وهرزی زستانداو له و ماوه دریژدها که ده ریا ده هارپوژا، قه رزارباری نانه واکه ی گه ره ک ده بوون، به لام منداله کان ساغ و سه لامه ت بوون، دهر و دراوسیکان ده یانگوت: " مالباتی مارتن لیفیسک خه لکیکی زورباشن، لیفیسک پیاوی وهکو خوئی نه بووه ته وه، ژنه که شی زور کولنه دهر و له خورا دیتوهه. "

نه مه کورته ی به سه رهاتی مالباتی مارتن لیفیسک بوو.

نه و روزه، نه و کیژهی که له بهر په رژی نی باخه که دانیشه ت بوو گوتی:

- له وه ده چی نه م پیره میره ئیمه بناسیت. رهنگه یه کیک بی له گه دایه کانی " ئیپره قیل " یان " ئوزبوسک " .

لی دایکیان باوهری بهیهک حهقیقهت هه بوو و دهیگوت:

-نا، نا، ئەمپیاو خه لکیئه مدیار و ده قهره نییه، دلنیا مخره لکیئه مده قهره نییه.

که دیتیان، وهکو کۆتهره داریک بی جووله له ویندهر دانیشتوووه و چاوی بریوه ته ماله که ی وان نیگه ران بوون، مه دام مارتن که زۆر تووره بووبوو، له حالیکا که ترس که میک دوودلی کردبوو، دهستی دایه بیلیک و له باخه که وه ده رکهوت و له بهر ده رگا وهستا و پروو له پیاوه ویله که هاواریکرد: - بۆچی له وی دانیشتوویت؟

پیره میرد به رسقی دایه وه: - ههوا گۆرکی ده کهم، زهره ری بۆ ئیوه هه یه؟

مه دام مارتن دووباره گوتی: - بۆچی چاودیری مالی مه ده کهیت؟

پیره میرد به رسقی دایه وه: - من زیانم بۆ چ که سیک نییه، یانی بۆم نییه له م قهراخه رییه ش دانیشم؟

که مه دام مارتن، چ قسه یه کی پین نه ما، گه رایه وه و خوی به مالی دا کرد.

رۆژ به ئارامی ده بووری، نزیکه ی نیوه رۆ بوو که کابرای پیره میرد دیار نه ما. به لام ده و روبه ری سه عات پینچ سه روکه لله ی پهیدا بووه وه و به دم له نگینه وه له وی تیپه ری و ئه وشه وه ئیدی که س له و ده و روبه ره نه یینی.

ئیواره یه کی درهنگ لیفیسک له ده ریا هاته وه، حال و حیکایه ته که ی له سیری تا پیازی بۆ گپرایه وه و ئه و له دلی خویدا گوتی: "بیگومان یه کی که له و به ره لایانه ی که له م ناوه پهیدا بووه. " و پاشان به بی هیچ نیگه رانییه ک چوه ناو جیگاوه، به لام ژنه که ی تا کو به یانی هه ر له خه یالی ئه و پیره میرده به ره لایه دا بوو که به چاوانی هایم و حهیرانه وه له وی روانی بوو.

که رۆژ بووه وه، با و باهۆزیکی تووند هه لیکرد و یاروی ماسیقان که سهیری کرد ناتوانی بۆ ده ریا بروات، ده گه ل ژنه که یا که وته پینه و په رۆ و دورینه وه ی تۆری راوه ماسییه که.

نزیکه ی سه عات نۆی به یانی، کیژ ه گه وره که ی مارتن که بۆ نان کرین چوو بوو، به سه روسیمای شپرزوه خوی به مالا کرد و هاواریکرد: - دایکه کابرای پیره میرد هاتوه ته وه!

دایکی زۆر په شوکاوه به رهنگی بزړکاوه وه به میرده که ی گوت:

-لیفیسکه ره به مپیاوه بلێله وه زیاتر جاسووسیمان به سه ره وه نه کات، ئه عسابم به ده ست ئه وه وه تیکچوه.

لیفیسک، ماسیقانیکی تووندوتۆل بوو، رهنگ و پرووی قرمیدی بوو، ردینی سوور، چاوانی شین، بیلبله ره شه کانی ده دره وشانه وه، هه میشه بۆ خۆپاراستن له باو باران و هه تاوی ده ریا، ملپچیکی خووری له ده وری مله ئه ستووره که ی ده پیچا. به کاوه خۆ له مال وه ده رکهوت و به ههنگاوی خاوه ره ولای پیره میرده که رۆی. به دووقۆلی که وته قسان.

مه دام مارتن و منداله کانی، له حالیکا که له نیگه رانی و شپرزهبیدا دهله رزین، له دووره وه ته مه شای ئه وانیان ده کرد.

کابرای نه ناس له ناکاوا هستا و ده گه ل لیفیسک دا به ره و ماله وه هات.

مه دام مارتن، له ترسا خوی گرموله کردبوو، میزده که ی گوتی:

-توزینانو په رداخیشه رابیویده، له دویننیه تائسته هیچینه خوار دووه.

ئه وسا، هه ردووکیان پیکه وه، له کاتیکا ژن و منداله کان له دواپانه وه بوون. خویان به کوخته که دا کرد. پیره میزد رۆنیش و سه ری له هه نبه ر نیگا کونجکاوه کانی ئه ودا داخست و مژوولی نانخواردن بوو.

مه دام مارتن هستا و ماوه یه ک له کابرا پاما، دوو کیژه گه وره که که کیژی مارتن بوون، یه کیکیان که منداله بچووه که ی لیفیسکی به باوه شه وه بوو، دانه وی بووه وه و له په نا ده رگا که وه به کونجکاوی ته مه شای کابرای نه ناسی ده کرد، دوو مندالی دیکه که له ناوه ندی وه جاخه که دا و له نیو خوله که وه که دا یاریان به دیزه یه کی دوو که لاوی ره ش ده کرد، ده ستیان له گه مه هه لگرت، ریک وه کو ئه وه ی بیان ه وی به شداری له و گفت و گو یه دا بکه ن که ده گه ل کابرای بیگانه دا ده کرا.

لیفیسک، له هه نبه ر کابرا رۆنیش و لی پرسی: - له ریگایدووره وه هاتوویت؟

- به لی، له "سیت" هوه دیم.

- به پیمان؟

- به لی، پیاو که پاره ی نه بی، ناچاره.

- ده ته وی کیوه بچیت؟

- بو ئیره.

- که س له م محاله ده ناسیت؟

- له وه یه.

هه ردووکیان بیده نگ بوون. یاروی پیره میزد زور به ئه سپایی، به لام به تامه زرۆبی مژوولی خواردن بوو، دوا ی هه ر پارووه نانیک، قومئ شه رابی به سه ردا ده کرد. دم و چاوی تیک قوپاو و سیسه له و پر چرچ ولوچی قوول بوو، له که سیک ده چوو که سالانیکی زور په نجی کیشابن.

لیفیسک به راویژیکی زبر لی پرسی: - ناوت چییه؟

پیره میزد بیئه وه ی سه ر هه لبرئ، به رسقی دایه وه: - من ناوم مارتنه.

ته زوویه کی تووند به سه راپای مه دام مارتن دا هات، هه نگاویک هاته پیشتره وه تاله نزیکتره وه روخساری یاروی سه رگه ردان بدینیت. له به رده م ئه ودا به ده ستانی ئاو یزان و زاری کراوه وه، له جیی خوی وشک بوو.

هیچکەسینک تەنانت تاقە وشەیه کیشی لەزار نەهاتە دەری.

ئەنجام لیفیسک پرسى: - تۆ خەلکى ئەم محالەى؟

- بەلێمنخەلکىئەمدەقەرەم.

کاتى کە سەرى هەلبېرى، نیگای لەنیگای ژنە هەلەنگوت، بەجۆرى چاوى لە دورچاوى بېرى، وەکو ئەوہى نیگایان پیکفە بەستراىن.

مەدام مارتن، لەناکاوا بەدەنگىکى سووک و لەرزۆک گوتى: - تۆ مێردەکەى منى؟

پیرەمێرد بەنەرمى بەرسقى دایەوہ: - بەلێ، خۆم.

ئیدی جوولەى نەکرد ولەسەر نانخواردنەکە بەردەوام بوو. " لیفیسک " ش کەھەم ھاروژا بوو و ھەم حەپەسابوو، بە راویژیکى تووند پرسى: - تۆ " مارتن " ی؟

کابرا، زۆر سادە بەرسقى دایەوہ: - بەلێ خۆم.

مێردى دووہم جاریکى دى پرسى: - باشە لەکوێوہ دى؟

مێردى یەکەم، بەمجۆرە کەوتە گێرانەوہى سەربھوردى خۆى:

" لە کەناراوہکانى ئەفریقاوہ دیم، کەشتیەکەمان بەر تاویرە بەردى کەوت ونقوم بوو، سى نەفەرمان دەرباز بووین: پیکار، قاتینیل و من. ھەنگى ھۆقیەکان گرتیانین و دوازدە سال دەستبەسەریان کردین. پیکار و قاتینیل مردن، بەلام گەریدەیەکی ئینگلیزى منى دەرباز کرد و بۆ " سیت " ی ھینام و ئیستاش ئەوہتام لای ئیوہم.

مەدام مارتن، لە حالیکە روخسارى لەنیوان بەرکۆشەکەیا شارەبووہوہ بەکول دەگریا و دەیگوت: - خودایا، نھا چ خاکى بەسەر خۆمانا بکەین؟

مارتن پرسى: - تۆ ژنەکەى منت خواستووہ؟

لیفیسک بەرسقى دایەوہ: - بەلێ منم.

ھەردووکیان بیدەنگ بوون و چاویان بربییە یەکدى.

ھەنگى مارتن، ئاورى لای مندالەکانى دایەوہ کە دەوریان دابوو و ئاماژەى بۆ دوو کێژە گەرەکە کرد و گوتى: - ئەمانە ھى منن؟

لیفیسک گوتى: - بەلێ ئەمانە ھى تون.

مارتن، نە لەجیبى خۆى ھەستا و نە ماچى کردن. تەنیا گوتى: - نامەخوا چەندگەرەبوون!

لیفیسک، بەحەپەساوى گوتى: - نھا چارە و تەگبیرمان چییە؟

مارتن به خویشی حایر مابوو ونه یده زانی چی بکه ن، نه نجام بریاری دا وگوتی:

من- به که یفیدلئیتو ده که م، تو چبلئیتو ده که م.

نامه ویه چزیانئیه تو بگه یه نیمیانگله بیتلیبکه م، به لامه سه له یئه مخانو وه نیگه راننده کات.

مندو و مندالمه ن، تو سیانته ن، هه رکه سه مندالیخو هه لده گرینه وه، به لامه سه باره تبه دایکیان هیمنبیتیا هیئتو؟ تو چونتبوئی من رازیم، به لام سه باره ت به خانوو که حه زده که م نه وه ت پی بلیم که هی من، چونکه له باو کمه وه بو م ماوه ته وه، من له م ماله دا له دایک بووم و تاپووشی هه یه.

مه دام مارتن هیشتا هه ر ده گریا و نالین و کورته ئاخینه کانی به داوینی بهر هه لبینه شینه که ی که به ده میه وه ی گرتبوو، خه فه ده کرد، دوو کیژوله گه نجه که، له بابیان نزیک بوو بوونه وه به نیگه رانی سه یریان ده کرد. نه نجام یارو له نانخواردن بووه وه وگوتی: - چ بکه ین؟

لیفیسک گوتی: - من بیریکی باشم بو هاتوو، ده بی بچینه لای که شیش.

مارتن هه ستا وله و کاته دا که به ره ولای ژنه که ی ده رویی، له ناکاوا مه دام مارتن خوئی هاویشته باوه شی و به دم گریانه وه هاواریکرد: - نه مه توی، میرده ئازیزه که م! مارتن، مارتنه دام او که مئه مه تویت!

له کاتیکا میرده که ی به خویه وه ده گووشی، له ناکاوا یادی رابردوو له یادگه یدا زندوو بووه وه، یاده خه مناک و به ئازاره کانی ده ورانی گه نجایه تی و هه وه لین رامووسانین عاشقینی هیرشیان بو میشکی هیئا.

مارتن، که به ته واوی که وتبووه ژیر باندور و کاریگری حاله تی ژنه که یه وه، سه ری ماچ کرد. دوو منداله که ی مه دام مارتن که له دهوری ئاگردانه که دانیشتبوون که چاویان به گریانی دایکیان که وت، نه وانیش ده ستیان به گریان کرد، هه ره بچوو که که ش که به باوه شی کچی دووه می مارتنه وه بوو، له زیرژنیکی وه های دا خه ریک بوو گوئی که ر ده کرد.

لیفیسک هه ستا و دوا ی چاوه روانیه کی که م گوتی: - وه ره ها ورپی، ده بیژوو برؤینو کاره که مانیه کلا بیبکه یه وه.

مارتن، له حالیکا که چاوی بر بووه کچه کانی، ژنه که ی ره ها کرد و دایکیان پیی گوتن: - برؤن بابتان ماچ بکه ن.

کیژه کان هه رووکیان به چاوانی نه بله قه وه، که هیچ فرمیسیکیان پیوه نه ده بینرا، وه ک بلئی ترساین، له بابیان چوونه پیشه وه. بابیان، یه ک یه ک گونای هه ردووکیانی ماچکرد. منداله چکوله که که به دیتنی نه م پیاوه بیگانه یه حه په سابوو، خوئی لی نزیک کرده وه و له زیرژنیکی دیکه ی دا.

هه نگی جووته میرد، به دوو قولی له ماله که وه ده رکه وتن. وه ختایه ک به بهر " کافه ی دوکومرس " دا تیده په رین، لیفیسک پرسی: - ده می ته ر نه که ین؟

مارتن به رسقی دایه وه: - با، زوریشم پیخوشه.

پیکه وه وه ژوورکه وتن و له هۆله که دا که هیشتا چۆل بوو، دانیشن و لیفیسک گازی کرد:

—

ئه هایچیکو دوو بیراندیدو بلیز و رچا کمانبو بیته، مارتن میوانه، گه پاره ته وه، مارتن تنله بیر ماوه؟ میردیژنه که مده لیم، ئه وه ریا وانه یکه له که شتی " دوو خوشکان " داگومبو بوو.

خاوهن باره که که به دهستیک سی پهرداخ و به دهسته که ی دی سوراحیه ک ئاوی هه لگرتیوو، به ده م وچاوه سورفل و گه دگ و گیپاله زه لامه که یه وه هات بۆلای ئه مان و به پروویه کی خوش و به پراویژیکی نه رمه وه گوتی:

— ئه مه تویمارتن، ئاخیرینه مریدیگه پرایته وه؟

مارتن به رسقی دایه وه:— به لئ هاورئ ئاخری گه پامه وه، بنیاده م تهیری بی باله.

بیره‌وهریانی شیتیک

قازی پایه‌به‌رز مردبوو، هه‌مان ئه‌و پیاوه ئابروومهند و دروستکار و سه‌ر راسته‌ی که مه‌ردی و پرهن‌دی وی له‌هموو دادگاکانی سه‌رانسه‌ری فه‌ره‌نسادا بووبوو به‌ داستانی سه‌رزاران، پاریزه‌رانی دادگا، راپوژکارانی مافه‌وانی گهنج و، قازیبه‌کان، بو نیشاندانی ریز و حورمه‌تی خو‌یان سه‌باره‌ت به‌و، له‌هه‌نبر جه‌نازه‌که‌یا کپ‌نوشیان برد و تا نزیکه‌ ئه‌رزه‌که سه‌ریان بو دانه‌وانده‌وه، ئه‌و دهم و چاوه‌ لاواز و سپی و به‌شکویه‌یان وه‌بیر هینایه‌وه که دووچاوی دره‌خشان پوناکیان کردبووه‌وه.

قازی، هه‌موو ته‌مه‌نی خو‌ی وه‌قفی تاقیبی تاوانباران و به‌ره‌قانی له‌ داموان کردبوو. قاچاخچیان و پیاوکوژان زوری لیده‌ترسان، ئه‌ویان به‌سه‌رسه‌خترین دژمنی خو ده‌زانی. له‌ زه‌واقی نابوون، چونکه پیده‌چوو، که کانگای ده‌روونی وان و نه‌ینی ترین هزرین و نیازیان بخوینیته‌وه و به‌نیگایه‌ک، به‌تاقه نیگایه‌ک، په‌ی به‌ ئالوزترین ره‌فتاریان به‌ریت.

ئه‌م قازیه مه‌رد و پرهنده، له‌ته‌مه‌نی هه‌شتا و دوو سالی‌دا مردبوو، له‌هموو شوینی به‌ریز و خو‌شه‌ویست بوو، هه‌موو میلله‌ت بو مردنه‌که‌ی به‌داخ بوون. سه‌ربازان به‌ پانتولی سووره‌وه تا ناو گوپه‌که‌ی به‌پیان کرد و، گهنجان و پیاوان، هه‌موو ده‌سمالی سپیان له‌مل کردبوو و ده‌وری تابوته‌که‌یان دابوو و به‌چاوانی ته‌ژی پوندکه‌وه، وتاری ئاگرینیان ده‌رباره‌ی ده‌دا که‌به‌ بوچوونی زورکه‌س، راستگوییانه بوون.

به‌لام دوا‌ی مردنه‌که‌ی، به‌لگه‌نامه‌یه‌کی سه‌یر و عه‌جیب له‌لایه‌ن ئه‌رشیقکاریکی قه‌دیمی‌ه‌وه، له‌ چه‌که‌مه‌جه‌ی ئه‌و میزه‌ی که قازی ئابروومهند، فایلی تاوانباره ناسراوه‌کانی تیا هه‌لده‌گرت، دوزرایه‌وه که‌م ئه‌م بیره‌وه‌ریانه‌ی تیا نووسرابوو:

بوچی؟

:٦/٢٠

ئیستا له‌ دادگاوه هاتووم. قه‌راری مه‌رگی " بلوندل " م ده‌رکرد، ئه‌م پیاوه چما پینج منداله‌که‌ی خو‌ی کوشته‌؟ زورجار مرو‌ف تووشی که‌سانیک ده‌بیته‌ که‌به‌لایانه‌وه کوشتنی خه‌لکی له‌زه‌تیکی به‌ده‌نی خو‌شی هه‌یه. به‌لئ، به‌لئ ده‌بی ئه‌م کاره له‌زه‌تیکی به‌ده‌نی هه‌بی، له‌وه‌شه‌ خو‌شتین له‌زه‌تی هه‌بیته، مه‌گه‌ر کوشتن، له‌هه‌ر کاریکی دی زیاتر له‌ خو‌لقاندن ناچیت؟ دروست کردن و ویران کردن، میژووی هه‌موو کاینات، له‌م دوو وشه‌یه‌دا چپ بووه‌ته‌وه، میژووی هه‌موو دنیا و هه‌رچییه‌ک که‌هه‌یه. که‌واته بوچی کوشتن به‌م راده‌یه ناپه‌سند و نه‌فره‌ت ئه‌نگیزه و له‌ خه‌لکی قه‌ده‌غه و حه‌رام ده‌که‌ن؟

:٦/٢٥

ئه‌م بیره‌ی که بوونه‌وه‌ریکی زندوو، له‌گه‌ل مه‌دایه، خه‌لقه‌نه‌یه‌ک که ده‌ژی، خو‌شه‌ویستی ده‌کات، ری‌ده‌کات، غار ده‌دات، شتیکی قیزه‌ونه، خه‌لقه‌نه‌یه‌کی زندوو! ئه‌ری به‌راسته خه‌لقه‌نه‌ی زندوو چییه؟ ئه‌م گیانه‌وه‌ره که ژیان،

توانای حیاتى جووله، ئیرادهیهک که فرمان بهم توانایه دعات، له خودا هه لگرتوو و بهستهگی بههیچ شتیکه وه نییه، چیه؟ بهلی ئهه خه لقه نهیه که ئینسانی ناوه، پایهکانی هه میسه په یوه سته زه مینی ئیمه وه نییه، به لکو زه رهیه که له ژیان که له سهر پووی زه وی سهرگردانه، و ئهه زه ره گیانداره، که من نازانم له کوپوه هاتوو، ده توانی به مهیلی خوی یان به مهیلی یه کیکی دی له ناو بچی و نه مینیت. دواى ئه وه هیچ شتیکی نامینیت، هیچ شتیکی، ده رزی و، هه موو شتیکی ته واو ده بیت و ده بریتته وه.

6/26:

که واته بو کوشتن تاوانه؟ بهلی بو؟ خو ئه مه یه کیکه له یاساکانی ته بیعت. ئامانج و مه بهستی سهره کی هه ر بوونه وهریک کوشتنه، ده کوژی تا بژی، ده کوژی تاله کوژران ده ربازبی، تا نهیه ته کوشتن، ده ژى بو ئه وه ی بکوژیته. کوشتن له تبع و ته بیعتی مه دایه: ئیمه ده بی بکوژین، ناچارین بکوژین، درندان له په ستا و بیپسانه وه ده کوژن، له هه ر پوژ و هه رساتیکی ژیاناندا ده کوژن، ئینسان به رده وام ده کوژی، تا بخوات، تا برسی نه بیت، به لام له هه مان کاتدا ده بی له پیتاوی رازیکردنی خویدا بکوژیته، بو ئه وه ی هه ستی ده روونی خوی قانع و رازی بکات و هه ر له بهر ئه مه شه که راو و شکاری داهیتاوه. مندا، که میروویه کی بچوک ده دوزیتته وه، که بالنده ی بچوک و هه ر حه یوانیکی بچوک له سهر ریگی خو ده بینی، ده یکوژیته، به لام ئه مه ش، سوکنایی به و خولیای کوشتنه نادات که له ناخماندا هه یه، ئه و خولیای کوشتنه رازی و تیر ناکات.

ته نیا کوشتنی گیانله به ران به س نییه، ده بی به شه ریش بکوژین، له کونا ئیمه ئه م خولیا ده روونی هه ی خومان به قوربانى کردنی به شه ران داده مرانده وه، به لام ئه م پوک په پیداو یستیه کانی ژیانى جفاکی، به شه ر کوژی به تاوان داناه، حه رامی کردوو. ئیمه ئه م کاره مان مه حکووم و حه رام کردوو و تاوانکار سزا ده دین. به لام چونکه ناتوانین به بی راده ست بوون له هه ن بهر ئه م مه یل و غه ریزه خودی و سروشتیه ی مه رگدا که به سهرماندا سه پینراوه بژین، بو دامرکاندنه وه ی ئه م غه ریزه یه، هه ر ماوه نا ماویه ک، شه ریک به رپا ده که ین، که له و شه ردا نه وه یه ک، نه وه یه کی دی قه تلوعام ده کات و دواى ده بریتته وه. جهنگ جه ژنى خوینه، جه ژنیک که سوپا و قوشه نان له ریگه یه وه تینوویه تی خوینخوری خوی ده شکی نیت و، نه ک هه ر عه وامی خه لک و سقیل مه ست ده کات، به لکو ژنان و مندا لانیس که شه وان له بهر چرا هه والی قه تلوعامی به شه ران ده خوینه وه مه ست ده کات و له زه تیان پیده به خشیت.

خه لکانیک پیتان وایه، ئه و که سانه ی که ماموری ئه نجامدانی ئه م قه تلوعامی به شه ران، ده بی به چاوی سووک ته مه شا بکرین و سهر زه نشت بکرین. ئه مه هه له یه، چونکه ئه مانه له شه ر هه ف و شانازیدا غه رق ده بن. سه راپایانله زیر ده گرن و کالای شکومه ندی به بالایان ده برن. ئه مانه په ر به کلاوخوده کانیان وه ده که ن و میدال له یه خه یان ده دن، جوړه ها نیشانه، یاداشت و ریژنامه یان پیشکه ش ده که ن. ده بنه مایه ی ریژ و خوشه ویستی ژنان و هه ست به غروور و شانازی ده که ن، کومه لگه به هورای شادی و هه له هه وه ئافه رینیان ده کات و، هه ره موو ئه مه ته نیا له بهر ئه مه یه که ئه وان له ژیانیا هه موو ئه رکیکیان ته نیا خوین رشتنی به شه ران بووه. به چه ک و ئه سه له حه و ئه وزاری قه تلوعامه کانیان وه، به جاده و کولانه کاندایه سورینه وه و خه لکی سقیل به دل به ندییه وه ته مه شایان ده که ن و خوژیان پیده خوازن. چونکه کوشتن قانونیکی شانازی ئامیزه که

تەبىئەت لە قوولتەرىن ھەيھەجان و داينەمۆى ژيانى بەشەريا داناوو، ھىچ شتىك لەم دنيايەدا لە كوشتن خۆشتر و ئابروومەندانەتر نىيە.

۶/۳۰:

كوشتن ياسايە، چونكە تەبىئەت ھەزى لە گەنجايەتى ئەبەديە و چونكە بەھۆى رەفتارى نەزانستە و گەوجانەى خۆيەو ھاوار دەكات: خىراكەن! پەلەبكەن! لەزىكەن! بەھەمان نەفەسەو ھە كە ويران دەكات و نابوت دەكات، دووبارە ژيان دەبەخشىت و دروستى دەكاتەو.

۷/۲:

بوون، بوون چىيە؟ ھەموو شتىكە و ھىچ نىيە، لەدنياى فيكردا رەنگدانەو ھى ھەموو شتىكە، لەدنياى زەين و يادگە و زانستدا كورته و پوختەى دنيايە، ئەفسانەيەكە كە لە ناو ھەو ھى خۆيدا دووبارە دەبىتەو ھە بەردەوام دەبىت. ئاوينەى شتەكانە، ئاوينەى كار و كردارە، ھەر ئىنسانىك بوونەو ھىكە لە ناو ھەو ھى بوونەو ھەرانى گەورەدا.

سەفەر بکەن، بڕواننە ئەو خەلكەى ھەموو شوينىكيان قەرەبالغ كردوو و تەمەشاكەن كە ئىنسان ھىچ نىيە، ھىچ نىيە! ھەر ھىچ نىيە! سواری كەشتى بىن، تەواو لە كەنارە قەرەبالغ و پىر لە ھەشاماتەكە دووربەكەو ھەو، ھەرزوو بۆتان دەردەكەو ھى كە جگەلە كەناراو ھەكە ھىچى دى نابىن، بەشە ھەرە گرینگەكەى بوون، ديار نامىت، چەند بچووك و ناچيزە، چەند بى بايەخ و بچووكە. بە قىتارى لەزگىن سەفەرى ئەوروپا بکەن و لە پەنجەرەى قىتارەكەو تەمەشای دەردەو ھەكەن، بەشەرەكانى بەرانبەر خۆتان ببىن، بەشەرەكان، بەشەرەكان، بەشەرەكانى بى شومار، بەشەرەكانى سووك و پىسوا كە مەزراو شەقام و جادەكانيان قەرەبالغ و جەنجال كردوو، تەمەشای گوندىيانى بىئاو ھەز و ھەزەن بکەن كە جگەلە ھەلگىرەنەو ھەو بىل تەپكرنى زەوى ھىچى دىكەيان لەدەست نايەت، تەمەشای ژنانى ناشىرىن بکەن كە جگەلە ئامادەكردنى خوارن بۆ مېردەكانيان ناتوانن ھىچ كاريكى دى بکەن. بۆن بۆ ھندستان، بۆن بۆ چىن، ئەو ھەزاران ھەزار خەلكە بدىن كە بە ھەر لايەكا غار دەدەن، دىنە دنياو، دەژىن و دەمرن. ھىچ شتىك لەدواى خۆ جى نايەن جگەلە پلىشانەو ھى مېروولە بەسەر ئەرزەكەو.

بۆن بۆ ولاتى رەش پىستەكان، كە خەلكى، لە خانوو گلەكانياندا، بەسەر يەكا كەلەكە بوون، بۆن بۆ ولاتى ھەرەبىن سىپى پىست كەلەژىر دەواری قاوھىيدا، كە با ھەر چمكىكى بەلايەكا تەكان دەدات، دەژىن، تابزانن كە ئەم بوونەو ھەرە بى رەگ و رىشە و گوشەگىرە كە ئىنسانى ناو، ھىچ نىيە، ھىچ شتىك نىيە! تاك چىيە/ ئايا تاك جگەلە تاكە ئەندامىكى تىرەيەكى سەرگەردان لە بىابانىكى كاكى بەكاكى، بى ئاو و رووھك ھىچى ترە؟ و ئەوانەى كە ئەقل و ئاوەزىان ھەيە، بەخۆرايى خۆيان لە رادەبەدەر دەربارەى مەرگ ئازار نادەن. ئىنسان دژمنى خۆى دەكوژىت. ئەمە ناوى شەرە، ئەمە لە رۆژگار و سەردەمانى كونا لەھەر مالىكى گەورەدا و لەھەر ديار و دەقەرەكا، بەرىگای دنيا و ژيان دەژمىردرا.

بهائی، سەفەری سەرانسەری دنیا بکەن، ئاپۆرای بەشەرانی بێ ناو و بێ شومار بدینن. بێ ناو؟ ئەها، کێشە و عەیبی کارەکه لێرەدایە. کوشتن تاوانە، تەنیا لەبەر ئەوەی خەلکی دنیامان دیاریکردوو و ناسیوه. وەختایەک دینە دنیاو: ناویان لێدەنریت، ناویان لەبەر دەکریت. قانون مەسئولیەتی وان لە عۆیە دەگریت. زۆرچاکە، بەلام لەو بترازی، ئەو ئینسانەیی کەناوی لێنەراوە و ناویکی نییە، لە جوملەیی بەشەران نییە و هیچ حیسابییکی بۆناکەن. لە بیابانیکی کاکێ بەکاکێ و وشک و برینگا یان لەسەر گردیکا یان لە دەشتیکدا بکوژن چ فەرقی دەکات و چ بایەختیکی هەیه؟ تەبیەت مەرگی خۆشەووی و هەرگیز سزاتان نادات.

ئەوەی بەراستی موقەدەس و پیرۆزە کۆمەلگەیه. هەر ئەمەیه! ئەمەیه کە پارێزگاری لە بەشەران دەکات. تاک، بۆیە بەرێز و حورمەتە چونکە ئەندامی کۆمەلگەیهکە، کەرنۆش بۆ دەوڵەت بەرن، لەبەر دەم ئەم خوای قانونی و شەری کۆمەلگەیهدا، چۆک دابەدن.

دەوڵەت (حکومەت) بەخۆی دەتوانی بکوژیت، بۆی هەیه بکوژی، چونکە مافی چاکسازی و پروفۆرمی کۆمەلگەیی هەیه. وەختی دووسەد هەزار کەس لە شەرپیکا قەتلوعام دەکەن، ناوی ئەوانە لە تۆماری کۆمەلگەدا دەسپێتەووە بە دەستی ناوگوزارانی خۆیان لەنیو دەچن. ئەمە کۆتایی بوونی ئەوانە و، هەر وەها کۆتایی هەموو شتەکانی دیکەیه، بەلام ئیمەمانان کە ناتوانین تەنانهت تۆماری میوانخانەکانی یەک شار چاک بکەین، مەجبوورین کە حورمەت و ریزی ژیان بگرین. ئەی کۆمەلگە، ئەی پەرسراوی پر شانازی کە قودرەت و دەسەلاتی حکومەتەکەت لە پەرسنگەیی شارەوانییەکاندایە! سلاو لەتۆ، تۆ لە تەبیەتیش بەهێزتری، ها، ها، ها!

۷/۳:

وادیارە دەبی کوشتن لای ئینسان لەزەتیکی سەیر و تامیکی بێ وینە و لەتەواو نەبوونی هەبیت، چ لەزەتیکی لەمەدایە کە ئینسانییکی بەهۆش و گۆش لەسەرپێ رابگرین و رۆوبەرپووی بوەستین و کونیک بکەینە بەدەنی، تەنیا یەک کونی بچووک و هەنگی رژانی ئەو مادە سوورە تەمەشا بکەین کە خویینی ناوە و هەوین و سەرچاوەی ژیانە و، دواي ئەو جەستەیهکی بێ هەست لەهەنەبەر خۆدا بدینین، تۆپەلێک گۆشتی بێ هەست و خوست، سارد، بێ جوولە، بەتال لەهەر جۆرە هزر و هەستیک!

۸/۵:

من کەهەموو تەمەنی خۆم لە قەزاوەت و حوکمدانی خەلکیدا بەسەر بردوو، من کەتەنیا بە چەند وشەیهکی بنجیر و خیرا دەستووری ئیعدام دەرکردوو، من کە جارەهای جار بە گیوتین (مقصله) خەلکیم کوشتوو، رێک وەکو ئەوانەیی کە خەلکی بە کێرد دەکوژن، من، من، ئەگەر من وەکو چۆن تاوانکاران خەلکی دەکوژن، بەوئاویە خەلکی بکوژم، بەلێ من، من ئەگەر ئەم کارە بکەم، کێ پێدەزانێ؟

۸/۱۰:

کێ پێدەزانێ؟ کێ دەتوانی تەنانهت بچووکتین گومانم لێیکات، بەتایبەتی ئەگەر کەسێک بۆ ئەم کارە هەلبژیرم کە هیچ قازانجیک لە مردنی ئەو نەکەم، کە مردنی ئەو هیچ قازانجیکی بۆ من نەبیت؟

واز وازی، واز وازی وهکو کرمی که لوول دهخوات خوی بهبوونی منا کردووه. لوول دهخوات، دهجوولیت، بهسهرانسهری بهدهنما، بهمیشکمدادادهخزی، میشکی من کهله یهک بیر زیاتری تیانییه - کوشتن، لهچاوانی منا که تینوی دیتی خوینه، دیتی شتیک بهدهم مردنهوه، دهنگیک بهبهدهوامی له گویچهکانما دهزینگیتهوه؛ دهنگیکی سهیر، نااسایی، دهنگی شکان و تیکشکانی شتیک، دهنگیکی گیزکه، وهکو دواهاواری بهشهریک، دهبی چ کاریکی شانازی نامیز له لاقهکانی منا که مهیلی غاردان دهیان لهزینی ههبیته، مهیلی غاردان بو خالی که نهو بهشهره بی و لهویندهروهه تیپهری، دهبی چ کاریکی شانازی نامیز لهدهستهکانی منا کهله ئارهزووی کوشتنا دهلهرزن ههبیته، کاریکی نیاب و دهگمن که شایستهی پیاویکی ئازاد، پیاویک کهله ههموو خه لکانی دی گهورهتره، کهشتیوانی روحی خویتهی و عهودالی بهرزترین و پیروزترین ههست و سوزانه.

۸/۲۲

پیش نه مه نهمدهتوانی مقاومهت بکه، گیانهوهریکی بچووکم کوشت ته نیا بوئهوهی بتوانم دست بهکارهکه بکه.

جانی پیشخزمهتم، سوپرویهکی ههبوو، له قهفهزیکی نابوو و به پهنبهههه ری ژووری فهراشهکانهوه ههلیواسی بوو. نهوم بهکاریک نارد و خوم بالنده چکولهکه بهدهستهوه گرت، دهستم ههستی بهلیدانی دلی دهکرد. بهدهنی گهرم بوو. ئیدی سههرکهوتمه سهری بو ژوورهکهی خوم. سات بهسات زیاتر لهناو دهستما دهگوشی، دلی تووندتر لییدهدا، ههه ترسناک و ههه لهزهت بهخش بوو. بهلام چهندم دهگوشی ههچ خوینیکم نهبینی، ههنگی مقهستیکم هههگرت، مهقهسته چکولهکهی خوم، سههریم به سی جار بری، دهنوکی داچهقاند، ههولیدا خوی دهرباز بکات، بهلام تووند گرت، وهکو نهوهی سهگیکی شیت و هارم گرتبیت، نهو خوینهه بینی کهله بهدهنی هات. خوینیکی چهند جوانه، سووره، دهرهوشیتهوه، پاک و بیگهرده! حهزم دهکرد بیخومهوه. نووکی زمانم له خوینهکه دا، خوشبوو! بهلام بالنده چکوله بهلهنگازهکه نهوهنده خوینی کهم بوو که نهمتوانی وهکو پیویست لهزهتی لی بدینم. بیگومان تههشای فیچقه و فوارهی خوینی گایهک تا گیانی دهردهچیت زور بهلهزهته.

ههنگی ههمان کارم کرد که ههموو تاوانکاران دهیکهه مقهستهکهه شوورد، دهستهکانم شتن و، ئاوهکهه پرشته دهری و پاشان جهستهی سوپروکهه برد تا بهخاکی بسپیرم، له بیستانی تووه فهرهنگیهکهه شاردهوه. هههگیز نایدوزنهوه. ههموو رۆژی یهک تووه فهرهنگی لهه بیستانه دهخوم. بهراستی ژیان چهند خوش و بهلهزهته، نهگهر هههرکهسیک بزانی دهبی چون بژی.

پیشخزمهتهکهه گریا، بهخهیالی خوی سوپروکهه فری بوو و پویی بوو. چون دهشیا گومان لهمن بکات، ها، ها، ها!

۸/۲۵

كارەكە ئەنجام درا، چەند كارىكى ئاسان وسادهيه.

بۇ گەرەن و پياسە چووم بۇ (بوادوقيرن) بيرم لەهيچ نەدەكردهوه، لەهيچ شتيك. مندالايكم لەكەنار جادهكە بينى، كورپىكى چكۆلە بوو كە پاروويهك نان و كەرەى بەدەستهوه بوو و مژوولى خواردنى بوو. بەريزهوه لەبەرم هەستا تا رەتبم و گوتى: - رۆژباش، جەنابى سەرۆك.

لەناكاوا، ئەو بيروكهيه م بەسەرا هات، چۆنە بيكوژم؟ وەلامم دايەوه: - كورم هەر بەتەنياي؟

- بەلى جەنابى سەرۆك.

- بەتاقى تەنيا و لەم جەنگەلەدا؟

- بەلى جەناب.

ئارەزووى كوشتنى ئەو، وەكو قەخارنىكى زۆر بەقووت سست ويىحالى كردم. بەويپەرى پاريزهوه، وەكو بابايەكى دز لىي نزيك بوومهوه، وام هەستەدەكرد، دەگرى. هەنگى دەستم نايە بينى... گوشيم، گوشيم، بەهەموو هيز و تواناي خۆمهوه گوشيم و گوشارم ليكرد. بەچاوانى ترساوهوه تەمەشاي دەكردم، چ چاوانىك! خپ، گەش، گونگ و ترسناك! هەرگيز هەيهجان و هەلچوون و هەستى وا هۆفيانەم لەخۆدا نەبينى بوو...

بەدەسته چكۆلەكانى مەچەكى گرتم و، بەدەنى وەكو پەرىك بکەويته سەر ئاگر، كەوتە لەرزىن و هەلقراچان و گرژ بوون، هەنگى جوولەى لەبەر برا.

ليداني دلم هيواش وئاسايى بوو. دلم هينور بووبوووه، ئاه! دلى بالندەكە! جەنازەى كورپەكەم هەلدایە چالیکەوهو پاشان بە هەژگ و بژال دامپوشى.

دووبارە بۇ مال چوومهوه. شيوپىكى باشم خوارد. چ كارىكى ساده و ئاسان بوو، ئەو شەوه زۆر ئاسوودە وخۆشحال بووم، دلم ئارام و دووبارە گەنج بووبووومهوه. باقى شەوهكەم لەمالى سەرۆكمان بەسەربرد. هەمووان بە بەشداری من لەو كۆر و مەجليسەدا خۆشحال بوون.

بەلام من خوينم نەبينى، زۆر ئارام و ئاسوودەم.

جەنازەكە دۆزراووتەوه، لە بكوژەكە دەگەرین. ها! ها! ها!

دووكەسى بەرەللايان دەستگير كردووه، بەلام هيچ بەلگەيهكيان لەسەر نيبه. ها، ها، ها!

داک و بابی کورپیزگه که هاتن بۆلای من و به کول گریان. ها، ها، ها!

۱۰/۶

هیچ شتیکیان بۆ به دیار نه کهوت و، له و باوه پهدان که ده بی که سیکه به پهللا، منداله که ی کوشته بی. ها، ها! نه گهر ته نیا پزانی خوینه کهیم دیتبا، پیموایه هه نووکه می شک و روحم ئاسووده و ئارام ده بوو.

۱۰/۱۰

ئاره زووی کوشتن به سهر هه موو ده ماریک و هه موو زه ره و گهر دیله یه کی بوونما زال بووه. پیک وه کو توفان و توورپه بی نه و عه شقه ی که له ته مه نی بیست سالیدا، حه وانه وه مان له بهر هه لده گریت.

۱۰/۲۰

تاوانیکی دیکه! دوا ی نانی به یانی له که ناری پوباردا پیاسه م ده کرد، له ژیر دار بییه کدا، ماسیقانیکم بینی که خه ویکی قوولی لیکه وتبوو. نزیکه نیوه ره بوو. بیلیکیان به نه ستوونی له نه رزه که چه قاندبوو، دیار بوو هی نه و کیلگه په تاته یه ی، مه زراکه ی نه و ده و روبه ره بوو.

چووم بیله که م هه لگرت و گه رامه وه، بیله که م بهرز کرده وه و تا هیز له بازوومدا بوو، دامه پتایه وه و کیشام به سه ری ماسیقانه که دا و له ناوه راسته وه شه قم کرد. ئاه، که خوینه که چه ن له کاسه ی سه رییه وه فیچقه ی کرد! خوینیکی سوور، پر له پارچه می شک. زور به ئارامی تیکه ل به ئاوی نه و پوباره بوو که به ویدا ده پوی و من به کاوه خق به ره و مال گه رامه وه، نه گهر که سیک دیتبامی! ها، ها، ها! وه کو کارامه ترین تاوانکار ده ناسرام.

۱۰/۲۵

سه ره بوردی کوژرانی کابرای ماسیقان هه را وه نه گامه یه کی گه و ره ی ناوه ته وه، نه وه که ی نه ویان، که هه می شه له گه لیا ده چه وه راهه ماسی، به کوشته که ی نه و تومه تبار کرد.

۱۰/۲۶

به لگه نامه کان و نه نجامی لیکولینه وه کان، نه وه ده سه لمینن که نه وه که ی تاوانباره. هه موو خه لکی شاریش باوه ریان کردووه. ها، ها!

۱۰/۲۷

نه وه که ی یاروی ماسیقان به رگریه کی لاوازی له خوی کردووه. ده لیت من نه و پوژه بۆ کرینی نان و په نیر چه و بوومه گوندی. سویند ده خوات که ماسیقانه که یان وه ختایه ک کوشتووه که نه و له وی نه بووه، به لام قسه بۆ کی ده که ی و کی باوه ر ده کات؟

نەوھەكەى يارۆى ماسىقان، تا رادەيەك ئىعتراڧى كىردوۋە، بەجۆرى گىزىيان كىردوۋە و سەريان لىشىئواندوۋە كە ئاۋەزى لە دەست داۋە. ھا، ھا، ھا! عەدالەت!

:۱۱/۱۵

بەلگەين بنجىر و سەنەدى زىندو دژى نەوھەكەى يارۆى ماسىقان، كە تاقە مىراتگرى ئەو بوۋە، كۆكراۋەتەۋە، سەرۆكايەتى دادگا بەمن دەسپىردىت.

:۱۱/۲۵

مىردن، مىردن، مىردن! حوكمى مەرگم بۆ دەركىدا! پراۋىژكارى مافەۋانى ۋەكو فرىشتەيەك خىتابى دا. ھا، ھا، ھا! تاۋانىكى دىكە! دەبى لەكاتى ئىعدام كىردنەكەيا بچم بۆ تەمەشاي.

:۳/۲۰

كارەكە تەۋاۋ بوۋ. ئەم بەيانىە چوۋەژىر گىوتىن (مل پەرىن). كۆتايىەكى باشى بە نەسىب بوۋ، زۆرباش، تەمەشاكىردنى ئەو بۆمن لەزەتتىكى زۆرى ھەبوۋ. چەندم لەگىيان خۆشە كە دەبىنم سەرى پىاۋىك دەبىرن و لەلاشەى جوى دەكەنەۋە. خويىن ۋەكو شەپۆل لەبەرى دەپۆيى، ۋەكو شەپۆل. ئاخ ئەگەر بىمتوانىيا، حەزم دەكرد لەو خويىنەدا مەلە بىكەم! چەند خۆشەدەبوۋ ئەگەر بىمتوانىيا لەژىر چۆراۋگەى ئەو خويىنەدا بوەستم، ھەستم بە دارژانى بەسەر قژ و سەرۋچاۋما بىكەم، سەراپام لە خويىنا سوور ھەلگەراپا، سەراپام سوور بايە! ئاھ ئەگەر خەلكى دەيانزانى!

بەلام ئىدى دەبى سەبىكەم، دەتوانم تەحەمولى چاۋەروانى بىكەم. چۈنكە لەۋەيە بچوۋكتىن ھەلخىزىن بىمخاتە داۋەۋە.

بىرەۋەرى نامەكە، چەند لاپەرەيەكى دىكەشى لەگەل بوۋ، بەلام بەبىئەۋەى ئاماژە بۆ چ تاۋانىكى تازە بىكات. پزىشىكى تايبەتى شىتان كە جىگەى باۋەر و متمانەيە، رايگەياندوۋە كەلە دىنيدا شىتانىكى ناديارو ناسنەكرى ھەن كە ئەم شىتە دىو ئاسايە لە جوملەى ئەۋانە بوۋە.

تېبىنى: رۆژى پىنج شەممە ۲۰۲۱/۸/۵ لە پاچقى ئەم كۆچىرۋەكە بوۋمەۋە كەلەم سەرچاۋەيەۋە كراۋە بە كوردى:

از مجموعه‌ی آثار مویسان/۲، عشق: ترجمه: هوشنگ مستوفی / بنگاه مطبوعاتی گوتنبرگ - خیابان منوچهری
- تهران - ۱۳۴۲ (۱۹۶۳).